ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
សោឡសមភាគ
ទុតិយភាគ
១០៩

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥១២

ឯកសារគម្ពីព្រះត្រៃបិដកស្កេននេះ
ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន ។

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥000ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កេនដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាវ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងច្រើនលើសលប់ពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ៊ុិចណៃ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ជុត លីស្រ៊ុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ួច សាវឿង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ុវត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតនី ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ថែង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ាទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រ៊ុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រ៊ុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រ៊ុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រ៊ុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីសក់ ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ថៃ សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
សោឡសមភាគ
១០៩

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព. ស. ២៥១២

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្តល់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of " TRIPITAKA " to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យនៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណាប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណាប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi
Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo
Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表	無着　成恭	世話人	松永　然道	有馬　実成
事務局長	篠原　鋭一		伊藤　佳通	渡井　奎一
			杉谷　義純	茂田　真澄
			前田　利勝	中島　教之
			永　六輔	

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the " Pali Tripitaka " into Cambodian by the " Tripitaka Commission " of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara
Management Team:
Rev. Zendo Matunage   Rev. Jitsujo Arima   Rev. Yoshimichi Ito
Rev. Keiichi Watai   Rev. Yoshizumi Sugiya   Rev. Shincyo Sigeta
Rev. Risyo Maeda   Rev. Kyoshi Nakajima   Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន សោឡសមភាគ

១០៩

ព.ស. ២៥១២

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស សោឡសមោ ភាគោ

អនុលោមប្បច្ចនីយបដ្ឋានំ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកបដ្ឋានំ

កុសលត្តិកេ នកុសលត្តិកំ

(១) កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ច នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន សោឡសមភាគ

អនុលោមប្បច្ចនីយប្បដ្ឋាន

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកៈ នកុសលត្តិកៈ

(១) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាកុសល ។ ធម៌ មិនមែន ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាកុសល ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាកុសល ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសលក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាកុសល ។

កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បេ ។

(២) អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុស-លោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុស-លោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។

(៣) អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកាព្យាកតំ កិរិយាព្យា-កតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-នញ្ច រូបំ បដិសន្ធិ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា

ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាកុសល ។ ពរ: ៥ ។

(២) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអកុសល ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ផង ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបផង អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអកុសល ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអព្យាកត:ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពរ: ៥ ។

(៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកត: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ជាបដិសន្ធិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាវិបាកាព្យាកត: និងជាកិរិយាព្យាកត: មហាភូត៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត១ មហាភូត២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត២

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកាព្យាកតំ បដិសន្ធិ មហាភូតំ ។ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ច ន អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកាព្យាកតំ កិរិយាព្យាកតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ តីណិ ។

(៤) កុសលញ្ច អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន-កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ កុសលញ្ច អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលញ្ច អព្យា-កតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ច ន អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥) អកុសលញ្ច អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន កុ-សលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលញ្ច អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលញ្ច អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ច ន អកុសលោ ច ធម្មា

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វិបាកាព្យាកតបដិសន្ធិ និងមហាភូត ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វិបាកាព្យាកតៈ និងកិរិយាព្យាកតៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ វារៈ ៣ ។

[៤] ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាកុសលផង នូវពួកមហាភូតផង ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥] ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសលផង ជាអព្យាកតៈផង

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានរូបមេវ ឯត្ថ វត្តតិ ។

ឯកូនវីសតិ បញ្ហា កាតព្វា ។

(៦) កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ច នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧) អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨) អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបតែម្យ៉ាង ប្រព្រឹត្ត
ទៅ ក្នុងតិក:នេះ ។

បញ្ហា ១៩ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

(៦) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសលក្តី មិនមែនជាអព្យាកត:ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

(៧) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអព្យាកត:ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។

(៨) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកត: ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកត: ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកត: ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

(៩) ហេតុយា ឯកូនវីស អារម្មណេ នវ អធិ-
បតិយា ឯកូនវីស អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហ-
ជាតេ ឯកូនវីស អវិគតេ ឯកូនវីស ។

(១០) អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១១) កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋាន

(៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។

(១០) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១១) ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អកុ-
សលំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ច នអកុសលោ
ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។

(១២) នហេតុយា ច នអារម្មណេ បណ្ណរស
នអធិបតិយា ឯកូនវីស នោវិគតេ បណ្ណរស ។

បច្ចនីយំ វិត្ថារេតព្វំ សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ
បច្ចយវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(១៣) បច្ចយវារេបិ ហេតុយា ឆព្វីស អារម្ម-
ណេ អដ្ឋារស អវិគតេ ឆព្វីស ។

និស្សយវារម្បិ សំសដ្ឋវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ
បដិច្ចវារសទិសំ ។

(១៤) កុសលោ ធម្មោ នកុសលស្ស ធម្មស្ស
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ធម្មោ នអ-
ព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុ-
សលោ ធម្មោ នកុសលស្ស ច នអព្យាកតស្ស
ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ
ធម្មោ នកុសលស្ស ច នអកុសលស្ស ច ធម្មស្ស
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលក្តី ធម៌ មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

បច្ចនីយៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ទាំងសហជាតវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ទាំងបច្ចយវារៈក្តី បណ្ឌិត ក៏គប្បីឲ្យពិស្តារ ។

(១៣) ចំណែកខាងបច្ចយវារៈ ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ។

និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី

ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(១៤) ធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាអព្យាកតៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាអកុសលផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

(១៥) អកុសលោ ធម្មោ ន អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ធម្មោ ន អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ធម្មោ ន អកុសលស្ស ច ន អព្យាកតស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ច ន អកុសលស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

(១៦) អព្យាកតោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ន អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ច ន អកុសលស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(១៧) កុសលោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។ អកុសលោ ធម្មោ ន អកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។ អព្យាកតោ ធម្មោ ន អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋាន

[១៥] ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសលផង មិនមែនជាអព្យាកតៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាអកុសលផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[១៦] ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាអកុសលផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៧] ធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(១៨) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ អដ្ឋារស អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សោឡស សមនន្តរេ សោឡស សហជាតេ ឯកូនវីស អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ ឆព្វីស ឧបនិស្សយេ អដ្ឋារស បុរេជាតេ ច បច្ឆាជាតេ នវ កម្មេ តេរស វិបាកេ តីណិ អាហារេ តេរស ។ បេ ។ មគ្គេ តេរស សម្បយុត្តេ នវ វិប្បយុត្តេ ទ្វាទស ។ បេ ។ អវិគតេ ឆព្វីស ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

វេទនាត្តិកេ នវេទនាត្តិកំ

(១៩) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច សុខវេទនា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហាភូតា វត្ថុ ។ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(១៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។បេ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ។បេ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

វេទនាត្តិកៈ នវេទនាត្តិកៈ

(១៩) ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ សុខវេទនាផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកមហាភូត មិនមាន ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិទេ ។ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ។

សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នទុក្ខាយ វេទនាយសម្បយុត្តោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(២០) ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ

ធម៌ ដែលមិនប្រកប ដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន ៧ៈ ៧ ។

(២០) ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្ប-យុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្ប-យុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្ប-យុត្តោ ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន-ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខាយ-វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ច-យា សត្ត ៧

(២១) អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខ-វេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

[៤១] ធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អទុក្ខមសុ-
ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ច-
យា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច
ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខា-
យ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ
បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន ទុក្ខា-
យ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ
បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន ទុក្ខា-
យ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេ-
ទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ច-
យា សត្ត ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខ-
វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិន
មែនជាសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិន
ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិន
មែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌
ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែន
ជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិន
មែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌
ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែន
ជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនា
មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌
ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី
អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេ-
ទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី ដែលមិនប្រកបដោយវេទនា
មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
វេទនា មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-
ប្បច្ច័យ មានការៈ ៧ ។

(២២) ហេតុយា ឯកវីស អារម្មណេ ឯកវីស អវិគតេ ឯកវីស ។

(២៣) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា ។

(២៤) នហេតុយា ឯកវីស នអារម្មណេ ឯកវីស នវិប្បយុត្តេ ចុទ្ទស នោវិគតេ ឯកវីស ។

សហជាតវារម្បិ បច្ចយវារម្បិ និស្សយវារម្បិ សំសដ្ឋវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(២៥) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តស្ស ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[២២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។

[២៣] ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី

សម្បយុត្តវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[២៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខ-វេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាផង ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ

សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន ទុក្ខាយ វេទ-
នាយ សម្បយុត្តស្ស ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន សុខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ន សុខាយ វេ-
ទនាយ សម្បយុត្តស្ស ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្ប-
យុត្តស្ស ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុ-
ត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត ។

(២៦) ហេតុយា ឯកវីស អារម្មណេ ឯកវីស
អវិគតេ ឯកវីស ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

វិបាកត្តិកេ នវិបាកត្តិកំ

(២៧) វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្ម-
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច
ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាផង ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខ-វេទនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយសុខវេទនាផង ដែលមិនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ដែលមិនប្រកបដោយវេទនាមិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។

[២៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន២១វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន២១វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន២១វារៈ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

វិបាកត្តិកៈ ឥវិបាកត្តិកៈ

[២៧] ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(២៨) វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(២៩) នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ

ធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី មិនមែនជាមិនមានវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ។

(២៨) ធម៌ មិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវ-ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិ-បាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជា-ប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ។

(២៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច ន-វិបាកោ ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៣០) វិបាកញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន-វិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកញ្ច នេវ-វិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន នេវវិបាកនវិ-បាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកញ្ច នេវវិ-បាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៣០) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង

ហេតុបច្ចយា វិបាកញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ច នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។

(៣១) វិបាកធម្មធម្មញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ច ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៣២) វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណបច្ចយា តីណិ ។ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណបច្ចយា តីណិ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណបច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រ-ក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៣១) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាកក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យមានវារៈ ៣ ។

(៣២) ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ

បញ្ច ។ វិបាកញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៣) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ ចុទ្ទស ។ បេ ។ អវិគតេ តេរស ។

(៣៤) នហេតុយា អដ្ឋារស នអារម្មណេ បណ្ណរស ។

សហជាតវារម្បិ បច្ចយវារម្បិ និស្សយវារម្បិ
សំសដ្ឋវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៣៥) វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកស្ស ច នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

(៣៦) វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ

មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ជាវិបាកផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៣) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ។

(៣៤) ក្នុងនហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី
សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៣៥) ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាក ដោយហេតុបច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយហេតុបច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយហេតុបច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយហេតុបច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាកផង មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៣៦) ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាក ដោយអារម្មណបច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក

នវិបាកធម្មធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកស្ស ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ធម្មោ នវិបាកស្ស ច នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ៥ ។

(៣៧) វិបាកធម្មធម្មោ នវិបាកធម្មធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ នវិបាកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ នវិបាកស្ស ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ

ជាបច្ច័យ នៃធម៌មិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ជាវិបាកជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាកផង មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិ-បាកជាប្រក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាកផង មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៣៧) ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាកផង មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មានវិបាកជាប្រប្រតី

នវិបាកស្ស ច នវិបាកធម្មធម្មស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឆ ។

(៣៨) នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច នេវវិបា-កនវិបាកធម្មធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ ឆ ។

(៣៩) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ អដ្ឋារស អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សោឡស ។ បេ ។ បុរេជាតេ ឆ បច្ឆាជាតេ នវ អាសេវនេ ឆ កម្មេ ចុទ្ទស វិបាកេ បញ្ច ។ បេ ។ ឥន្ទ្រិយេ អដ្ឋារស ។ បេ ។ វិប្បយុត្តេ ទ្វាទស អវិគតេ តេវីស ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកេ

នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកំ

(៤០) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នឧ-បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាវិបាកផង មិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រ-ក្រតីផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៣៨) ធម៌ មិនមែនជាវិបាកផងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកផងមិនមែនជាមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ មានវារៈ ៦ ។

(៣៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ។ បេ ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងឥន្ទ្រិ-យប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។ បេ ។ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

(៤០) ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៦១) អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៦២) អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

(៤១) ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

(៤២) ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៤៣) អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧ-បាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

(៤៣) ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា-ទានផង ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៤) ឧបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច

ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៤) ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រ-យោជន៍ ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផងដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង

ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
បច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយញ្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយញ្ច
ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ន អនុបាទិន្ន-
អនុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា
តីណិ ។

(៤៥) ហេតុយា ឯកូនវីស អារម្មណេ ឆ អធិ-
បតិយា ឯកាទស សហជាតេ ឯកូនវីស ។ បេ ។

សហជាត . . . បច្ចយ . . . និស្សយ . . . សំសដ្ឋ
. . . សម្បយុត្តវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៦) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន ឧបាទិន្នុ-
បាទានិយស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឧ-
បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស
ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកប ដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជា ប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយ កិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមានកម្ម ប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

(៥៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១៩វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន១១វារៈ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន១៩វារៈ ។ បេ ។

សហជាត ... បច្ច័យ ... និស្សយ ... សំសដ្ឋ ... និងសម្បយុត្តវារៈ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៥៦) ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមាន កម្មប្រកបដោយកិលេស កាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក ហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិន មែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ ឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

(៤៧) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

(៤៧) ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេស កាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេស កាន់យកហើយតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៦៨) អនុប្បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុប្បាទិន្នុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុប្បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន ឧប្បាទិន្នុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុប្បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុប្បាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុប្បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន ឧប្បាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ន អនុប្បាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុប្បាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុប្បាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ន អនុប្បាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

(២៨) ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យក ហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា-ទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៤៩) អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ បញ្ហ ។

(៥០) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ បណ្ណរស អធិបតិយា ឯកាទស ។ បេ ។

បញ្ហាវារស្ស វិត្ថារេតព្វំ ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកេ
ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកំ

(៥១) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

(៤៩) ធម៌ ដែលមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ តាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ មាន ៤ វារៈ ។

(៥០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន ១៣ វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន ១៥ វារៈ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន ១១ វារៈ ។ បេ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

(៥១) ធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងតាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៤២) អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៣) អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ

ធម៌ ដែលមិនមែនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសេចក្តីសៅហ្មងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៥២) ធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៥៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច នអសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៥៤) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកញ្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៥៥) អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកញ្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ តីណិ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ក្ដី ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ក្ដី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ក្ដី ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ក្ដី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៥ ។

(៥៤) ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសោហ្ន៍ទាំងគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ផង នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៣ ។

(៥៥) ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍តែគួរដល់សេចក្ដីសោហ្ន៍ផង នូវធម៌ ដែលមិនសោហ្ន៍ទាំងមិនគួរដលសេចក្ដីសោហ្ន៍ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ មាន៩វារៈ ៣ ។

(៨៦) ហេតុយា ឯកូនវីស អារម្មណេ នវ អធិ-
បតិយា ឯកូនវីស ។ បេ ។

សហជាតវារម្បិ បច្ចយ . . . និស្សយ . . . សំសដ្ឋ . . . សម្បយុត្តវារម្បិ បញ្ហាវារេន សទិសំ ។

(៨៧) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ បណ្ណរស អធិបតិយា បណ្ណរស អនន្តរេ សោឡស ។ បេ ។ បុរេជាតេ ឆ បច្ឆាជាតេ នវ អាសេវនេ អដ្ឋ កម្មេ តេរស វិបាកេ អដ្ឋ អាហារេ តេរស ។ បេ ។ វិប្បយុត្តេ ទ្វាទស អវិគតេ ឆព្វីស ។

វិតក្កត្តិកេ សវិតក្កត្តិកំ

(៨៨) សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចា-
រោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ

(៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។ បេ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយ ... និស្សយ ... សំសដ្ឋ ...

សម្បយុត្តវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបញ្ហាវារៈដែរ ។

(៩៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ។ បេ ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បេ ។ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ។

វិតក្កត្តិកៈ សវិតក្កត្តិកៈ

(៩៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈទាំងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈទាំងប្រកបដោយវិចារៈ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ច ន អវិតក្កអវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អវិតក្កវិចារមត្តោ ច ន អវិតក្កអវិចារោ ច ធម្មា ឧប្ប-ជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន ស-វិតក្កសវិចារោ ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ច ធម្មា ឧប្ប-ជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន ស-វិតក្កសវិចារោ ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ច ន អវិតក្ក-អវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៤៩) អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិ-តក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អវិ-តក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧ៈ ៧ ។

(៥៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្ក-
សវិចារោ ច ន អវិតក្កអវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្ក-
វិចារមត្តោ ច ន អវិតក្កអវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្ក-
សវិចារោ ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិ-
តក្កសវិចារោ ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ច ន អវិតក្ក-
អវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦០) អវិតក្កអវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្ក-
អវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។
សត្ត ។

(៦១) សវិតក្កសវិចារញ្ច អវិតក្កអវិចារញ្ច ធម្មំ
បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា សត្ត ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។

[៦០] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ មាន៧វារៈ ។

[៦១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង មិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។

(៦២) សវិតក្កវិចារមត្តញ្ច(១) អវិតក្កអវិចារញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៣) សវិតក្កសវិចារញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៤) សវិតក្កសវិចារញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តញ្ច អវិតក្កអវិចារញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៥) ហេតុយា ឯកូនបញ្ញាស អារម្មណេ ឯកូនបញ្ញាស អវិគតេ ឯកូនបញ្ញាស ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បីតិត្តិកេ នបីតិត្តិកំ

(៦៦) បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

១ អវិតក្កវិចារមត្តញ្ច ?

(៦២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង មិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៣) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង មិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បីតិត្តិកៈ នបីតិត្តិកៈ

(៦៦) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ ច នឧ-
បេក្ខាសហគតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ ច ន-
ឧបេក្ខាសហគតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ ច ន-
សុខសហគតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ ច ន
សុខសហគតោ ច នឧបេក្ខាសហគតោ ច ធម្មា
ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៧) សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខស-
ហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៨) ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបេក្ខា-
សហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៦៩) បីតិសហគតញ្ច សុខសហគតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៧០) ហេតុយា អដ្ឋវីស អារម្មណេ ចតុព្វីស
អធិបតេ អដ្ឋវីស ។

សហជាតភាគម្បិ សម្បយុត្តភាគម្បិ បញ្ហាភាគម្បិ
សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិក្តី មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខក្តី មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិក្តី មិនមែនប្រកបដោយសុខក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិក្តី មិនមែនប្រកបដោយសុខក្តី មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៧) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៦៩) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៧០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៨ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៨ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់ៗបទផងចុះ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

ទស្សនត្តិកេ នទស្សនត្តិកំ

(៧១) ទស្សនេន បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្ពោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្ពោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្ពោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្ពោ ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្ពោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្ពោ ច នភាវនាយ បហាតព្ពោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៧២) ភាវនាយ បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្ពោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៧៣) នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្ពំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្ពោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋាន

ទស្សនត្តិកៈ ធទស្សនត្តិកៈ

[៧១] ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី មិនមែនជាមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៧២] ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៧៣] ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៤) ទស្សនេន បហាតព្វញ្ច នេវទស្សនេន-នភាវនាយ បហាតព្វញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន ប-ហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧៥) ភាវនាយ បហាតព្វញ្ច នេវទស្សនេន ន-ភាវនាយ បហាតព្វញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហា-តព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧៦) ហេតុយា ឯកូនវីស អវិគតេ ឯកូនវីស ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ

វិត្ថារេតព្វំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

(៧៧) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-តុប្បច្ចយា ។

(៧៨) ហេតុយា ឆព្វីស អវិគតេ ឆព្វីស

វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧៤) ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈផង មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥) ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនាផង មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៧៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

(៧៧) ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៦ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

អាចយគាមិត្តិកេ នអាចយគាមិត្តិកំ

(៧៩) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច ននេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអបចយគាមី ច ននេវាចយគាមិនាបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអាចយគាមី ច នអបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៨០) អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នអាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

អាចយគាមិត្តិកៈ នអាចយគាមិត្តិកៈ

(៧៩) ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៨០) ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច ន នេវាចយគាមិនាបចយ-
គាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី
ធម្មំ បដិច្ច ន អាចយគាមី ច ន នេវាចយគាមិនាប-
ចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយ-
គាមី ធម្មំ បដិច្ច ន អាចយគាមី ច ន អបចយគាមី
ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៥១) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច
ន អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវា-
ចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច ន អបចយគាមី
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបច-
យគាមី ធម្មំ បដិច្ច ន អាចយគាមី ច ន នេវាចយ-
គាមិនាបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ។

(៨១) ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

(៨២) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-
គាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបច-
យគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបច-
យគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ច អបច-
យគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៣) អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-
គាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបច-
យគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី ធម្មោ

(៨២) ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង តាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង តាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងតាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៣) ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងតាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង តាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងផង

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមិញ្ច នេវាចយ-គាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាចយគាមី ច ន អបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៤) ហេតុយា ឯកូនវីស សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សេក្ខត្តិកេ នសេក្ខត្តិកំ

(៨៥) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧ-ប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន-នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នអសេក្ខោ ច ននេវសេក្ខា-នាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នសេក្ខោ ច នអសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ ៗ បទ ។

សេក្ខត្តិកៈ ឥសេក្ខត្តិកៈ

(៨៥) ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ

(៨៦) អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ច ន នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ច ន អសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៨៧) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ច ន អសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៨) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

(៨៦) ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៨៧) ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៨) ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសេក្ខោ ច នអសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៩) អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសេក្ខោ ច នអសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩០) ហេតុយា ឯកូនវីស សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

បរិត្តត្តិកេ នបរិត្តត្តិកំ

(៩១) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៩) ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈក្តី មិនមែនជាអសេក្ខៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអសេក្ខៈផង មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ ៗ បទ ។

បរិត្តត្តិកៈ នបរិត្តត្តិកៈ

(៩១) ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ច នអប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ច នអប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៩២) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច ន-បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ច នអប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ច នអប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៩៣) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្ប-មាណំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៩២) ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៩៣) ធម៌ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច ន មហគ្គតោ ច ន អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច ន បរិត្តោ ច ន មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៩៨) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន មហគ្គតោ ច ន អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩៩) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារក្តី មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៩៨) ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង មានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង មានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង មានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៩) ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង ដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង ដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង ដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ច នអប្ប-មាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ ច នអប្បមា-ណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៩៦) ហេតុយា តេវីស អារម្មណេ ចុទ្ទស ។បេ។ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ នបរិត្តារម្មណត្តិកំ

(៩៧) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៨) ហេតុយា ឯកូនវីស ។បេ។ អវិគតេ ឯកូនវីស ។

ហីនត្តិកេ នហីនត្តិកំ

(៩៩) ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច នហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកសទិសំ ។

(១០០) ហេតុយា ឯកូនវីស ។បេ។ អវិគតេ ឯកូនវីស ។

ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង ដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំក្តី មិនមែនមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារផង ដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

(៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់ៗបទផងចុះ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ នបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

(៩៧) ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។

ហីនត្តិកៈ នហីនត្តិកៈ

(៩៩) ធម៌ មិនមែនថោកទាប អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈដែរ ។

(១០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ នមិច្ឆត្តត្តិកំ

(១០១) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នសម្មត្តនិយតោ ច ន អនិយតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន មិច្ឆត្តនិយតោ ច ន សម្មត្តនិយតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(១០២) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន មិច្ឆត្តនិយតោ ច ន អនិយតោ ច ធម្មា

មិបត្តិកៈ ឥមិបត្តិកៈ
២១១ ២១១

(១០១) ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី មិនមែនមិនទៀងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

(១០២) ធម៌ មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានស-ភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី មិនមែនមានសភាពមិនទៀងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពត្រូវនិងទៀង

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នមិច្ឆត្តនិយតោ ច នសម្មត្តនិយតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(១០៣) អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៤) មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៥) សម្មត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៦) ហេតុយា ឯកូនវីស ។ បេ ។ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ នមគ្គារម្មណត្តិកំ

(១០៧) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសទិដ្ឋិផង មិនមែនមានសភាពត្រូវទិដ្ឋិផងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពត្រូវទិដ្ឋិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

(១០៣) ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសទិដ្ឋិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពមិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៤) ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសទិដ្ឋិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសទិដ្ឋិផង មានសភាពមិនទៀងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៥) ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសទិដ្ឋិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពត្រូវទិដ្ឋិផង មានសភាពមិនទៀងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១៩ ។ បេ ។ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់ ៗ បទផងចុះ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ ធម្មគ្គារម្មណត្តិកៈ

(១០៧) ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គារម្មណោ ច នមគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គហេតុកោ ច នមគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គារម្មណោ ច នមគ្គហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គារម្មណោ ច នមគ្គហេតុកោ ច នមគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(១០៨) ហេតុយា បញ្ចតឹស អវិគតេ បញ្ចតឹស សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

ឧប្បន្នត្តិកេ នឧប្បន្នត្តិកំ

(១០៩) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ន អនុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ន៍ ។ បេ ។

(១១១) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ ន អតីតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាហេតុក្តី មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនមានមគ្គជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនមានមគ្គជាហេតុក្តី មិនមែនមគ្គជាអធិ-បតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

[១០៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣៥ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់ៗបទផងចុះ ។

ឧប្បន្នត្តិកៈ នឧប្បន្នត្តិកៈ

[១០៩] ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

[១១១] ធម៌ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអតីត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១២] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ ។ បេ ។

អតីតារម្មណត្តិកេ នអតីតារម្មណត្តិកំ

[១១៣] អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអតីតារម្មណោ ច នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាគតារម្មណោ ច នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអតីតារម្មណោ ច នអនាគតារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអតីតារម្មណោ ច នអនាគតារម្មណោ ច នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

[១១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ ធអតីតារម្មណត្តិកៈ

[១១៣] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគត អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីតក្តី មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគតក្តី មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីតក្តី មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគតក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីតក្តី មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគតក្តី មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(១១៤) ហេតុយា ឯកូនវីស ។ បេ ។ អវិគតេ ឯកូនវីស ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ នអជ្ឈត្តត្តិកំ

(១១៥) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ន-អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៦) ហេតុយា ទ្វេ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ នអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(១១៧) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តា-រម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។

(១១៨) ហេតុយា ឆ ។ បេ ។

សនិទស្សនត្តិកេ នសនិទស្សនត្តិកំ

(១១៩) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[១១៤] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។ បេ ។ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៩ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ ឥអជ្ឈត្តត្តិកៈ

[១១៥] ធម៌ មិនមែនជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៦] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ៗ បទ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ ឥអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

[១១៧] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

[១១៨] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។

សនិទស្សនត្តិកៈ ឥសនិទស្សនត្តិកៈ

[១១៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ៈ ។

(១២០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ៈ ។

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញផង មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញផង មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញផងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(១២០) ធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញផងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញផងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ។

(១២១) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សន-អប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១២២) ហេតុយា អដ្ឋារស អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ អដ្ឋារស សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(១២៣) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន អនិ-ទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ច-យោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន សនិទស្សន-សប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិ-ទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ន អនិទស្ស-នអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[១៦១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[១៦២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ សេចក្ដីពិស្ដារ មានគ្រប់ៗបទ ។

សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

[១៦៣] ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ នអនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច នអនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ នសនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។

(១២៦) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ នសនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បេ ។

(១២៧) ហេតុយា ន អារម្មណេ នវ ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមែនជាមិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[១២៨] ធម៌ ប្រកបដោយការឃើញទាំងប្រកបដោយការប៉ះ-ពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។

[១២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុទុកេ នហេតុទុកំ

(១២៦) ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិសន្ធិ ។ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ច ននហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ច ននហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ច ននហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុទុកៈ នហេតុទុកៈ

[១២៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ គឺ បដិសន្ធិ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១២៧) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(១២៨) ហេតុយា ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(១២៩) ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(១៣០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សហេតុកទុកេ នសហេតុកទុកំ

(១៣១) សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសហេតុកោ ច

[១២៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[១២៨] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១២៩] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៣០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។

សហេតុកទុកៈ នសហេតុទុកៈ

[១៣១] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌

ន អហេតុកោ ច ន ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន សហេតុកោ ច ន អហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អហេតុ-កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សហេតុកោ ច ន អ-ហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ ន អវិគតេ នវ ។ សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមានហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមានហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមានហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៣៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកេ នហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(១៣៣) ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣៤) ហេតុយា នវ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុសម្បយុត្តទុកៈ នហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[១៣៣] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុផង ប្រាសចាកហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុផង ប្រាសចាកហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុផង ប្រាសចាកហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៣៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

ហេតុសហេតុកទុកេ នហេតុសហេតុកទុកំ

(១៣៥) ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នអហេតុកោ ច នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នអហេតុកោ ច នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច

ហេតុសហេតុកទុកៈ នហេតុសហេតុកទុកៈ

(១៣៤) ធម៌ មិនមែនហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ

សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុ ចេវ-
ន អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច ន អហេតុកោ ចេវ ន ន ហេតុ ច ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ស-
ហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុ ចេវ ន-
អហេតុកោ ច ន អហេតុកោ ចេវ ន ន ហេតុ ច ធម្មា
ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣៦) ហេតុយា នវ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ

នហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(១៣៧) ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ
បដិច្ច ន ហេតុ ចេវ ន ហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច
ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ន ហេតុ ច ធម្មោ

អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៣៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

(១៣៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ផងប្រកបដោយហេតុ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ច នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ច នហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ច នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុញ្ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ច នហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន ច នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុផង ប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុផង ប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី មិនមែនប្រាសចាកហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុផង ប្រកបដោយហេតុ ទាំងមិនមែនហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៣៨) ហេតុយា នវ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

នហេតុសហេតុកទុកេ នហេតុនសហេតុកទុកំ

(១៣៩) នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន-ហេតុ ន សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤០) ហេតុយា នវ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(១៤១) សប្បច្ចយំ ធម្មំ បដិច្ច ន អប្បច្ចយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤២) ហេតុយា ឯកំ ។

សប្បច្ចយទុកេ នសប្បច្ចយទុកំ

(១៤៣) សប្បច្ចយោ ធម្មោ ន អប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បច្ចយោ ធម្មោ ន អប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

សង្ខតំ សប្បច្ចយសទិសំ ។

(១៣៨) កុសលហេតុបច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

នហេតុសហេតុកទុកៈ នហេតុនសហេតុកទុកៈ

(១៣៩) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(១៤០) កុសលហេតុបច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(១៤១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(១៤២) កុសលហេតុបច្ច័យ មាន១វារៈ ។

សប្បច្ចយទុកៈ នសប្បច្ចយទុកៈ

(១៤៣) ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណ-បច្ច័យ ។ បេ ។ សង្ខតធម៌ ដូចគ្នានឹងសប្បច្ចយៈដែរ ។

សនិទស្សនទុកេ នសនិទស្សនទុកំ

(១៦៤) អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនោ ច នអនិទស្សនោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦៥) ហេតុយា តីណិ សព្វត្ថ តីណិ ។

សប្បដិឃទុកេ នសប្បដិឃទុកំ

(១៦៦) សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ច នអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បដិឃំ

សនិទស្សនទុកៈ នសនិទស្សនទុកៈ

(១៤៤) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៤៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ។

សប្បដិឃទុកៈ នសប្បដិឃទុកៈ

(១៤៦) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់

ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ច នអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សប្បដិឃញ្ច អប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិឃញ្ច អប្បដិ-ឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិឃញ្ច អប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ច នអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៧) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

រូបីទុកេ នរូបីទុកំ

(១៤៨) រូបឹ ធម្មំ បដិច្ច នរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៩) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ នវ ។

អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៤៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ ១ បទ ។

រូបីទុកៈ នរូបីទុកៈ

[១៤៨] ធម៌ មិនមានរូប អាស្រ័យ នូវធម៌ មានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៤៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

លោកិយទុកេ នលោកិយទុកំ

(១៨០) លោកិយំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកិយោ ច នលោកុត្តរោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ លោកិយញ្ច លោកុត្តរញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨១) ហេតុយា បញ្ច សព្វត្ថ បញ្ច ។

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកេ នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកំ

(១៨២) កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នកេនចិនវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

លោកិយទុកៈ នលោកិយទុកៈ

(១៩០) ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកិយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាលោកិយក្តី មិនមែនជាលោកុត្តរៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយផង ជាលោកុត្តរៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៥ ។

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

(១៩២) ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាណានីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាណានីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាណានីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាណានីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច ន កេនចិវិញ្ញេយ្យោ ច ន កេនចិនវិញ្ញេយ្យោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ កេនចិនវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច ន កេនចិនវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១៨៣) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ នវ ។

អាសវទុកេ នោអាសវទុកំ

(១៨៤) អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ច ន នោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណណាទីមួយក្តី មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណណាទីមួយក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

អាសវទុកៈ នោអាសវទុកៈ

[១៩៤] ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ច ននោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អាសវញ្ច នោអាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវញ្ច នោអាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ននោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវញ្ច នោអាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ច ននោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៥៥) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ នវ ។

សាសវទុកេ នសាសវទុកំ

(១៥៦) សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផង មិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផង មិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផង មិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

សាសវទុកៈ នសាសវទុកៈ

[១៩៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង

អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ ច ហេតុប្បច្ចយា អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសាសវោ ច នអនាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សាសវញ្ច អនាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៧) ហេតុយា បញ្ច សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ នអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(១៤៨) អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអាស-វសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាស-វសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ ច នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអា-សវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង មិនមានអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៥៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ មានសេចក្តីពិស្តារគ្រប់ ៗ បទ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ ឯអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

(១៥៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ

ន អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវសម្បយុត្តោ ច ន អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៥៩) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ នវ ។

អាសវសាសវទុកេ នអាសវសាសវទុកំ

(១៦០) អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវោ ចេវ ន អនាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវោ ចេវ ន អនាសវោ ច ន អនាសវោ ចេវ ន-នោ ច អាសវោ[1] ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

---

១ ន នោចអាសវោ ឋាតិ ភវិតព្វំ ។

នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈផង ប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈផង ប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈផង ប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

អាសវសាសវទុកៈ នអាសវសាសវទុកៈ

[១៦០] ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សាសវញ្ចេវ នោចអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ-ចេវ នោចអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច សាសវញ្ចេវ នោ-ចអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ នអនាសវោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១៦១) ហេតុយា នវ សព្វត្ថ នវ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ

នអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(១៦២) អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវសម្បយុត្ត-ញ្ចេវ នោចអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវវិប្បយុត្តោចេវ នោច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្ប-យុត្តញ្ចេវ នោចអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ ន-អាសវវិប្បយុត្តោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈតាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអាសវៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តាំងមិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យតាំងអស់សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

នអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

[១៦២] ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈតាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអាសវៈតាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈតាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈតាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអាសវៈតាំងប្រកបដោយអាសវៈផង ប្រាសចាកអាសវៈតាំងមិនមែនអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៦៣] ហេតុយា ឆ សព្វត្ថ ឆ ។

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកេ
អាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកំ

[១៦៤] អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវញ្ច អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

[១៦៥] ហេតុយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

ឆគោច្ឆកទុកេ ឆគោច្ឆកទុកំ

[១៦៦] សញ្ញោជនំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា គន្ថំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[១៦៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ
អាសវវិប្បយុត្តអនាសវទុកៈ

[១៦៤] ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងមិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ប្រាសចាកអាសវៈទាំងមិនមានអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់បទទាំងអស់ ។

ឆគោច្ឆកទុកៈ ឆគោច្ឆកទុកៈ

[១៦៦] ធម៌ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសញ្ញោជនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ឱឃំ ធម្មំ បដិច្ច នោ ឱឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា យោគំ ធម្មំ បដិច្ច នោ យោគោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា នីវរណំ ធម្មំ បដិច្ច នោ នីវរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា បរាមាសំ ធម្មំ បដិច្ច នោ បរាមាសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អាសវគោច្ឆកសទិសំ ។

មហន្តរទុកេ មហន្តរទុកំ

(១៦៧) សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ន សារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អនារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ សារម្មណញ្ច អនារម្មណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(១៦៨) ហេតុយា នវ អវិគតេ នវ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

(១៦៩) ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នោ ចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ នោ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន នោ ចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។

ធម៌ មិនមែនជាទុំយៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាទុំយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាយោគៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាយោគៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានសេចក្ដីដូចអាសវគោច្ឆកៈដែរ ។

មហន្តរទុកៈ មហន្តរទុកៈ

(១៦៧) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ផង មិនមានអារម្មណ៍ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១៦៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្ដីពិស្ដារ មានគ្រប់បទទាំងអស់ ។

(១៦៩) ធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។

[១៧០] ហេតុយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

[១៧១] ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច ន ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្ដីពិស្ដារ មានគ្រប់បទទាំងអស់ ។

[១៧១] ធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំ តាំងឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំ តាំងឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំ តាំងឡើង ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អជ្ឈត្តិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អជ្ឈត្តិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ពាហិរំ ធម្មំ បដិច្ច ន ពាហិរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច ន នោឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៧២) ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនុបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៧៣) ហេតុយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

ទ្វិគោច្ឆកទុកេ ទ្វិគោច្ឆកទុកំ

(១៧៤) ឧបាទានំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ កិលេសំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។

ធម៌ មិនមែនជាខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាឧបាទា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនឧបាទា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧២] ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ សេចក្ដីពិស្ដារ មានគ្រប់បទទាំងអស់ ។

ទុកោច្ឆកទុកៈ ទុកោច្ឆកទុកៈ

[១៧៤] ធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកេ

នទស្សនេនបហាតព្វទុកំ

(១៧៥) ទស្សនេន បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច ន នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វោ ច ន នទស្សនេន បហាតព្វោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ នទស្សនេន បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វញ្ច នទស្សនេន បហាតព្វញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

(១៧៦) ហេតុយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

នទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

[១៧៥] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមិនមែនជាមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកេ

នភាវនាយបហាតព្វទុកំ

(១៧៧) ភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច ន ន ភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៧៨) ហេតុយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកេ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកំ

(១៧៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨០) ហេតុយា ឆ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

នភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

[១៧៧] ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

[១៧៩] ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកេ
នភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកំ

(១៨១) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨២) ហេតុយា ទ្វេ ។

សវិតក្កទុកេ នសវិតក្កទុកំ

(១៨៣) សវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នសវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នអវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨៤) ហេតុយា ទ្វេ ។

សវិចារទុកេ នសវិចារទុកំ

(១៨៥) សវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

(១៨១) ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យនូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មានហេតុដែលមិនមែនជាមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សវិតក្កទុកៈ នសវិតក្កទុកៈ

(១៨៣) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សវិចារទុកៈ នសវិចារទុកៈ

(១៨៥) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨៦) ហេតុយា នវ ។

សប្បីតិកទុកេ នសប្បីតិកទុកំ

(១៨៧) សប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨៨) ហេតុយា នវ ។

បីតិសហគតទុកេ នបីតិសហគតទុកំ

(១៨៩) បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នបីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ននបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩០) ហេតុយា នវ ។

សុខសហគតទុកេ នសុខសហគតទុកំ

(១៩១) សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នសុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ននសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩២) ហេតុយា នវ ។

(១៨៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សប្បីតិកទុកៈ នសប្បីតិកទុកៈ

(១៨៧) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បីតិសហគតទុកៈ នបីតិសហគតទុកៈ

(១៨៩) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សុខសហគតទុកៈ នសុខសហគតទុកៈ

(១៩១) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកេ នឧបេក្ខាសហគតទុកំ

(១៩៣) ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ននឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩៤) ហេតុយា នវ ។

កាមាវចរទុកេ នកាមាវចរទុកំ

(១៩៥) កាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នកាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ននកាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩៦) ហេតុយា នវ ។

រូបាវចរទុកេ នរូបាវចរទុកំ

(១៩៧) រូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ននរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩៨) ហេតុយា នវ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកៈ នឧបេក្ខាសហគតទុកៈ

(១៩៣) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កាមាវចរទុកៈ នកាមាវចរទុកៈ

(១៩៥) ធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

រូបាវចរទុកៈ នរូបាវចរទុកៈ

(១៩៧) ធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អរូបាវចរទុកេ នអរូបាវចរទុកំ

(១៩៩) អរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នអរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ននអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០០) ហេតុយា បញ្ច ។

បរិយាបន្នទុកេ នបរិយាបន្នទុកំ

(២០១) បរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នអបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិយាបន្នោ ច នអបរិយាបន្នោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បរិយាបន្នញ្ច អបរិយាបន្នញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០២) ហេតុយា បញ្ច ។

អប្បដិឃទុកៈ នអប្បដិឃទុកៈ

(១៩៩) ធម៌ មិនមែនជាអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអប្បដិឃៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ ធម៌មិនមែនជាមិនមែនជាអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអប្បដិឃៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

(២០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ៗ

បរិយាបន្នទុកៈ នបរិយាបន្នទុកៈ

(២០១) ធម៌ ដែលមិនមែនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈក្តី មិនមែនជាមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ ធម៌ មិនមែនជាមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈផង មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

(២០២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ៗ

និយ្យានិកទុកេ ននិយ្យានិកទុកំ

(២០៣) និយ្យានិកំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនិយ្យា-និកំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០៤) ហេតុយា បញ្ច ។

និយតទុកេ ននិយតទុកំ

(២០៥) និយតំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០៦) ហេតុយា បញ្ច ។

សឧត្តរទុកេ នសឧត្តរទុកំ

(២០៧) សឧត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អនុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នសឧត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

និយ្យានិកទុកៈ ននិយ្យានិកទុកៈ

(២០៣) ធម៌ មិនមែនជាគ្រឿងនាំចេញចាកវដ្តៈ អាស្រ័យនូវធម៌ជាគ្រឿងនាំចេញចាកវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាគ្រឿងនាំចេញចាកវដ្តៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនជាគ្រឿងនាំចេញចាកវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

(២០៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

និយតទុកៈ ននិយតទុកៈ

(២០៥) ធម៌ មិនមែនជាទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២០៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សឧត្តរទុកៈ នសឧត្តរទុកៈ

(២០៧) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ (ការរំឡើងនូវខ្លួន) អា-ស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយឧត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នសឧត្តរោ ច នអនុត្តរោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សឧត្តរញ្ច អនុត្តរញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអនុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០៨) ហេតុយា បញ្ច ។

សរណទុកេ នសរណទុកំ

(២០៩) សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ច នអរណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សរណញ្ច អរណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២១០) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

(២១១) សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយឧត្តរៈក្តី មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយឧត្តរៈផង មិនមានឧត្តរៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦០៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សរណទុកៈ ឆសរណទុកៈ

(៦០៩) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ (លាមក) អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈក្តី មិនមែនជាមិនមានរណៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈផង មិនមានរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៦១១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២១២) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ បច្ចយវារម្បិ និស្សយវារម្បិ សំសដ្ឋវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(២១៣) សរណោ ធម្មោ នសរណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សរណោ ធម្មោ នអរណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សរណោ ធម្មោ នសរណស្ស ច នអរណស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរណោ ធម្មោ នសរណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៤) សរណោ ធម្មោ នសរណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សរណោ ធម្មោ នអរណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

(២១៥) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ចត្តារិ អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ ចត្តារិ អវិគតេ បញ្ច ។

(២១៦) សរណោ ធម្មោ នសរណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ . . . សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ . . . ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ . . .

[២១២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

បណ្ឌិត គប្បីញុំាងសហជាតវារៈផង បច្ចយវារៈផង និស្សយវារៈផង សំសដ្ឋវារៈផង សម្បយុត្តវារៈផង ឲ្យពិស្តារ ដូចបដិច្ចវារៈផងចុះ ។

[២១៣] ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈផង មិនមែនជាមិនមានរណៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមានរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[២១៤] ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។បេ។

[២១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[២១៦] ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ . . . ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ . . . ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ . . .

បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៧) សរណោ ធម្មោ នអរណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

(២១៨) នហេតុយា សត្ត នអារម្មណេ សត្ត នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ សត្ត នោវិគតេ ចត្តារិ ។

(២១៩) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(២២០) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(២១៧) ធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២១៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(២១៩) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២២០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ហេតុទុកកុសលត្តិកេ នហេតុទុកនកុសលត្តិកំ

(២២១) ហេតុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ កុសលញ្ច នហេតុំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានមេវ អារម្មណំ នត្ថិ ។

(២២២) ហេតុយា តីណិ អធិបតិយា តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ និស្សយវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(២២៣) ហេតុ កុសលោ ធម្មោ នហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៤) ហេតុ កុសលោ ធម្មោ នហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នហេតុ កុសលោ ធម្មោ ននហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ហេតុទុកកុសលត្តិកៈ នហេតុទុកនកុសលត្តិកៈ

[២២១] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាកុសលផង មិនមែនជាហេតុ ជាកុសលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អារម្មណ៍ មិនមានចិត្តជាសមុដ្ឋានទេ ។

[២២២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[២២៣] ធម៌ ជាហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[២២៤] ធម៌ ជាហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

តីណិ ។ ហេតុ កុសលោ ច នហេតុ កុសលោ ច ធម្មា នហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(២២៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ តីណិ ។

បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(២២៦) ហេតុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ អកុសលញ្ច នហេតុំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២២៧) ហេតុយា តីណិ អធិបតិយា តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ និស្សយវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(២២៨) ហេតុ អកុសលោ ធម្មោ នហេតុស្ស នអកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាកុសលក្តី មិនមែនជាហេតុ ជាកុសលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(២២៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ឯបញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្តារផងចុះ ។

(២២៦) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុមិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាអកុសលផង មិនមែនជាហេតុ ជាអកុសលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

(២២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(២២៨) ធម៌ ជាហេតុ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[២២៩] ហេតុ អកុសលោ ធម្មោ នហេតុស្ស នអកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នហេតុ អកុសលោ ធម្មោ ន-ហេតុស្ស នអកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ហេតុ អកុសលោ ច ន-ហេតុ អកុសលោ ច ធម្មា នហេតុស្ស នអកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[២៣០] ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

[២៣១] នហេតុំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន-ហេតុ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

[២៣២] ហេតុយា តីណិ អធិបតិយា តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

និស្សយវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

[២២៩] ធម៌ ជាហេតុ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាអកុសលក្តី មិនមែនជាហេតុ ជាអកុសលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២៣០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២៣១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអព្យាក្រឹតអាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២៣២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

និស្សយវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ហេតុទុកវេទនាត្តិកេ នហេតុទុកវេទនាត្តិកំ

(២៣៣) ហេតុំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៣៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(២៣៥) ហេតុំ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៣៦) ហេតុយា តីណិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

(២៣៧) ហេតុំ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៣៨) ហេតុយា តីណិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

ហេតុទុកវេទនាត្តិកៈ នហេតុទុកវេទនាត្តិកៈ

(២៣៣) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយសុខ-វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(២៣៥) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខ-វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ ៗ បទ ។

(២៣៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខម-សុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់ ៗ បទ ។

ហេតុទុកវិបាកត្តិកេ នហេតុទុកនវិបាកត្តិកំ

(២៣៩) ហេតុំ វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកេ នហេតុទុកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកំ

(២៤០) ហេតុំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកវិបាកត្តិកៈ នហេតុទុកនវិបាកត្តិកៈ

(២៣៩) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ
នហេតុទុកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

(២៤០) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) មិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស កាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុំ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកេ
នហេតុទុកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកំ

(២៤១) ហេតុំ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ
នហេតុទុកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

(២៤១) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកវិតក្កត្តិកេ នហេតុទុកនវិតក្កត្តិកំ

(២៤២) ហេតុំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អវិតក្កអវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកបីតិត្តិកេ នហេតុទុកនបីតិត្តិកំ

(២៤៣) ហេតុំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកវិតក្កត្តិកៈ នហេតុទុកនវិតក្កត្តិកៈ

(២៤២) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ និងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈនិងមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានវិតក្កៈនិងមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកបីតិត្តិកៈ នហេតុទុកនបីតិត្តិកៈ

(២៤៣) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកទស្សនត្តិកេ នហេតុទុកនទស្សនត្តិកំ

(២៤៤) ហេតុំ ទស្សនេន បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ ភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ននេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកេ
នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកំ

(២៤៥) ហេតុំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកទស្សនត្តិកៈ នហេតុទុកនទស្សនត្តិកៈ

(៨៨៨) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

(៨៨៩) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

ហេតុំ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ននេវទស្សនេន នភាវនាយ-បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

ហេតុទុកអាចយគាមិត្តិកេ
នហេតុទុកនអាចយគាមិត្តិកំ

(២៤៥) ហេតុំ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច ន-ហេតុ នអាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច ន-ហេតុ នអបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ននេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៍រៈ ១ ។

ហេតុទុកអាចយគាមិត្តិកៈ

នហេតុទុកនអាចយគាមិត្តិកៈ

[២៤៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៍រៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មាន៍រៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៍រៈ ៣ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ហេតុទុកសេក្ខត្តិកេ នហេតុទុកនសេក្ខត្តិកំ

(២៤៧) ហេតុំ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ននេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកបរិត្តត្តិកេ នហេតុទុកនបរិត្តត្តិកំ

(២៤៨) នហេតុំ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នបរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកសេក្ខត្តិកៈ នហេតុទុកនសេក្ខត្តិកៈ

(២៤៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាសេក្ខៈទាំងមិនមែនជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកបរិត្តត្តិកៈ នហេតុទុកនបរិត្តត្តិកៈ

(២៤៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកបរិត្តារម្មណត្តិកេ
នហេតុទុកនបរិត្តារម្មណត្តិកំ

(២៤៩) ហេតុំ បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នបរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកហីនត្តិកេ នហេតុទុកនហីនត្តិកំ

(២៥០) ហេតុំ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ មជ្ឈិមំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នមជ្ឈិមោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ បណីតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នបណីតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

នហេតុទុកនបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

[២៤៩] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកហីនត្តិកៈ នហេតុទុកនហីនត្តិកៈ

[២៥០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនថោកទាប អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាកណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាកណ្តាល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនឧត្តម អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ឧត្តម ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកមិច្ឆត្តត្តិកេ នហេតុទុកនមិច្ឆត្តត្តិកំ

(២៥១) ហេតុំ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នអនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកមគ្គារម្មណត្តិកេ
នហេតុទុកនមគ្គារម្មណត្តិកំ

(២៥២) ហេតុំ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នមគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកមិច្ឆត្តត្តិក: នហេតុទុកនមិច្ឆត្តត្តិក:

(២៥១) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានសភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកមគ្គារម្មណត្តិក:
នហេតុទុកនមគ្គារម្មណត្តិក:

(២៥២) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានមគ្គជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានមគ្គជាអធិបតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកឧប្បន្នត្តិកេ នហេតុទុកនឧប្បន្នត្តិកំ

(២៨៣) ហេតុ អនុប្បន្នោ ធម្មោ នហេតុស្ស នអនុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន៍ ។ ហេតុ ឧប្បាទី ធម្មោ នហេតុស្ស នឧប្បាទិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន៍ ។

ហេតុទុកអតីតត្តិកេ នហេតុទុកនអតីតត្តិកំ

(២៨៤) ហេតុ អតីតោ ធម្មោ នហេតុស្ស នអតីតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន៍ ។ ហេតុ អនាគតោ ធម្មោ នហេតុស្ស នអនាគតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន៍ ។

ហេតុទុកអតីតារម្មណត្តិកេ
នហេតុទុកនអតីតារម្មណត្តិកំ

(២៨៥) ហេតុំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច

ហេតុទុកឧប្បន្នត្តិកៈ នហេតុទុកនឧប្បន្នត្តិកៈ

(២៥៣) ធម៌ ជាហេតុ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ធម៌ ជាហេតុ ដែលប្រុងនឹងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រុងនឹងកើតឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ហេតុទុកអតីតត្តិកៈ នហេតុទុកនអតីតត្តិកៈ

(២៥៤) ធម៌ ជាហេតុ ជាអតីត ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអតីត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាអនាគត ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអនាគត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ហេតុទុកអតីតារម្មណត្តិកៈ
នហេតុទុកនអតីតារម្មណត្តិកៈ

(២៥៥) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន អាស្រ័យ

ន ហេតុ ន បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ

នហេតុទុកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(២៩៦) ហេតុំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុ ន អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុ ន ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហេតុទុកសនិទស្សនត្តិកេ

នហេតុទុកនសនិទស្សនត្តិកំ

(២៩៧) ន ហេតុ សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ន នហេតុស្ស ន សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ ន ហេតុ សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ន ហេតុស្ស ន សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ន នហេតុស្ស ន សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

នហេតុទុកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

(២៥៦) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកសនិទស្សនត្តិកៈ

នហេតុទុកនសនិទស្សនត្តិកៈ

(២៥៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយការឃើញផង ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយការឃើញផងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(២៥៨) នហេតុំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(២៥៩) ហេតុំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ អនិទស្សនអប្បដិ-ឃញ្ច នហេតុំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៦០) ហេតុយា តីណិ ។

(២៥៨) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(២៥៩) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ផង មិនមែនជាហេតុ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៦០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហេតុកទុកកុសលត្តិកេ
នសហេតុកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៦១) សហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសហេតុកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសហេតុកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អហេតុកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នអហេតុកោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកេ
នហេតុសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកំ

(២៦២) ហេតុសម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ហេតុសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នហេតុវិប្បយុត្តោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

នសហេតុកទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៦១) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានហេតុ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

នហេតុសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៦២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ប្រាសចាកហេតុ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ហេតុសហេតុកទុកកុសលត្តិកេ
នហេតុសហេតុកទុកនកុសលត្តិកំ

[២៦៣] ហេតុចេវសហេតុកោ ច កុសលោ ធម្មោ នហេតុស្សចេវនអហេតុកស្សច នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។ ហេតុចេវសហេតុកោ ច កុសលោ ធម្មោ នអហេតុកស្សចេវ ននហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ ហេតុចេវសហេតុកោ ច កុសលោ ធម្មោ នហេតុស្សចេវនអហេតុកស្សច នកុសលស្ស ច នអហេតុកស្សចេវ ននហេតុស្ស នកុសលស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[២៦៤] សហេតុកោចេវ នច ហេតុ កុសលោ ធម្មោ នអហេតុកស្សចេវ ននហេតុស្ស នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ ... នហេតុស្សចេវ នអហេតុកស្សច នកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។ ... នហេតុស្សចេវ នអហេតុកស្សច នកុសលស្ស ច នអហេតុកស្សចេវ ននហេតុស្ស នកុសលស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឆ ។

ហេតុសហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

នហេតុសហេតុកទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៦៣) ធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសលផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(២៦៤) ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ... ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ... ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសលផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(២៦៥) ហេតុចេវ សហេតុកោ ច កុសលោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ កុសលោ ច ធម្មា ន ហេតុស្ស ចេវ ន អហេតុកស្ស ច ន កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត ។ . . . ន អហេតុកស្ស ចេវ ន ន ច ហេតុស្ស ន កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អដ្ឋ ។ . . . ន ហេតុស្ស ចេវ ន អហេតុកស្ស ច ន កុសលស្ស ច ន អហេតុកស្ស ចេវ ន ន ច ហេតុស្ស ន កុសលស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

(២៦៦) ហេតុចេវ សហេតុកោ ច អកុសលោ ធម្មា ន ហេតុស្ស ចេវ ន អហេតុកស្ស ច ន អកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឃតេន ឧឆាយេន នវ បញ្ហា កាតព្វា ។

(២៦៧) ហេតុចេវ សហេតុកោ ច អព្យាកតោ ធម្មា ន ហេតុស្ស ចេវ ន អហេតុកស្ស ច ន អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ បញ្ហា កាតព្វា ។ សង្ខិត្តំ ។

ហេតុចេវ ហេតុសម្បយុត្តទុកំ ហេតុចេវ សហេតុកទុកសទិសំ ។ សង្ខិត្តំ ។ នវ បញ្ហា ។

(២៦៥) ធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសលក្តី ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ជាកុសលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ ... ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។ ... ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាកុសលផង មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាកុសលផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(២៦៦) ធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ប្រស្នា ៩ យ៉ាង បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ដោយឧបាយនុះផងចុះ ។

(២៦៧) ធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងហេតុ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនបែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ប្រស្នាផង ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើផងចុះ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

ហេតុទេវហេតុសម្បយុត្តទុកៈ ប្រហែលគ្នានឹងហេតុទេវសហេតុកទុកៈដែរ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មានប្រស្នា ៩ ។

នហេតុសហេតុកទុកកុសលត្តិកេ

នហេតុនសហេតុកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៦៨) នហេតុំ សហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសហេតុកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ នហេតុំ សហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសហេតុកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ នហេតុំ អហេតុកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអហេតុកោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សប្បច្ចយទុកកុសលត្តិកេ

នសប្បច្ចយទុកនកុសលត្តិកំ

(២៦៩) សប្បច្ចយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បច្ចយោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សប្បច្ចយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បច្ចយោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

នហេតុសហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

នហេតុនសហេតុកទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៦៨) ធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមានហេតុ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សប្បច្ចយទុកកុសលត្តិកៈ

នសប្បច្ចយទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៦៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សប្បច្ចយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បច្ចយោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សង្ខតំ សប្បច្ចយសទិសំ ។

សនិទស្សនទុកកុសលត្តិកេ

នសនិទស្សនទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧០) អនិទស្សនំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ កុសលសទិសំ ។ អនិទស្សនំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សប្បដិឃទុកកុសលត្តិកេ

នសប្បដិឃទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧១) អប្បដិឃំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បដិឃោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បដិឃំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បដិឃោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតេ ឯកំ ។

ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ប្រហែលគ្នានឹងសប្បច្ចយៈដែរ ។

សនិទស្សនទុកកុសលត្តិកៈ

នសនិទស្សនទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសល ប្រហែលគ្នានឹងកុសលដែរ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សប្បដិឃទុកកុសលត្តិកៈ

នសប្បដិឃទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ក្នុងអព្យាក្រឹត មានវារៈ ១ ។

រូបីទុកកុសលត្តិកេ នរូបីទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧២) អរូបី កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបី នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ អរូបី អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបី នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ រូបី អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នអរូបី នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

លោកិយទុកកុសលត្តិកេ
នលោកិយទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៣) លោកិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។ លោកិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ លោកិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នលោកិយោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។

រូបីទុកកុសលត្តិកៈ នរូបីទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧២) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរូប មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរូប ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរូប មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរូប ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរូប មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មានរូប ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

លោកិយទុកកុសលត្តិកៈ
នលោកិយទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧៣) ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកិយ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាលោកិយ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកកុសលត្តិកេ

នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៦) កេនចិវិញ្ញេយ្យំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។

អាសវទុកកុសលត្តិកេ

នោអាសវទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៨) នោអាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោអាសវំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នោអាសវោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកកុសលត្តិកៈ

នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧៨) ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

អាសវទុកកុសលត្តិកៈ នោអាសវទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

សាសវទុកកុសលត្តិកេ
នសាសវទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៦) សាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សាសវំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សាសវំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នសាសវោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកេ
នអាសវសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៧) អាសវវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

សាសវទុកកុសលត្តិកៈ នសាសវទុកនកុសលត្តិកៈ

[២៧៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨ៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨ៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨ៈ ២ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ នអាសវសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកៈ

[២៧៧] ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨ៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨ៈ ៣ ។

អាសវវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

អាសវសាសវទុកកុសលត្តិកេ
នអាសវសាសវទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៨) សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវញ្ចេវសាសវញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ ចេវ ននោ ច អាសវោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

អាសវោចេវអាសវសម្បយុត្តទុកំ

ទ្វេគោច្ឆកំ អន្តក លោកុត្តរបរិយាយេន បញ្ហា ន លព្ភន្តិមេ បញ្ហ នហិមេ នត្ថិ ន សន្តិស្សន្តិ ។

ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អាសវសាសវទុកកុសលត្តិកៈ

នអាសវសាសវទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៧៨) ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈទាំងមិនមែនជាអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈទាំងមិនមែនជាអាសវៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អាសវវិប្បយុត្តទុកៈ

នវគោច្ឆកៈ បណ្ឌិត មិនសំដៅយក គន្ថប្រស្នា ដោយលោកុត្តរបរិយាយ គន្ថបន្ទោះទេ វារៈទាំង ៩ នេះ មិនមែនជាមិនមាន តែមិនប្រាកដទេ ។

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកកុសលត្តិកេ
អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកនកុសលត្តិកំ

(២៧៩) អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន អនាសវោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន អនាសវោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន អនាសវោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន សាសវោ ន អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

ឆគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកេ
ឆគោច្ឆកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨០) នោសញ្ញោជនំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកកុសលត្តិកៈ
អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកឆកុសលត្តិកៈ

(២៧៩) ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈតែមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ឆគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ
ឆគោច្ឆកទុកឆកុសលត្តិកៈ

(២៨០) ធម៌ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា នោគន្ថំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោឱឃំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឱឃោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោយោគំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោយោគោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោនីវរណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោ-នីវរណោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោបរាមាសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោបរាមាសោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកេ

នសារម្មណទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨១) សារម្មណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសារម្មណោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សារម្មណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសារម្មណោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាឱឃៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឱឃៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាយោគៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាយោគៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជានីវរណៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជានីវរណៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាបរាមាសៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាបរាមាសៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ

នសារម្មណទុកនកុសលត្តិកៈ

(៤៨១) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចិត្តទុកកុសលត្តិកេ នចិត្តទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨២) ចិត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ននោចិត្តោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកេ
នចេតសិកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៣) ចេតសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចេតសិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចេតសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចេតសិកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អចេតសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអចេតសិកោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ នចិត្តទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨២) ធម៌ មិនមែនជាចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យនូវធម៌ ជាចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាចិត្ត មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកៈ
នចេតសិកទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៣) ធម៌ មិនមែនជាចេតសិក មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចេតសិក ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាចេតសិក មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចេតសិក ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានចេតសិក មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានចេតសិក ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកេ
នចិត្តសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៤) ចិត្តសម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តសម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ចិត្តសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តសម្បយុត្តោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកេ
នចិត្តសំសដ្ឋទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៥) ចិត្តសំសដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តសំសដ្ឋោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ចិត្តសំសដ្ឋំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តសំសដ្ឋោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកេ
នោចិត្តសមុដ្ឋានទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៦) ចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

នចិត្តសម្បយុត្តទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

នចិត្តសំសដ្ឋទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៥) ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំដោយចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំដោយចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំដោយចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំដោយចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ

នោចិត្តសមុដ្ឋានទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៦) ធម៌ មិនមែនជាមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ចិត្តសហភុទុកកុសលត្តិកេ

នោចិត្តសហភុទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៧) ចិត្តសហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសហភូ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ ចិត្តសហភុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសហភូ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកេ

នោចិត្តានុបរិវត្តិទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៨) ចិត្តានុបរិវត្តិំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តានុបរិវត្តី នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ ចិត្តានុបរិវត្តិំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តានុបរិវត្តី នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនជាមិនគាំទ្រឡើងដោយចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ គាំទ្រឡើងដោយចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ អព្យាកតមូល មានតែ៣វារៈ ៗ

ចិត្តសហភូទុកកុសលត្តិកៈ

នោចិត្តសហភូទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៧) ធម៌ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៗ អព្យាកតមូល មានតែ៣វារៈ ៗ

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ

នោចិត្តានុបរិវត្តិទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៨) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៗ អព្យាកតមូល មាន៣វារៈ ៗ

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកេ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកនកុសលត្តិកំ

(២៨៩) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកេ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩០) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកេ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩១) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តី នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៨៩) ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកៈ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៩០) ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំ តាំងឡើង និងកើតជាមួយនឹងចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំ តាំងឡើង និងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៩១) ធម៌ ដែលមិនមែនច្រឡំ តាំងឡើង និងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលច្រឡំ តាំងឡើង និងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិ យេវ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកេ
នអជ្ឈត្តិកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩២) អជ្ឈត្តិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អជ្ឈត្តិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តិកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តិកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិ យេវ ។

ឧបាទាទុកកុសលត្តិកេ នឧបាទាទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៣) នោឧបាទា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននោឧបាទា នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយ កាំងឡើង និងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ កាំងឡើង និងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ
នអជ្ឈត្តិកទុកនកុសលត្តិកៈ

(៤៩២) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្រៅ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

ឧបាទាទុកកុសលត្តិកៈ នឧបាទាទុកនកុសលត្តិកៈ

(៤៩៣) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទា ជាកុសល ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោឧបាទានា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននោឧបាទានា នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកេ នឧបាទិន្នទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៨) អនុបាទិន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបាទិន្នោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អនុបាទិន្នំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបាទិន្នោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ឯកមេវ ។

ឧបាទានគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកេ នោឧបាទានគោច្ឆកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៩) នោឧបាទានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ នោឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ អព្យាកតមូល មានតែ៣វារៈ ៗ

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ និងឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ

(២៩៨) ធម៌ ដែលមិនមែនគម្របគបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលគម្របគបដោយកិលេស មិនកាន់យកហើយ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ៗ ធម៌ ដែលមិនមែនគម្របគបដោយកិលេសកាន់យកហើយ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលគម្របគបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ៗ អព្យាកតមូល មានតែ១វារៈ ៗ

ឧបាទានគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ
នោឧបាទានគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ

(២៩៩) ធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

កិលេសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកេ

នោកិលេសគោច្ឆកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៦) នោកិលេសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកេ

នទស្សនេនបហាតព្វទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៧) នទស្សនេនបហាតព្វំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេនបហាតព្វោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ នទស្សនេនបហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេនបហាតព្វោ ន-អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។ នទស្សនេនបហាតព្វំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេនបហាតព្វោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។

កិលេសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ

នោកិលេសគោច្ឆកទុកនកុសលត្តិកៈ

[២៩៦] ធម៌ មិនមែនជាកិលេស មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាកិលេស ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ១ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ

នទស្សនេនបហាតព្វទុកនកុសលត្តិកៈ

[២៩៧] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកេ

នភាវនាយបហាតព្វទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៨) នភាវនាយ បហាតព្វំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននភាវនាយ បហាតព្វោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្វោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ នភាវនាយ បហាតព្វំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ននភាវនាយ បហាតព្វោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកេ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកនកុសលត្តិកំ

(២៩៩) នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ

នភាវនាយបហាតព្វទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៩៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកនកុសលត្តិកៈ

(២៩៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

អព្យាកតបទេ សព្វត្ថ បច្ចយវារេន គណេតព្វំ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកេ
នភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០០) ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកេ នសវិតក្កទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០១) សវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

បណ្ឌិត គប្បីរាប់ កុសលត្តិកៈ ដោយអំណាចនៃបច្ច័យ

កុសលបទទាំងពួងចុះ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ
នភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣០០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ២ ។

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកៈ នសវិតក្កទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣០១] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌

នសវិតក្កោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិកេ នសវិចារទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០២) សវិចារំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសវិ-
ចារោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
តីណិ ។ សវិចារំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសវិចា-
រោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកេ នសប្បីតិកទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៣) សប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
សប្បីតិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-
យា អប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បីតិកោ
នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។
សប្បីតិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បីតិកោ
នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បី-
តិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បីតិកោ

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិកៈ ធសវិចារទុកធកុសលត្តិកៈ

(៣០២) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកៈ ធសប្បីតិកទុកធកុសលត្តិកៈ

(៣០៣) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបីតិ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានបីតិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបីតិ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានបីតិ

នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកេ
នបីតិសហគតទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៤) បីតិសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បីតិសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

សុខសហគតទុកកុសលត្តិកេ
នសុខសហគតទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៥) សុខសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នសុខសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខសហគតំ កុសលញ្ច នសុខសហគតំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ

ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

នបីតិសហគតទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣០៨) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយបីតិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយបីតិ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

សុខសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

នសុខសហគតទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣០៩) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខ ជាកុសលផង ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ ជាកុសលផង

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សុខសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខសហគតោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ន សុខសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ន សុខសហគតោ ន-អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកេ
នឧបេក្ខាសហគតទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៦) ឧបេក្ខាសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបេក្ខាសហគតោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ន ឧបេក្ខាសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ន ឧបេក្ខាសហគតោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបេក្ខាសហគតោ ន-អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ន ឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ន ឧបេក្ខាសហគតោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតមូលំ តីណិយេវ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយសុខ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

នឧបេក្ខាសហគតទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣០៦) ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតមូល មានតែវារៈ ៣ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកេ

នកាមាវចរទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៧) កាមាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកាមាវចរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នកាមាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននកាមាវចរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ កាមាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននកាមាវចរោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

រូបាវចរទុកកុសលត្តិកេ

នរូបាវចរទុកនកុសលត្តិកំ

(៣០៨) រូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបាវចរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នរូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននរូបាវចរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ នរូបាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននរូបាវចរោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកៈ
នកាមាវចរទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣០៧] ធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកាមាវចរកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកាមាវចរអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

រូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ
នរូបាវចរទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣០៨] ធម៌ មិនមែនជារូបាវចរ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជារូបាវចរកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនរូបាវចរ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារូបាវចរកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជារូបាវចរ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារូបាវចរអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកេ
នអរូបាវចរទុកនកុសលត្តិកំ

[៣០៩] អរូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អរូបាវចរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-ច្ចយា ទ្វេ ។ នអរូបាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកេ
នបរិយាបន្នទុកនកុសលត្តិកំ

[៣១០] បរិយាបន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អបរិយាបន្នោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា អបរិយាបន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអប-រិយាបន្នោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-ច្ចយា ទ្វេ ។ បរិយាបន្នំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអបរិយាបន្នោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ

នអរូបាវចរទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣០៩) ធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអរូបាវចរកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាអរូបាវចរ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកៈ

នបរិយាបន្នទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣១០) ធម៌ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ (ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងតេភូមិកវដ្តៈ) មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាបរិយាបន្នៈ (ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងតេភូមិកវដ្តៈ) ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអបរិយាបន្នៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាបរិយាបន្នៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកេ ននិយ្យានិកទុកនកុសលត្តិកំ

(៣១១) និយ្យានិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយ្យានិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិយ្យានិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយ្យានិកោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ អនិយ្យានិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយ្យានិកោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

និយតទុកកុសលត្តិកេ ននិយតទុកនកុសលត្តិកំ

(៣១២) និយតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិយតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ និយតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិយតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននិយតោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកៈ ននិយ្យានិកទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣១១] ធម៌ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ (កាត់នូវសំសារវដ្ដៈដោយមិនមានសេសសល់) មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជានិយ្យានិកៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

និយតទុកកុសលត្តិកៈ ននិយតទុកនកុសលត្តិកៈ

[៣១២] ធម៌ មិនមែនទៀង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ទៀង ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនទៀង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនទៀង ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនទៀង មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ទៀង ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនទៀង មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនទៀង ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកេ នសឧត្តរទុកនកុសលត្តិកំ

(៣១៣) សឧត្តរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុត្តរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុត្តរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុត្តរោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សឧត្តរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុត្តរោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អព្យាកតមូលំ ទ្វេ ។

សរណទុកកុសលត្តិកេ នសរណទុកនកុសលត្តិកំ

(៣១៤) អរណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(៣១៥) អរណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកៈ នសឧត្តរទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣១៣) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ (គ្រឿងក្រៃលែងទូទៅ) មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងឧត្តរៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧត្តរៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងឧត្តរៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ អព្យាកតមូល មានវារៈ ២ ។

សរណទុកកុសលត្តិកៈ នសរណទុកនកុសលត្តិកៈ

(៣១៤) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារណៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(៣១៥) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាអព្យាកតៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារណៈ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អរណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរ-
ណោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣១៦) ហេតុយា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(៣១៧) អរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ នអរ-
ណស្ស នអព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ នសរណស្ស
នអព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។

(៣១៨) អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សរណទុកវេទនាត្តិកេ នសរណទុកនវេទនាត្តិកំ

(៣១៩) សរណំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ
ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសុខាយ វេទនាយ សម្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សរណំ
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ
នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាអព្យាកតៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជារណៈ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣១៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៣១៧) ធម៌ មិនមានរណៈ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមានរណៈ ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣១៨) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សរណទុកវេទនាត្តិកៈ នសរណទុកនវេទនាត្តិកៈ

(៣១៩) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា សរណំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នអរណោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អរណំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសុខាយ-វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ ។ សរណំ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សរណំ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ ។

សរណទុកវិបាកត្តិកេ នសរណទុកនវិបាកត្តិកំ

(៣២០) អរណំ វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សរណទុកវិបាកត្តិកៈ នសរណទុកនវិបាកត្តិកៈ

(៣២០) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អរណំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នវិបាក-ធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ អរណំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ន-នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកេ

នសរណទុកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកំ

(៣២១) អរណំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ អនុបាទិន្នអនុបាទា-និយំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនុបាទិន្នអនុបាទា-និយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ
នសរណទុកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

(៣៦១) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម)កាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកហើយទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

សរណទុកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកេ

នសរណទុកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកំ

(៣២២) សរណំ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ អរណំ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកសវិតក្កត្តិកេ នសរណទុកនសវិតក្កត្តិកំ

(៣២៣) សរណំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

សរណទុកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ
នសរណទុកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

[៣២២] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនសៅហ្មងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលសៅហ្មងផងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងផងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដែលមិនសៅហ្មងផងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកវិតក្កត្តិកៈ នសរណទុកនវិតក្កត្តិកៈ

[៣២៣] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ ។ អរណំ អវិតក្ក-អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកបីតិត្តិកេ នសរណទុកនបីតិត្តិកំ

(៣២៤) សរណំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ សុខ-សហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសុខសហ-គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកបីតិត្តិកៈ នសរណទុកនបីតិត្តិកៈ

(៣៤៤) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អរណំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ន-សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ ។

សរណទុកទស្សនត្តិកេ នសរណទុកនទស្សនត្តិកំ

(៣២៨) សរណំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សរណំ ភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ នេវ-ទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ននេវទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សរណទុកទស្សនត្តិកៈ ឥសរណទុកឥទស្សនត្តិកៈ

(៣២៥) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈទាំងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ

នសរណទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

(៣២៦) សរណំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សរណំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ នេវទស្សនេននភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ននេវទស្សនេននភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកអាចយគាមិត្តិកេ

នសរណទុកនអាចយគាមិត្តិកំ

(៣២៧) សរណំ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

នសរណទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

[៣៦៦] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានហេតុដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មានហេតុដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈទាំងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានហេតុដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈទាំងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកអាបយគាមិត្តិកៈ

នសរណទុកនអាបយគាមិត្តិកៈ

[៣៦៧] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ភូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ដល់នូវការសន្សំកព្ភូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ទ្វេ ។ អរណំ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ននេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សរណទុកសេក្ខត្តិកេ នសរណទុកនសេក្ខត្តិកំ

(៣២៨) អរណំ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ននេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈមិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-តុប្បច្ច័យ ។

សរណទុកសេក្ខត្តិកៈ នសរណទុកនសេក្ខត្តិកៈ

[៣២៨] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាអសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាអសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជានេវសេក្ខានាសេក្ខៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជានេវសេក្ខានាសេក្ខៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិកេ នសរណទុកនបរិត្តត្តិកំ

(៣២៩) អរណំ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកេ
នសរណទុកនបរិត្តារម្មណត្តិកំ

(៣៣០) សរណំ បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។ សរណំ មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា

សរណទុកបរិត្តត្តិកៈ នសរណទុកនបរិត្តត្តិកៈ

(៣២៩) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ នសរណទុកនបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

(៣៣០) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ទ្វេ ។ អរណំ អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកហីនត្តិកេ នសរណទុកនហីនត្តិកំ

(៣៣១) សរណំ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ មជ្ឈិមំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមជ្ឈិមោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ អរណំ បណីតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបណីតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកេ នសរណទុកនមិច្ឆត្តត្តិកំ

(៣៣២) សរណំ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សរណំ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា[១]

---

១ ម. បដិច្ច ។

មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានអារម្មណ៍ ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

សរណទុកហីនត្តិកៈ នសរណទុកនហីនត្តិកៈ

(៣៣១) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនថោកទាប អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាកណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាកណ្តាល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនឧត្តម អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ឧត្តម ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកៈ នសរណទុកនមិច្ឆត្តត្តិកៈ

(៣៣២) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានសភាពខុសទិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានសភាពខុសទិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានសភាពត្រូវទិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានសភាពត្រូវទិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌

នសរណោ នអនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកេ នសរណទុកនមគ្គារម្មណត្តិកំ

(៣៣៣) អរណំ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ មគ្គាធិបតឹ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នមគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកឧប្បន្នត្តិកេ នសរណទុកនឧប្បន្នត្តិកំ

(៣៣៤) សរណោ អនុប្បន្នោ ធម្មោ នសរណស្ស នអនុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ អរណោ ឧប្បាទី ធម្មោ នអរណស្ស នឧប្បាទិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានសភាពមិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកៈ ឥសរណទុកឥមគ្គារម្មណត្តិកៈ

(៣៣៣) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានមគ្គជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មានមគ្គជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកឧប្បន្នត្តិកៈ ឥសរណទុកឥឧប្បន្នត្តិកៈ

(៣៣៤) ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមានរណៈ ដែលកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដែលមិនមែនកើតឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សរណទុកអតីតត្តិកេ នសរណទុកនអតីតត្តិកំ

(៣៣៥) សរណោ អតីតោ ធម្មោ នសរណស្ស នអតីតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ អនាគតោ អតីតសទិសំ ។

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកេ នសរណទុកនអតីតារម្មណត្តិកំ

(៣៣៦) សរណំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អរណំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សរណំ អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សរណំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។

សរណទុកអតីតត្តិកៈ នសរណទុកនអតីតត្តិកៈ

[៣៣៥] ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ ជាអតីត ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាអតីត ដោយអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ អនាគតធម៌ ដូចជាអតីតធម៌ដែរ ។

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកៈ

នសរណទុកនអតីតារម្មណត្តិកៈ

[៣៣៦] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានរណៈ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគត អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ

នសរណទុកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(៣៣៧) សរណំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។ សរណំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ទ្វេ ។

សរណទុកសនិទស្សនត្តិកេ

នសរណទុកនសនិទស្សនត្តិកំ

(៣៣៨) សរណំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

(៣៣៩) សរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច

សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

នសរណទុកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

[៣៣៧] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សរណទុកសនិទស្សនត្តិកៈ

នសរណទុកនសនិទស្សនត្តិកៈ

[៣៣៨] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[៣៣៩] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌

ន សរណោ ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា សរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច
អរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សរ-
ណោ ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-
តុបច្ចយា ។

(៣៤០) ហេតុយា តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៣៤១) អរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ
បដិច្ច ន សរណោ ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា ។

(៣៤២) សរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ
បដិច្ច ន សរណោ ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណបច្ចយា ។

(៣៤៣) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ តីណិ
នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ
បដិច្ចវារសទិសំ ។

មិនមានរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ផង មិនមានរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៦០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៦១) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៦២) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៦៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៣៤៤) សរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន សរណស្ស ន អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន សរណស្ស ន អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៥) ហេតុយា ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ តីណិ ។

(៣៤៦) សរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ន សរណស្ស ន អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៧) នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយទុកត្តិកបដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៤៤) ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញ ទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៤៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៤៦) ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមានការឃើញ ទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងរណៈ មិនមែនជាមិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៤៧) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

កុសលត្តិកហេតុទុកេ នកុសលត្តិកនហេតុទុកំ

(៣៤៨) កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុ ច នអព្យាកតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ ច នអកុសលោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៣៤៩) អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកហេតុទុកៈ នកុសលត្តិកនហេតុទុកៈ

(៣៨៨) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសលទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៣៨៩) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អកុសលោ នហេតុ ច នអព្យាកតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ ច នអកុសលោ ន-ហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៣៨០) អព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុ-សលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អ-ព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ ច នអកុសលោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៨១) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ នវ អវិ-គតេ តេរស ។

(៣៨២) កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុ-សលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្ប-ច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

[៣៥០] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៥១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៣៥២] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៥៣) នអារម្មណេ នវ នអធិបតិយា តេរស នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ
បដិច្ចវារសទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៣៥៤) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ នកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ នអកុសលស្ស ធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ នអព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ នអកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ នកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ[១] ។

(៣៥៥) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ នកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥៦) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ អដ្ឋារស អវិគតេ តេរស ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

---

១ ម. បញ្ច ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៣៩៣) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បណ្ឌិត គប្បីញ៉ាំងសហជាតវារៈផង សម្បយុត្តវារៈផង

ឲ្យពិស្តារ ដូចជាបដិច្ចវារៈផងចុះ ។

(៣៩៤) ធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៩៥) ធម៌ ជាកុសល ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

បណ្ឌិត គប្បីញ៉ាំងបញ្ហាវារៈ ឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៣៨៧) កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៨៨) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ ។

កុសលត្តិកសហេតុកទុកេ
នកុសលត្តិកនសហេតុកទុកំ

(៣៨៩) កុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ

(៣៩៧) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកសហេតុកទុកៈ

នកុសលត្តិកនសហេតុកទុកៈ

(៣៩៩) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ

បដិច្ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសហេតុកោ ច នអកុសលោ នសហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៦០) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ ឯកាទស ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៦០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចជាបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៣៦១) កុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចកុ-
សលស្ស ច សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន
បច្ចយោ កុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចអកុ-
សលស្ស ច សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន
បច្ចយោ កុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចកុស-
លស្ស ច សហេតុកស្ស ច ចអកុសលស្ស ច ស-
ហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ
តីណិ ។ អកុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចអកុ-
សលស្ស ច សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន
បច្ចយោ អកុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចកុ-
សលស្ស ច សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន
បច្ចយោ អកុសលោ សហេតុកោ ធម្មោ ចកុ-
សលស្ស ច សហេតុកស្ស ច ចអកុសលស្ស
ច សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ច-
យោ តីណិ ។ អព្យាកតោ សហេតុកោ ធម្មោ
ចកុសលស្ស ច សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្-
ច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ សហេតុកោ ធម្មោ

[៣៦១] ធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ

នអកុសលស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ សហេតុកោ ធម្មោ
នកុសលស្ស នសហេតុកស្ស ច នអកុសលស្ស
នសហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ តីណិ ។

(៣៦២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ បណ្ណរស
។ បេ ។ អវិគតេ ឯកាទស ។

(៣៦៣) អកុសលំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
នកុសលោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា អកុសលំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យា-
កតោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
អកុសលំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ន-
អហេតុកោ ច នអព្យាកតោ នអហេតុកោ ច ធម្មា
ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ អហេ-
តុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អហេតុកំ ធម្មំ
បដិច្ច នអកុសលោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៦២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។

(៣៦៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អហេតុកោ ច ន អកុសលោ ន អហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៦៤) ហេតុយា ច អារម្មណេ ច អវិគតេ ច ។

កុសលត្តិកហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នកុសលត្តិកនហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៣៦៥) កុសលំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកទុកសទិសំ ។

កុសលត្តិកហេតុសហេតុកទុកេ
នកុសលត្តិកនហេតុសហេតុកទុកំ

(៣៦៦) កុសលំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន ហេតុចេវ ន អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន ហេតុចេវ ន អហេតុកោ ច ធម្មោ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៦៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នកុសលត្តិកនហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

(៣៦៥) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ដូចជាសហេតុកទុកៈដែរ ។

កុសលត្តិកហេតុសហេតុកទុកៈ

នកុសលត្តិកនហេតុសហេតុកទុកៈ

(៣៦៦) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច នអព្យាកតោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ ហេតុញ្ចេវសហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុចេវនអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នអកុសលោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នកុសលោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច នអកុសលោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[៣៦៧] ហេតុយា នវ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាហេតុទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាហេតុទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៦៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៣៦៨] កុសលំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មោ ... នអកុសលោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច នអព្យាកតោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មោ ... អកុសលំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មោ ... នកុសលោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច នអព្យាកតោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មា ... តីណិ ។ អព្យាកតំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច ធម្មោ ... នអកុសលោ

[៣៦៨] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ . . . ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ . . . ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ . . . ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ . . . ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី . . . មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ . . . ធម៌ មិនមែនជាអកុសល

នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ . . . នកុសលោ នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច នអកុសលោ នអហេតុកោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៦៩) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ នកុសលត្តិកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៣៧០) កុសលំ ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ . . . នអព្យាកតោ នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ . . . នអកុសលោ នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច នអព្យាកតោ នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ តីណិ កាតព្វំ ។ អព្យាកតំ តីណិ កាតព្វំ ។ នវ ។ កុសលំ ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ ន ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ . . . នអព្យាកតោ នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ . . .

មិនមែនជាមិនមានហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានហេតុ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៦៩] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នកុសលត្តិកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[៣៧០] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាហេតុទាំងប្រកបដោយហេតុ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសល បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យមានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យមានវារៈ ៣ ។ ជាវារៈ ៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រាសចាកៈហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយហេតុទាំងមិនមែនជាហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រាសចាកហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុ ...

ន អកុសលោ នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន នហេតុ ច នអព្យាកតោ នហេតុវិប្បយុត្តោ ចេវ ន នហេតុ ច ធម្មោ ... តីណិ ។ អកុសលំ ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ... តីណិ ។ អព្យាកតំ តីណិ ។ នវ ។ បេ ។

កុសលត្តិកនហេតុសហេតុកទុកេ
នកុសលត្តិកនហេតុនសហេតុកទុកំ

(៣៧១) កុសលំ នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ នហេតុ ន សហេតុកោ ធម្មោ ... ន អកុសលោ នហេតុ ន សហេតុកោ ធម្មោ ... ន កុសលោ នហេតុ ន សហេតុកោ ច ន អកុសលោ នហេតុ ន សហេតុកោ ច ធម្មោ ... ។ អកុសលំ នហេតុំ សហេតុកំ ... តីណិ ។ អព្យាកតំ នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ... អកុសលោ ... ន កុសលោ នហេតុ ន សហេតុកោ ច ន អកុសលោ

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រាសចាកហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនហេតុក្តី មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនប្រាសចាកហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី ... មានវារៈ ៣ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយហេតុទាំងមិនមែនជាហេតុ ... មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកត: មានវារៈ ៣ ។ ជាវារៈ ៩ ។ បេ ។

កុសលត្តិកនហេតុសហេតុកទុកៈ

នកុសលត្តិកនហេតុនសហេតុកទុកៈ

[៣៧១] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ .. ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ និងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី . . ។ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ... មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកត: មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ... មិនមែនជាអកុសល ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុ និងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល

នហេតុ នសហេតុកោ ច ធម្មា ... តីណិ ។ អព្យាកតំ នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នហេតុ នអហេតុកោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នហេតុ នអហេតុកោ ធម្មោ ... នកុសលោ នហេតុ នអហេតុកោ ច នអកុសលោ នហេតុ នអហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកសប្បច្ចយទុកេ
នកុសលត្តិកនសប្បច្ចយទុកំ

(៣៧២) អព្យាកតោ អប្បច្ចយោ ធម្មោ នអព្យាកតស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... នកុសលស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស ... នអកុសលស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស ... នអកុសលស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច នអព្យាកតស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច ធម្មស្ស ... នកុសលស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច នអកុសលស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

អសង្ខតំ អប្បច្ចយសទិសំ ។

មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី ... មាន វារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែន ជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាហេតុ និងមិនមានហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាហេតុ និងមិនមែនជាមិនមានហេតុ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជា ហេតុនិងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជា ហេតុនិងមិនមែនជាមិនមានហេតុក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកសប្បច្ចយទុកៈ

នកុសលត្តិកនសប្បច្ចយទុកៈ

(៣៧២) ធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ... នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ... នៃ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ... នៃធម៌ មិន មែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង មិនមែនជាអព្យាកតៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង ... ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជា កុសល ទាំងមិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង មិនមែនជាអកុសល ទាំង មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

អសង្ខតៈ ក៏ដូចគ្នានឹងអប្បច្ចយៈដែរ ។

កុសលត្តិកសនិទស្សនទុកេ
នកុសលត្តិកនសនិទស្សនទុកំ

(៣៧៣) អព្យាកតោ សនិទស្សនោ ធម្មោ នអព្យាកតស្ស នសនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... នកុសលស្ស នសនិទស្សនស្ស ។ បេ ។ នបញ្ហា កាតព្វា ។ កុសលំ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអនិទស្សនោ ធម្មោ ... ។ អកុសលេន តីណិយេវ ។ អព្យាកតេន តីណិយេវ ។ នវ ។

កុសលត្តិកសប្បដិឃទុកេ
នកុសលត្តិកនសប្បដិឃទុកំ

(៣៧៤) អព្យាកតំ សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសប្បដិឃោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នសប្បដិឃោ ធម្មោ ... នកុសលោ នសប្បដិឃោ ច នអកុសលោ នសប្បដិឃោ ច ធម្មា ... តីណិ ។ កុសលំ អប្បដិឃេន តីណិ ។ អកុសលំ អប្បដិឃេន តីណិ ។ អព្យាកតំ អប្បដិឃេន តីណិ ។

កុសលត្តិកសនិទស្សនទុកៈ
នកុសលត្តិកនសនិទស្សនទុកៈ

(៣៧៣) ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយការឃើញ ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ... មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ។ បេ ។ បញ្ហា ៦ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានការឃើញ ... ។ ដោយអកុសល មានតែវារៈ ៣ ។ ដោយអព្យាកតៈ មានតែវារៈ ៣ ។ ជាវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកសប្បដិឃទុកៈ
នកុសលត្តិកនសប្បដិឃទុកៈ

(៣៧៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី ... មានវារៈ ៣ ។ កុសល មានវារៈ ៣ ដោយអប្បដិឃៈ ។ អកុសល មានវារៈ ៣ ដោយអប្បដិឃៈ ។ អព្យាកតៈ មានវារៈ ៣ ដោយអប្បដិឃៈ ។

កុសលំ អប្បដិឃញ្ច អព្យាកតំ អប្បដិឃញ្ច តីណិ ។ អកុសលំ អប្បដិឃញ្ច អព្យាកតំ អប្បដិឃញ្ច តីណិ ។ បណ្ណរស ។

កុសលត្តិករូបីទុកេ នកុសលត្តិកនរូបីទុកំ

(៣៧៥) អព្យាកតំ រូបី ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នរូបី ... នអកុសលោ នរូបី ... នកុសលោ នរូបី ច នអកុសលោ នរូបី ច ធម្មា ... តីណិ ។ កុសលំ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច ... តីណិ ។ អកុសលំ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច ... តីណិ ។ អព្យាកតំ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច ... តីណិ ។ នវ ។

កុសលត្តិកលោកិយទុកេ នកុសលត្តិកនលោកិយទុកំ

(៣៧៦) អព្យាកតំ លោកិយំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នលោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នកុសលោ នលោកិយោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នលោកិយោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នលោកិយោ ច នអព្យាកតោ នលោកិយោ ច ធម្មា ... នកុសលោ នលោកិយោ ច នអកុសលោ នលោកិយោ ច ធម្មា ...

កុសល ជាអប្បដិឃៈ និងអព្យាកតៈ ជាអប្បដិឃៈ មានវារៈ ៣ ។ អកុសល ជាអប្បដិឃៈ និងអព្យាកតៈ ជាអប្បដិឃៈ មានវារៈ ៣ ។ ជាវារៈ ១៥ ។

កុសលត្តិករូបីទុកៈ ធកុសលត្តិកនរូបីទុកៈ

(៣៧៥) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានរូប អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មានរូប... មិនមែនជាអកុសល មិនមែនមានរូប ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានរូបក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនមានរូបក្តី ... មានវារៈ ៣ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានរូប ... មានវារៈ ៣ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានរូប ... មានវារៈ ៣ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានរូប ... មានវារៈ ៣ ។ ជាវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកលោកិយទុកៈ ធកុសលត្តិកនលោកិយទុកៈ

(៣៧៦) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាលោកិយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាលោកិយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាលោកិយ ..., ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាលោកិយ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកិយក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ ទាំងមិនមែនជាលោកិយក្តី ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកិយក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកិយក្តី ...

បញ្ច ។ កុសលំ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នលោកុត្តរោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នលោកុត្តរោ ធម្មោ ... នកុសលោ នលោកុត្តរោ ច នអកុសលោ នលោកុត្តរោ ច ... តីណិ ។ អព្យាកតំ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នលោកុត្តរោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នលោកុត្តរោ ធម្មោ ... នកុសលោ នលោកុត្តរោ ច នអកុសលោ នលោកុត្តរោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកេ
នកុសលត្តិកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកំ

(៣៧៧) កុសលំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ។ សង្ខិត្តំ ។ កេនចិវិញ្ញេយ្យេ តីណិ ។ ឯកូនវីសតិ ។ កុសលំ កេនចិនវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នកេនចិនវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ...

មានវារៈ៤ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល ជាលោកុត្តរៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាលោកុត្តរៈ ... មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកុត្តរៈក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកុត្តរៈក្តី ... មានវារៈ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាលោកុត្តរៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាលោកុត្តរៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកុត្តរៈក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាលោកុត្តរៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

កុសលត្តិកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ
នកុសលត្តិកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

[៣៧៧] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ មានវារៈ៣ ។ ជាវារៈ១៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ...

នអកុសលោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ ឯតេន ឧបាយេន កេនចិវិញ្ញេយ្យេ ឯកូនវីសតិបញ្ហា កាតព្វា ។

កុសលត្តិកអាសវទុកេ នកុសលត្តិកនអាសវទុកំ

(៣៧៨) កុសលំ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអាសវោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវោ ច នអព្យាកតោ នអាសវោ ច ធម្មា ... នកុសលោ នអាសវោ ច នអកុសលោ នអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នអព្យាកតោ ននោអាសវោ ធម្មោ ... នកុសលោ ននោអាសវោ ច នអព្យាកតោ ននោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ... មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ បញ្ហា ១៩ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (កុសលធម៌) ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ដោយឧបាយនេះចុះ ។

កុសលត្តិកអាសវទុក: នកុសលត្តិកនអាសវទុក:

(៣៧៨) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាអាសវ: អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាអាសវ: ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវ: ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនជាអាសវ: ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាអាសវ:ក្តី មិនមែនជាអព្យាកត: ទាំងមិនមែនជាអាសវ:ក្តី... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាអាសវ:ក្តី មិនមែនជាអកុសល ទាំងមិនមែនជាអាសវ:ក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវ: អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនជាអាសវ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវ: ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវ:ក្តី មិនមែនជាអព្យាកត: ទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវ:ក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

កុសលត្តិកសាសវទុកេ នកុសលត្តិកនសាសវទុកំ

(៣៧៩) អព្យាកតំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ... លោកិយទុកសទិសំ ។ បេ ។

កុសលត្តិកអាសវសម្បយុត្តទុកេ នកុសលត្តិកនអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(៣៨០) អកុសលំ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ... នអកុសលោ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច នអព្យាកតោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ... នកុសលោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច នអព្យាកតោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកសាសវទុកៈ នកុសលត្តិកនសាសវទុកៈ

[៣៧៩] ... អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ដូចគ្នានឹងលោកិយទុកៈដែរ ។ បេ ។

កុសលត្តិកអាសវសម្បយុត្តទុកៈ
នកុសលត្តិកនអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

[៣៨០] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ . . ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រាសចាកអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកអាសវសាសវទុកេ

នកុសលត្តិកនអាសវសាសវទុកំ

(៣៨១) អកុសលំ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មោ ... នអកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច នអព្យាកតោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មា ... នកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច នអកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ នអព្យាកតោ នអនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកអាសវសាសវទុកៈ
នកុសលត្តិកនអាសវសាសវទុកៈ

(៣៨១) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាអាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាអាសវៈទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែន ជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាអាសវៈ .. ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ
នកុសលត្តិកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(៣៨២) អកុសលំ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច នអព្យាកតោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោចអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ នោចអាសវោ ធម្មោ ... នអព្យាកតោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ នោចអាសវោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ នោចអាសវោ ច នអព្យាកតោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ នោចអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

នកុសលត្តិកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

(៣៨២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកេ
នកុសលត្តិកអាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកំ

(៣៨៣) អព្យាកតំ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ ... ។ លោកិយទុកសទិសំ ។

កុសលត្តិកឆគោច្ឆកទុកេ
នកុសលត្តិកឆគោច្ឆកទុកំ

(៣៨៤) អកុសលំ សញ្ញោជនំ ។ សង្ខិត្តំ ។ គន្ថំ ឱឃំ យោគំ នីវរណំ បរាមាសំ ។ បេ ។

កុសលត្តិកសារម្មណទុកេ
នកុសលត្តិកនសារម្មណទុកំ

(៣៨៥) កុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសារម្មណោ ច នអកុសលោ នសារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកទុកបដ្ឋាន

កុសលត្តិកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ

នកុសលត្តិកអាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកៈ

(៣៨៣) នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រាសចាកអាសវៈ តាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ... ។ ដូចគ្នានឹងលោកិយទុកវារៈដែរ ។

កុសលត្តិកឆគោច្ឆកទុកៈ

នកុសលត្តិកឆគោច្ឆកទុកៈ

(៣៨៤) សញ្ញោជនៈ ជាអកុសល ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ គន្ថៈ ទុយៈ យោគៈ នីវរណៈ បរាមាសៈ ។ បេ ។

កុសលត្តិកសារម្មណទុកៈ

នកុសលត្តិកនសារម្មណទុកៈ

(៣៨៥) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្ដី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្ដី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង

ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសារម្មណោ ច នអកុសលោ នសារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៣៨៦) ហេតុយា នវ ។

(៣៨៧) អព្យាកតំ អនារម្មណំ ធម្មំ បច្ចយា នកុសលោ នអនារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អព្យាកតំ អនារម្មណំ ធម្មំ បច្ចយា នអកុសលោ នអនារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អព្យាកតំ អនារម្មណំ ធម្មំ បច្ចយា នកុសលោ នអនារម្មណោ ច នអកុសលោ នអនារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

[៣៨៦] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

[៣៨៧] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៨៨) ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកចិត្តទុកេ នកុសលត្តិកនចិត្តទុកំ

(៣៨៩) កុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ច នអកុសលោ នចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

[៣៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកបិត្តទុកៈ ឥកុសលត្តិកឥបិត្តទុកៈ

[៣៨៩] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តោ ច នអកុសលោ នចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៩០) ហេតុយា តេរស ។

(៣៩១) កុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននោចិត្តោ ច នអព្យាកតោ ននោចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៩០) គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

(៣៩១) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមែនចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមែនចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អកុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោចិត្តោ ច នអព្យាកតោ ននោចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតានិ តីណិ ។

(៣៩២) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកចេតសិកទុកេ

នកុសលត្តិកនចេតសិកទុកំ

(៣៩៣) កុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ច អព្យាកតោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនជាមិនមែនចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកត: មិនមែនជាមិនមែនចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ពួកអព្យាកត: មានវារៈ ៣ ។

(៣៩២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកចេតសិកទុក:

នកុសលត្តិកនចេតសិកទុក:

(៣៩៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

អកុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ច នអព្យាកតោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចេតសិកោ ច នអកុសលោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៩៤) ហេតុយា តេរស ។ អចេតសិកេ នវ ។

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៩៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ ក្នុងអចេតសិក មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកចិត្តសម្បយុត្តទុកេ

នកុសលត្តិកនចិត្តសម្បយុត្តទុកំ

(៣៩៥) កុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកទុកបដ្ឋាន

កុសលត្តិកចិត្តសម្បយុត្តទុកៈ

នកុសលត្តិកនចិត្តសម្បយុត្តទុកៈ

[៣៩៥] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយចិត្ត

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៩៦) ហេតុយា តេរស ។ ចិត្តសម្បយុត្តេ តីណិ ។

កុសលត្តិកចិត្តសំសដ្ឋទុកេ
នកុសលត្តិកនចិត្តសំសដ្ឋទុកំ

(៣៩៧) កុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ ក្នុងចិត្តសម្បយុត្ត មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកចិត្តសំសដ្ឋទុកៈ
នកុសលត្តិកនចិត្តសំសដ្ឋទុកៈ

(៣៩៧) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ន អកុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ន អព្យាកតោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ន អកុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អព្យាកតំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច នអកុសលោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៩៨) ហេតុយា តេរស ។

កុសលត្តិកចិត្តសមុដ្ឋានទុកេ
នកុសលត្តិកនចិត្តសមុដ្ឋានទុកំ

(៣៩៩) កុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសមុដ្ឋានោ ច នអព្យាកតោ នចិត្តសមុដ្ឋានោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនលាយឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៩៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

កុសលត្តិកចិត្តសមុដ្ឋានទុកៈ

នកុសលត្តិកនចិត្តសមុដ្ឋានទុកៈ

[៣៩៩] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន ចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសមុដ្ឋានោ ច ន អព្យាកតោ ន ចិត្តសមុដ្ឋានោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន ចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤០០) ហេតុយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៤០១) កុសលំ នោចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ នោចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ នោចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤០០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៤០១] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤០២) ហេតុយា តេរស អវិគតេ តេរស ។

កុសលត្តិកចិត្តសហភូទុកេ
នកុសលត្តិកនចិត្តសហភូទុកំ

(៤០៣) កុសលំ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អព្យាកតំ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤០៤) ហេតុយា តេរស អវិគតេ តេរស ។

(៤០៥) កុសលំ នោចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អកុសលំ នោចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននោចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៤០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

កុសលត្តិកចិត្តសហភុទុកៈ
នកុសលត្តិកនចិត្តសហភុទុកៈ

[៤០៣] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤០៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤០៥] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែន ជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា បញ្ហា ។ អព្យាកតំ នោចិត្តសហភុំ
ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោចិត្តសហភូ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤០៦) ហេតុយា តេរស អវិគតេ តេរស ។

កុសលត្តិកចិត្តានុបរិវត្តិទុកេ

នកុសលត្តិកនចិត្តានុបរិវត្តិទុកំ

(៤០៧) កុសលំ ចិត្តានុបរិវត្តិំ ធម្មំ បដិច្ច ...
តេរស ។ អកុសលំ នោចិត្តានុបរិវត្តិំ ធម្មំ បដិច្ច ...
តេរស ។ ឃដេ សង្ខិត្តា ។

ទុកត្តយំ ចិត្តទុកសទិសំ ។

កុសលត្តិកអជ្ឈត្តិកទុកេ

នកុសលត្តិកនអជ្ឈត្តិកទុកំ

(៤០៨) កុសលំ អជ្ឈត្តិកំ ធម្មំ បដិច្ច ...
ចិត្តទុកសទិសំ ។ កុសលំ ពាហិរំ ធម្មំ បដិច្ច
នអកុសលោ នពាហិរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

កុសលត្តិកចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ

នកុសលត្តិកនចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ

[៤០៧] អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ... មានវារៈ ១៣ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ... មានវារៈ ១៣ ។ វារៈទាំងនេះ គឺលោកបំប្រួញហើយ ។

ប្រជុំ ៣ នៃទុកៈ ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកៈដែរ ។

កុសលត្តិកអជ្ឈត្តិកទុកៈ

នកុសលត្តិកនអជ្ឈត្តិកទុកៈ

[៤០៨] អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ខាងក្នុង ... ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកៈដែរ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកឧបាទាទុកេ

នកុសលត្តិកនឧបាទាទុកំ

(៤០៩) អព្យាកតំ ឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កុសលំ នោឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននោឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នវ ។

កុសលត្តិកឧបាទិន្នទុកេ

នកុសលត្តិកនឧបាទិន្នទុកំ

(៤១០) អព្យាកតំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នឧបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបាទិន្នោ ច នអកុសលោ នឧបាទិន្នោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកឧបាទានទុកៈ
នកុសលត្តិកនឧបាទានទុកៈ

(៤០៩) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ជាវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកឧបាទិន្នទុកៈ
នកុសលត្តិកនឧបាទិន្នទុកៈ

(៤១០) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

កុសលត្តិកទ្វិគោច្ឆកទុកេ
នកុសលត្តិកនទ្វិគោច្ឆកទុកំ

[៦១១] អកុសលំ ឧបាទានំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នោឧបាទានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ កិលេសំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នោកិលេសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វទុកេ
នកុសលត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វទុកំ

[៦១២] អកុសលំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ច នអកុសលោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

[៦១៣] ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកទ្វិគោច្ឆកទុកៈ

នកុសលត្តិកនទ្វិគោច្ឆកទុកៈ

[៦១១] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

នកុសលត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

[៦១២] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤១៤) អព្យាកតំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ច នអព្យាកតោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៥) ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកភាវនាយបហាតព្វទុកេ
នកុសលត្តិកនភាវនាយបហាតព្វទុកំ

(៤១៦) អកុសលំ ភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នភាវនាយបហាតព្វោ ច នអកុសលោ នភាវនាយបហាតព្វោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤១៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

នកុសលត្តិកនភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

(៤១៦) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា (មគ្គខាងលើ) អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤១៧) ហេតុយា តីណិ ។

(៤១៨) អព្យាកតំ នភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៩) ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកេ
នកុសលត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកំ

(៤២០) អកុសលំ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤២១) ហេតុយា តីណិ ។

(៤២២) អកុសលំ ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤២៣) ហេតុយា ឆ(១) ។

---

២ ម. តីណិ ។

[៦១៧] កុសលត្តិកទុកប្បដ្ឋាន មានវារៈ ៣ ។

[៦១៨] ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៩] កុសលត្តិកទុកហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

ធកុសលត្តិកធទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

[៦២០] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦២១] កុសលត្តិកហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦២២] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មានហេតុដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦២៣] កុសលត្តិកហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកេ
នកុសលត្តិកនភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកំ

(៤២៤) អកុសលំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤២៥) ហេតុយា តីណិ ។

(៤២៦) អកុសលំ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៤២៧) ហេតុយា ន ។

កុសលត្តិកសវិតក្កទុកេ នកុសលត្តិកនសវិតក្កទុកំ

(៤២៨) កុសលំ សវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

កុសលត្តិកភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នកុសលត្តិកនភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

[៤២៤] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤២៦] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនមានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤២៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកសវិតក្កទុកៈ នកុសលត្តិកនសវិតក្កទុកៈ

[៤២៨] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៩] ហេតុយា តេរស ។

[៤៣០] កុសលំ អវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន អវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៣១] ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកសវិចារទុកេ នកុសលត្តិកនសវិចារទុកំ

[៤៣២] កុសលំ សវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៣៣] ហេតុយា តេរស ។

[៤៣៤] កុសលំ អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន អវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៣៥] ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកសប្បីតិកទុកេ នកុសលត្តិកនសប្បីតិកទុកំ

[៤៣៦] កុសលំ សប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៣៧] ហេតុយា តេរស ។

[៦២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១៣វារៈ ។

[៦៣០] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

កុសលត្តិកសវិចារទុកៈ នកុសលត្តិកនសវិចារទុកៈ

[៦៣២] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១៣វារៈ ។

[៦៣៤] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

កុសលត្តិកសប្បីតិកទុកៈ នកុសលត្តិកនសប្បីតិកទុកៈ

[៦៣៦] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១៣វារៈ ។

(៤៣៨) កុសលំ អប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អកុសលោ នអប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៤៣៩) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកបីតិសហគតទុកេ
នកុសលត្តិកនបីតិសហគតទុកំ

(៤៤០) កុសលំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន-កុសលោ នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៤៤១) ហេតុយា តេរស ។

(៤៤២) កុសលំ នបីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៤៣) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកសុខសហគតទុកេ
នកុសលត្តិកនសុខសហគតទុកំ

(៤៤៤) កុសលំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៣៨] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៣៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកបីតិសហគតទុកៈ

នកុសលត្តិកនបីតិសហគតទុកៈ

[៤៤០] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៤២] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកសុខសហគតទុកៈ

នកុសលត្តិកនសុខសហគតទុកៈ

[៤៤៤] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤៥) ហេតុយា តេរស ។

(៤៤៦) កុសលំ នសុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៤៧) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកឧបេក្ខាសហគតទុកេ
នកុសលត្តិកនឧបេក្ខាសហគតទុកំ

(៤៤៨) កុសលំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៤៩) ហេតុយា តេរស ។

(៤៥០) កុសលំ នឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៥១) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកកាមាវចរទុកេ
នកុសលត្តិកនកាមាវចរទុកំ

(៤៥២) អព្យាកតំ កាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នកាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[៤៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៨៦] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនប្រកប ដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកឧបេក្ខាសហគតទុកៈ

នកុសលត្តិកនឧបេក្ខាសហគតទុកៈ

[៤៨៨] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៩០] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមែនប្រកប ដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកកាមាវចរទុកៈ

នកុសលត្តិកនកាមាវចរទុកៈ

[៤៩២] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាកាមាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

តីណិ ។ កុសលំ នកាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននកាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។

កុសលត្តិករូបាវចរទុកេ នកុសលត្តិកនរូបាវចរទុកំ

(៤៩៣) កុសលំ រូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។ អព្យាកតំ នរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសលត្តិកអរូបាវចរទុកេ នកុសលត្តិកនអរូបាវចរទុកំ

(៤៩៤) កុសលំ អរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។ អព្យាកតំ នអរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

កុសលត្តិកបរិយាបន្នទុកេ នកុសលត្តិកនបរិយាបន្នទុកំ

(៤៩៥) អព្យាកតំ បរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ នបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនជាកាមាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិករូបាវចរទុកៈ នកុសលត្តិកនរូបាវចរទុកៈ

(៤៩៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជារូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជារូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមែនជារូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជារូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកអរូបាវចរទុកៈ នកុសលត្តិកនអរូបាវចរទុកៈ

(៤៩៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអរូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាអរូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនមែនជាអរូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាអរូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

កុសលត្តិកបរិយាបន្នទុកៈ នកុសលត្តិកនបរិយាបន្នទុកៈ

(៤៩៥) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាបរិយាបន្នៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ កុសលំ អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។

កុសលត្តិកនិយ្យានិកទុកេ នកុសលត្តិកននិយ្យានិកទុកំ

(៤៩៦) កុសលំ និយ្យានិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន និយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ អនិយ្យានិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន អនិយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

កុសបេត្តិកនិយតទុកេ នកុសលត្តិកននិយតទុកំ

(៤៩៧) កុសលំ និយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន និយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។ អព្យាកតំ អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

កុសលត្តិកសឧត្តរទុកេ នកុសលត្តិកនសឧត្តរទុកំ

(៤៩៨) អព្យាកតំ សឧត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន សឧត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៨វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាអបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ៗ

កុសលត្តិកនិយ្យានិកទុកៈ នកុសលត្តិកននិយ្យានិកទុកៈ

(៤៩៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជានិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជានិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាអនិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាអនិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

កុសលត្តិកនិយតទុកៈ នកុសលត្តិកននិយតទុកៈ

(៤៩៧) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ៗ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ៗ

កុសលត្តិកសឧត្តរទុកៈ នកុសលត្តិកនសឧត្តរទុកៈ

(៤៩៨) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនប្រកបដោយឧត្តរៈ (ការកើនខ្ពស់) អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ កុសលំ អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ ។

កុសលត្តិកសរណទុកេ នកុសលត្តិកនសរណទុកំ

(៤៥៩) អកុសលំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន សរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សរណោ ច ន អកុសលោ ន សរណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន អព្យាកតោ ន អរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អរណោ ច ន អព្យាកតោ ន អរណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអនុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ជាអនុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ។

កុសលត្តិកសរណទុកៈ ឥកុសលត្តិកឥសរណទុកៈ

(៤៨៩) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាសរណៈ (មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងធម៌ជាសឹកសត្រូវ) អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាសរណៈក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាសរណៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនមានរណៈ (ធម៌ជាសឹកសត្រូវ) អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានរណៈក្តី មិនមែនជាអព្យាក្រឹត មិនមែនជាមិនមានរណៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាក្រឹត មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុកេ នវេទនាត្តិកនហេតុទុកំ

(៤៦០) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៤៦១) ហេតុយា ឯកវីស អវិគតេ ឯកវីស សព្វត្ថ ឯកវីស ។

(៤៦២) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន នហេតុ ធម្មោ

វេទនាត្តិកហេតុទុកៈ ឥវេទនាត្តិកឥហេតុទុកៈ

[៦៦០] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ។

[៦៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន២១វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន២១វារៈ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមាន២១វារៈ ។

[៦៦២] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ននហេតុ ច នអ-ទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ននហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ទុក្ខាយ-វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ-វេទនាយ សម្បយុត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-យា តីណិ ។

(៤៦៣) ហេតុយា នវ ។

វិបាកត្តិកហេតុទុកេ នវិបាកត្តិកនហេតុទុកំ

(៤៦៤) វិបាកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។

(៤៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៩ ។

វិបាកត្តិកហេតុទុកៈ នវិបាកត្តិកនហេតុទុកៈ

(៤៦៤) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកទុកបដ្ឋានំ

ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកំ ហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧ-
ប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបា-
កធម្មធម្មោ នហេតុ ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ
នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា វិបាកំ
ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ច នវិបាក-
ធម្មធម្មោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា
បញ្ច ។ វិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាក-
ធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបា-
កធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ច ននេវវិបាកនវិបាក-
ធម្មធម្មោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា

ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាវិបាក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ ជាវិបាក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

វិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ន-
ហេតុ ច នវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ
ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ នហេតុ ច នវិបាកធម្មធម្មោ
នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៦៥) ហេតុយា តេរស ។

(៤៦៦) វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្ម-
ធម្មោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ
នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ន-
នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ នហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ន នហេតុ ច ន នេវ-
វិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៦៦៦] ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ន នហេតុ ច ន នេវវិបាកនវិបាក-ធម្មធម្មោ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ នេវវិបាកនវិបាក-ធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកោ ន នហេតុ ច នវិបាកធម្មធម្មោ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាក-ធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ វិបាកំ នហេតុញ្ច នេវ-
វិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នវិ-
បាកធម្មធម្មោ ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា តីណិ ។

(៦៦៧) ហេតុយា ចុទ្ទស ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកហេតុទុកេ
នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកនហេតុទុកំ

(៦៦៨) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧ-
បាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-
យា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុបាទិន្នុ-
បាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុបាទិន្នអ-
នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៥ ។ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក មិនមែនជាហេតុផង មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៣ ។

[៤៦៧] គុណ៌ហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ១៤ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកហេតុទុកៈ
នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកនហេតុទុកៈ

[៤៦៨] ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេលកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ន ហេតុ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ន ហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ន ហេតុ ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ន ហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។

ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុក្តី ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេស មិនកាន់យក តាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុក្តី ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៤៦៩] ហេតុយា តេរស ។

[៤៧០] ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[៤៧១] ហេតុយា នវ ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកហេតុទុកេ
នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកនហេតុទុកំ

[៤៧២] សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៧៣] ហេតុយា តេរស ។

[៤៧៤] សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[៤៧៥] ហេតុយា នវ ។

[៦៦៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៦៧០] ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦៧១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកហេតុទុកៈ

នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកនហេតុទុកៈ

[៦៧២] ធម៌ ដែលមិនមែនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៦៧៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦៧៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកេ នវិតក្កត្តិកនហេតុទុកំ

(៤៧៦) សវិតក្កសវិចារំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧៧) ហេតុយា បណ្ណរស ។

(៤៧៨) សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអវិតក្កវិចារមត្តោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧៩) ហេតុយា អដ្ឋវីស ។

បីតិត្តិកហេតុទុកេ នបីតិត្តិកនហេតុទុកំ

(៤៨០) បីតិសហគតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨១) ហេតុយា អដ្ឋវីស ។

(៤៨២) បីតិសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបេក្ខាសហគតោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ នវិតក្កត្តិកនហេតុទុកៈ

(៤៧៦) ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។

(៤៧៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្កៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៨ ។

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ នបីតិត្តិកនហេតុទុកៈ

(៤៨០) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៨១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៨ ។

(៤៨២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៣] ហេតុយា អដ្ឋារស ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកេ នទស្សនត្តិកនហេតុទុកំ

[៤៨៤] ទស្សនេន បហាតព្ពំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្ពោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៨៥] ហេតុយា តេរស ។

[៤៨៦] ទស្សនេន បហាតព្ពំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្ពោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៨៧] ហេតុយា នវ ។

ទស្សនេនបហាតព្ពហេតុកត្តិកហេតុទុកេ
នទស្សនេនបហាតព្ពហេតុកត្តិកនហេតុទុកំ

[៤៨៨] ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៨៩] ហេតុយា សោឡស ។

[៤៩០] ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៨៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកៈ នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកនហេតុទុកៈ

[៤៨៤] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៨៦] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកៈ នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកនហេតុទុកៈ

[៤៨៨] ធម៌ មានហេតុដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ។

[៤៩០] ធម៌ មានហេតុដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩១] ហេតុយា ឆ ។

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកេ

នអាចយគាមិត្តិកនហេតុទុកំ

[៤៩២] អាចយគាមឹ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៩៣] ហេតុយា តេរស ។

[៤៩៤] អាចយគាមឹ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាចយគាមី ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៩៥] ហេតុយា ឆ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកេ នសេក្ខត្តិកនហេតុទុកំ

[៤៩៦] សេក្ខំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៩៧] ហេតុយា តេរស ។

[៤៩៨] សេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអសេក្ខោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៩៩] ហេតុយា ឆ ។

[៤៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកៈ
នអាចយគាមិត្តិកនហេតុទុកៈ

[៤៩២] ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៩៤] ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ នសេក្ខត្តិកនហេតុទុកៈ

[៤៩៦] ធម៌ មិនមែនជាសេក្ខៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៤៩៨] ធម៌ មិនមែនជាអសេក្ខៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសេក្ខៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បរិត្តត្តិកហេតុទុកេ នបរិត្តត្តិកនហេតុទុកំ

(៩០០) បរិត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩០១) ហេតុយា តេរស ។

(៩០២) បរិត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩០៣) ហេតុយា ចុទ្ទស ។

បរិត្តារម្មណត្តិកហេតុទុកេ
នបរិត្តារម្មណត្តិកនហេតុទុកំ

(៩០៤) បរិត្តារម្មណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នបរិត្តារម្មណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩០៥) ហេតុយា ឯកវីស ។

(៩០៦) បរិត្តារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមហគ្គតារម្មណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩០៧) ហេតុយា នវ ។

បរិត្តត្តិកហេតុទុកៈ នបរិត្តត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥០០] ធម៌ មិនមែនដល់នូវសភាពធំ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥០១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៥០២] ធម៌ មិនមែនមានសភាពតូចឆ្មារ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពតូចឆ្មារ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥០៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកហេតុទុកៈ
នបរិត្តារម្មណត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥០៤] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥០៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។

[៥០៦] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥០៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ហីនត្តិកហេតុទុកេ នហីនត្តិកនហេតុទុកំ

(៥០៨) ហីនំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហីនោ ន-
ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥០៩) ហេតុយា តេរស ។

(៥១០) ហីនំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមជ្ឈិមោ
ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥១១) ហេតុយា នវ ។

មិច្ឆត្តត្តិកហេតុទុកេ នមិច្ឆត្តត្តិកនហេតុទុកំ

(៥១២) មិច្ឆត្តនិយតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមិច្ឆ-
ត្តនិយតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥១៣) ហេតុយា តេរស ។

(៥១៤) មិច្ឆត្តនិយតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
សម្មត្តនិយតោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា ។

(៥១៥) ហេតុយា នវ ។

ហីនត្តិកហេតុទុកៈ នហីនត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥០៨] ធម៌ មិនមែនថោកទាប មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ថោកទាប ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៥១០] ធម៌ មិនមែនជាកណ្តាល មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាប មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥១១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

មិច្ឆត្តិកហេតុទុកៈ នមិច្ឆត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥១២] ធម៌ មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀង មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៥១៤] ធម៌ មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានសភាពខុសនិងទៀង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

មគ្គារម្មណត្តិកហេតុទុកេ

នមគ្គារម្មណត្តិកនហេតុទុកំ

(៥១៦) មគ្គារម្មណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គារម្មណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥១៧) ហេតុយា បញ្ចវីស ។

(៥១៨) មគ្គារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នមគ្គហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥១៩) ហេតុយា តេរស ។

ឧប្បន្នត្តិកហេតុទុកេ នឧប្បន្នត្តិកនហេតុទុកំ

(៥២០) ឧប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នអនុប្បន្នស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នឧប្បាទិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នអនុប្បន្នស្ស នហេតុស្ស ច នឧប្បាទិស្ស នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥២១) ហេតុយា តីណិ ។

មគ្គារម្មណត្តិកហេតុទុកៈ

ធមគ្គារម្មណត្តិកធហេតុទុកៈ

[៥១៦] ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥១៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ។

[៥១៨] ធម៌ មិនមែនមានមគ្គជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥១៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ឧប្បន្នត្តិកហេតុទុកៈ ធឧប្បន្នត្តិកធហេតុទុកៈ

[៥២០] ធម៌ កើតឡើងហើយ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើងហើយ មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ កើតឡើងហើយ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនកើតឡើង មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ កើតឡើងហើយ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើងហើយ មិនមែនជាហេតុផង មិនមែនកើតឡើង មិនមែនជាហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥២១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អតីតត្តិកហេតុទុកេ នអតីតត្តិកនហេតុទុកំ

(៥២២) បច្ចុប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នអតីតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នអនាគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នោ ហេតុ ធម្មោ នអតីតស្ស នហេតុស្ស ច នអនាគតស្ស នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥២៣) ហេតុយា តីណិ ។

អតីតារម្មណត្តិកហេតុទុកេ នអតីតារម្មណត្តិកនហេតុទុកំ

(៥២៤) អតីតារម្មណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអតីតារម្មណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥២៥) ហេតុយា ឯកវីស ។

(៥២៦) អតីតារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាគតារម្មណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥២៧) ហេតុយា នវ ។

អតីតត្តិកហេតុទុកៈ នអតីតត្តិកនហេតុទុកៈ

(៥២២) ធម៌ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអតីត មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអនាគត មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអតីត មិនមែនជាហេតុផង មិនមែនជាអនាគត មិនមែនជាហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥២៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អតីតារម្មណត្តិកហេតុទុកៈ
នអតីតារម្មណត្តិកនហេតុទុកៈ

(៥២៤) ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥២៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។

(៥២៦) ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអនាគត មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អជ្ឈត្តត្តិកហេតុទុកេ នអជ្ឈត្តត្តិកនហេតុទុកំ

(៥២៨) អជ្ឈត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នពហិទ្ធា នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពហិទ្ធា ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥២៩) ហេតុយា ទ្វេ ។

(៥៣០) អជ្ឈត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នពហិទ្ធា ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពហិទ្ធា នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣១) ហេតុយា ទ្វេ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកហេតុទុកេ នអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកនហេតុទុកំ

(៥៣២) អជ្ឈត្តារម្មណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តារម្មណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣៣) ហេតុយា ន ។

អជ្ឈត្តត្តិកហេតុទុកៈ ឥអជ្ឈត្តត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥២៨] ធម៌ មិនមែនជាខាងក្រៅ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាខាងក្នុង ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌មិនមែនជាខាងក្នុង មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្រៅជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[៥៣០] ធម៌ មិនមែនជាខាងក្រៅ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្នុង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាខាងក្នុង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាខាងក្រៅ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកហេតុទុកៈ

ឥអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកឥហេតុទុកៈ

[៥៣២] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៥៣៤) អជ្ឈត្តារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នពហិទ្ធារម្មណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣៥) ហេតុយា ទ្វេ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនហេតុទុកំ

(៥៣៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣៧) ហេតុយា នវ ។

(៥៣៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៥៣៤] ធម៌ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនហេតុទុកៈ

[៥៣៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៣៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៥៣៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នហេតុ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៣៩) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកសហេតុកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសហេតុកទុកំ

(៤៤០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ស-ហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ស-ហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រហាណដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រហាណដោយការឃើញនិងប្រហាណដោយការប៉ះពាល់មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រហាណដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៣៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសហេតុកទុកៈ

(៥៤០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រហាណដោយការឃើញនិងប្រហាណដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

អនិទស្សនអប្បដិឃំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសហេតុកោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៨១) ហេតុយា ទ្វេ ។

(៤៨២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៨៣) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៤៨៤) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៤១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៥៤២] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៤៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

ផសនិទស្សនត្តិកនហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[៥៤៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុសម្បយុត្តោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥៤៥) ហេតុយា ឆ ។

(៥៤៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥៤៧) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសហេតុកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនហេតុសហេតុកទុកំ

(៥៤៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥៤៩) ហេតុយា តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយហេតុក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(៤២៦) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនហេតុសហេតុកទុកៈ

(៤២៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៥៥០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អហេតុកោចេវ ន ន ហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥១) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៥៥២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ហេតុចេវ ន ហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៥៥៤) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ហេតុវិប្បយុត្តោចេវ ន ន ហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៥) ហេតុយា តីណិ ។

(៥៥០) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

(៥៥១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

(៥៥២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនប្រាសចាកៈហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៥៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៥៥៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រាសចាកហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អា-ស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៥៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសហេតុកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនហេតុនសហេតុកទុកំ

(៥៥៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នហេតុនសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៧) ហេតុយា ឆ ។

(៥៥៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នហេតុនអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៩) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកសនិទស្សនទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសនិទស្សនទុកំ

(៥៦០) អនិទស្សនសប្បដិឃំ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សនិទស្សនត្តិកហេតុសហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនហេតុនសហេតុកទុកៈ

(៩៥៦) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៥៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៩៥៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងមិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុនិងមិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៥៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសនិទស្សនទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសនិទស្សនទុកៈ

(៩៦០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានការឃើញ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៦១] ហេតុយា ឆ ។

សនិទស្សនត្តិកសប្បដិឃទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសប្បដិឃទុកំ

[៥៦២] អនិទស្សនសប្បដិឃំ សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បដិឃោ ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៥៦៣] ហេតុយា តីណិ ។

[៥៦៤] អនិទស្សនអប្បដិឃំ អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៩៦១] គុណ៍ហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

សតិទស្សនត្តិកសប្បដិឃទុកៈ

ធសតិទស្សនត្តិកធសប្បដិឃទុកៈ

[៩៦២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦៣] គុណ៍ហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ៣ ។

[៩៦៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ន-អប្បដិឃោ ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៦៥) ហេតុយា បញ្ច ។

សនិទស្សនត្តិករូបីទុកេ នសនិទស្សនត្តិកនរូបីទុកំ

(៤៦៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ រូបឹ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៦៧) ហេតុយា តីណិ ។

(៤៦៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អរូបឹ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អរូបឹ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអរូបី ធម្មោ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សនិទស្សនត្តិករូបីទុកៈ នសនិទស្សនត្តិកនរូបីទុកៈ

(៩៦៦) ធម៌ មិនមែនជាប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមានរូប អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៦៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានរូប អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានរូប អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានរូប

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអរូបី ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអរូបី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៦៩) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកលោកិយទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនលោកិយទុកំ

(៤៧០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នលោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧១) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកំ

(៤៧២) អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកប ដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានរូបក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិន មានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកលោកិយទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនលោកិយទុកៈ

(៩៧០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាលោកុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៧១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

(៩៧២) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
សនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេ-
នចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ
នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
។ បេ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ
បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ
ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ច
ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ៣ ។ អនិទស្សន-
អប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្ស-
នអប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាធម៌ គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះ-ពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ន ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេនចិវិ-
ញ្ញេយ្យញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យញ្ច
ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិវិញ្ញេ-
យ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ន ។

(៥៧៣) ហេតុយា អដ្ឋារស ។

(៥៧៤) អនិទស្សនសប្បដិឃំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ
ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកេនចិ-
វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៧៥) ហេតុយា អដ្ឋារស ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនោអាសវទុកំ

(៥៧៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច
នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវំ ធម្មំ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយផង មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៩៧៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។

(៩៧៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាធម៌គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោអាសវទុកៈ

(៩៧៦) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ

បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នោអាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៧៧) ហេតុយា ច ។

(៤៧៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោអាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៧៩) ហេតុយា តីណិ ។

អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៧៧] គុណ៌ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៥៧៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៧៩] គុណ៌ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

សនិទស្សនត្តិកសាសវទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសាសវទុកំ

(៤៨០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨១) ហេតុយា តីណិ ។

(៤៨២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

សនិទស្សនត្តិកសាសវទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសាសវទុកៈ

[៩៨០] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៨២] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨៣) ហេតុយា ៖ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវសម្បយុត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(៥៨៤) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ និងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៨៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវសម្បយុត្តទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

(៩៨៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨៥) ហេតុយា ទ្វេ ។

(៤៨៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨៧) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវសាសវទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវសាសវទុកំ

(៤៨៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអាសវោ ចេវ នអនាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៨៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៥៨៦) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៨៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវសាសវទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវសាសវទុកៈ

(៥៨៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌

ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អាសវោ ចេវ ន អនាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អាសវោ ចេវ ន អនាសវោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អាសវោ ចេវ ន អនាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៨៩) ហេតុយា ឆ ។

(៤៩០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន អនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈតាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៩៩០] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ តាំងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៩១) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(៤៩២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៩៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៩៩១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

(៩៩២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈផងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈផងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអាសវៈផងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៩៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៤៩២] អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៤៩៤] ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកេ នសនិទស្សនត្តិកអាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកំ

[៤៩៦] អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នអនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា

(៥៩៤) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈតាំងមិនមែនជាមិនមែនអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយអាសវៈតាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៩៥) គុណ៍ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកអាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកៈ

(៥៩៦) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោនសាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នសាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥៩៧) ហេតុយា តីណិ ។

(៥៩៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំអនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាសវវិប្បយុត្តំអនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ច ធម្មា

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៩៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៥៩៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោលការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៥៩៩) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកឆគោច្ឆកទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកឆគោច្ឆកទុកំ

(៦០០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សញ្ញោជនំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោសញ្ញោជនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ គន្ថំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោគន្ថោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឱឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោឱឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ យោគំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោយោគោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៩៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកធគោច្ឆកទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកធគោច្ឆកទុកៈ

(៦០០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាសញ្ញោជនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឱឃៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាឱឃៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាយោគៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាយោគៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់

នីវរណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោនីវរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ បរាមាសំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោបរាមាសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សនិទស្សនត្តិកសារម្មណទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសារម្មណទុកំ

(៦០១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសារម្មណោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

មិនមែនជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សនិទស្សនត្តិកសារម្មណទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនសារម្មណទុកៈ

[៦០១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦០២) ហេតុយា [illegible] ។

(៦០៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអនារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០៤) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តទុកំ

(៦០៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នោចិត្តោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នោចិត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦០២] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦០៣] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

[៦០៤] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តទុកៈ

[៦០៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចិត្តក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

[៦០៦] ហេតុយា ៩ ។

[៦០៧] អនិទស្សនអប្បដិឃំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦០៨] ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកចេតសិកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនចេតសិកទុកំ

[៦០៩] អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចេតសិកោ ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នចេតសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦០៧] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកចេតសិកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនចេតសិកទុកៈ

[៦០៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចេតសិកក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១០) ហេតុយា ៣ ។ សង្ខិត្តំ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសម្បយុត្តទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនចិត្តសម្បយុត្តទុកំ

(៦១១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១២) ហេតុយា ៣ ។

[៦១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសម្បយុត្តទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនបិត្តសម្បយុត្តទុកៈ

[៦១១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសំសដ្ឋទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនចិត្តសំសដ្ឋទុកំ

(៦១៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នចិត្តសំសដ្ឋោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១៤) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសំសង្គទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនបិត្តសំសង្គទុកៈ

(៦១៣) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រឡំដោយចិត្តក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រឡំដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសមុដ្ឋានទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសមុដ្ឋានទុកំ

(៦១៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១៦) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសហភូទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសហភូទុកំ

(៦១៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១៨) ហេតុយា ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសម្បដ្ឋានទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោបិត្តសម្បដ្ឋានទុកៈ

[៦១៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសហភុទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោបិត្តសហភុទុកៈ

[៦១៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តានុបរិវត្តិទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តានុបរិវត្តិទុកំ

(៦១៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២០) ហេតុយា ន ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកំ

(៦២១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២២) ហេតុយា ន ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ

[៦១៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦២០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកៈ

[៦២១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ច្រឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ច្រឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦២២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកំ

(៦២៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២៤) ហេតុយា ៩ ។

សនិទស្សនត្តិកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកំ

(៦២៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២៦) ហេតុយា ៩ ។

សនិទស្សនត្តិកអជ្ឈត្តិកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនអជ្ឈត្តិកទុកំ

(៦២៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អជ្ឈត្តិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអជ្ឈត្តិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកៈ

(៦២៣) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនប្រចាំ តាំងឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលប្រចាំ តាំងឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកបិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកៈ

(៦២៥) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនប្រចាំ តាំងឡើង ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលប្រចាំ តាំងឡើង ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកអជ្ឈត្តិកទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនអជ្ឈត្តិកទុកៈ

(៦២៧) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អជ្ឈត្តិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអជ្ឈត្តិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អជ្ឈត្តិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអជ្ឈត្តិកោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអជ្ឈត្តិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២៨) ហេតុយា ៩ ។

(៦២៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អាហារំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអាហារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣០) ហេតុយា ឯកាទស ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទាទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទាទុកំ

(៦៣១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុងក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦២៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦២៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទានទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទានទុកៈ

[៦៣១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៣២) ហេតុយា តីណិ ។

(៦៣៣) អនិទស្សនសប្បដិឃំ នោឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សន-អប្បដិឃំ នោឧបាទា ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សន-អប្បដិឃោ ននោឧបាទា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ៣ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ នោឧបាទា ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ នោឧបាទា ច ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននោឧបាទា ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ៣ ។

(៦៣៤) ហេតុយា អដ្ឋារស ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទិន្នទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទិន្នទុកំ

(៦៣៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នឧបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៦៣២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។

[៦៣៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទាផង មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។

[៦៣៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ១៨ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទិន្នទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទិន្នទុកៈ

[៦៣៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ឧបាទិន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទិន្នំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ឧបាទិន្នោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ឧបាទិន្នោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣៦) ហេតុយា ៩ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទានគោច្ឆកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនោឧបាទានគោច្ឆកទុកំ

(៦៣៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទានំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ នោ ឧបាទានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣៨) ហេតុយា ៩ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកហើយក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកយកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទានគោច្ឆកទុកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនោឧបាទានគោច្ឆកទុកៈ

[៦៣៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកកិលេសគោច្ឆកទុកេ
នសនិទស្សត្តិកនោកិលេសគោច្ឆកទុកំ

(៦៣៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ កិលេសំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នោកិលេសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤០) ហេតុយា ១ ។

សនិទស្សនត្តិកទស្សនេនបហាតព្វទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វទុកំ

(៦៤១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤២) ហេតុយា ១ ។

(៦៤៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ នទស្សនេនបហាតព្វំ

សនិទស្សនត្តិកកិលេសគោច្ឆកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនោកិលេសគោច្ឆកៈ

[៦៣៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

[៦៤១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៤៣] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ

ធម្មំ បច្ចយា នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ននទស្សនេន-
បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្ស-
នអប្បដិឃំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បច្ចយា ន-
សនិទស្សនសប្បដិឃោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ច
នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ
ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤៤) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកភាវនាយបហាតព្វទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនភាវនាយបហាតព្វទុកំ

(៦៤៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ភាវនាយ បហា-
តព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នភាវនា-
យ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤៦) ហេតុយា ឆ ។

(៦៤៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នភាវនាយ បហា-
តព្វំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នន-
ភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ពឹងផ្អែក នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ពឹងផ្អែកនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនភាវនាយបហាតព្វទុកៈ

[៦៤៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៤៧] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែក នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៤៨) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកំ

(៦៤៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៦៥០) ហេតុយា ឆ ។

(៦៥១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននទស្សនេនបហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៦៥២) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកំ

(៦៥៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៦៤៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

(៦៤៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៥០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៦៥១) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៥២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកៈ

(៦៥៣) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនជាមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៥៤) ហេតុយា ឆ ៗ

(៦៥៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ៗ

(៦៥៦) ហេតុយា តីណិ ៗ

សនិទស្សនត្តិកសវិតក្កទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនសវិតក្កទុកំ

(៦៥៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នសវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ៗ បេ ៗ អនិទស្សនអប្បដិឃំ សវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសវិតក្កោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសវិតក្កោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ៗ

[៦៥៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៥៥] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុ ត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៥៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសវិតក្កទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសវិតក្កទុកៈ

[៦៥៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៥៨) ហេតុយា ឆ ។

(៦៥៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអវិតក្កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិតក្កំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអ-វិតក្កោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអវិតក្កោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៦០) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកសវិចារទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសវិចារទុកំ

(៦៦១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៥៨] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។

[៦៥៩] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦០] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសវិចារទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសវិចារទុកៈ

[៦៦១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦២) ហេតុយា ឆ ។

(៦៦៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អវិចារោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អវិចារោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៦៤) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកសប្បីតិកទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសប្បីតិកទុកំ

(៦៦៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន សប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

(៦៦២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៦៦៣) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិចារៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសប្បីតិកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសប្បីតិកទុកៈ

(៦៦៥) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ សប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ សប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បីតិកោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នសប្បីតិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៦៦) ហេតុយា ន ។

(៦៦៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអប្បីតិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អប្បីតិកំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអប្បីតិកោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអប្បីតិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៦៧] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានបីតិក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានបីតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៨) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកបីតិសហគតទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនបីតិសហគតទុកំ

(៦៦៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។បេ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន បីតិសហគតោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន បីតិសហគតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៧០) ហេតុយា ឆ ។

(៦៧១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ន បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នបីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សតិទស្សនត្តិកបីតិសហគតទុកៈ
នសតិទស្សនត្តិកនបីតិសហគតទុកៈ

[៦៦៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយបីតិក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយបីតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៧១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧២] ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកសុខសហគតទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសុខសហគតទុកំ

[៦៧៣] អនិទស្សនអប្បដិឃំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអក្បដិឃោ ន សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៧៤] ហេតុយា ន ។

[៦៧៥] អនិទស្សនអប្បដិឃំ ន សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នសុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៧៦] ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបេក្ខាសហគតទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនឧបេក្ខាសហគតទុកំ

[៦៧៧] អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន ឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[៦៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសុខសហគតទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសុខសហគតទុកៈ

[៦៧៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៧៥] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបេក្ខាសហគតទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនឧបេក្ខាសហគតទុកៈ

[៦៧៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នឧបេក្ខាសហគតោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នឧបេក្ខាសហគតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៧៨) ហេតុយា ៩ ។

(៦៧៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨០) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកកាមាវចរទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនកាមាវចរទុកំ

(៦៨១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ កាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខាក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខាក្តី អា-ស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៧៩] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកកាមាវចរទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនកាមាវចរទុកៈ

[៦៨១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកាមាវចរ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាកាមាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨២) ហេតុយា តីណិ ។

(៦៨៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ន កាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន ន កាមាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ន កាមាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ន កាមាវចរោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ន កាមាវចរោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៤) ហេតុយា ឆ ។

សនិទស្សនត្តិករូបាវចរទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនរូបាវចរទុកំ

(៦៨៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ រូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ នរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៦) ហេតុយា ឆ ។

(៦៨៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៨២] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦៨៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកាមាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាកាមាវចរក្តី អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកាមាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

[៦៨៤] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិករូបាវចរទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនរូបាវចរទុកៈ

[៦៨៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជារូបាវចរ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជារូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

[៦៨៦] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៨៧] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជារូបាវចរ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជារូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៦៨៨) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកអរូបាវចរទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនអរូបាវចរទុកំ

(៦៨៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អរូបាវចរំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៩០) ហេតុយា ឯ ។

(៦៩១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នអរូបាវចរំ ធម្មំ បច្ចយា ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន នអរូបាវចរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៩២) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកបរិយាបន្នទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកនបរិយាបន្នទុកំ

(៦៩៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ បរិយាបន្នំ ធម្មំ បច្ចយា ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ នអបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកអរូបាវចរទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនអរូបាវចរទុកៈ

[៦៨៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញផងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអរូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញផងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអរូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៩០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៦៩១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញផងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាអរូបាវចរ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញផងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអរូបាវចរ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៩២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកបរិយាបន្នទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនបរិយាបន្នទុកៈ

[៦៩៣] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញផងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញផងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៩៤) ហេតុយា តីណិ ។

(៦៩៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអបរិយាបន្នោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អបរិយាបន្នំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអបរិយាបន្នោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអបរិយាបន្នោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៩៦) ហេតុយា ឆ ។

សនិទស្សនត្តិកនិយ្យានិកទុកេ

នសនិទស្សនត្តិកននិយ្យានិកទុកំ

(៦៩៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ និយ្យានិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ននិយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៩៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៦៩៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអបរិយាបន្នៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអបរិយាបន្នៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៩៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកនិយ្យានិកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនិយ្យានិកទុកៈ

[៦៩៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជានិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៩៨) ហេតុយា ន ។

(៦៩៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនិយ្យានិកំ ធម្មំ បច្ចយា ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អនិយ្យានិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០០) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកនិយតទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកននិយតទុកំ

(៧០១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ និយតំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន និយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០២) ហេតុយា ន ។

(៧០៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០៤) ហេតុយា តីណិ ។

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៦៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៦៩៩) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមាននិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមាននិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកនិយ្យានិកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនិយ្យានិកទុកៈ

(៧០១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ មិនមែនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧០២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៧០៣) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧០៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកសឧត្តរទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសឧត្តរទុកំ

(៧០៥) អនិទស្សនសប្បដិឃំ សឧត្តរំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នសឧត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០៦) ហេតុយា តីណិ ។

(៧០៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអនុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០៨) ហេតុយា ឆ ។

សនិទស្សនត្តិកសរណទុកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសរណទុកំ

(៧០៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សនិទស្សនត្តិកសហេតុកទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសហេតុកទុកៈ

[៧០៥] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ ពឹងផ្អែក នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧០៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧០៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកសរណទុកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសរណទុកៈ

[៧០៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧១០) ហេតុយា ៩ ។

(៧១១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧១២) ហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(៧១៣) សនិទស្សនសប្បដិឃោ អរណោ ធម្មោ នសនិទស្សនសប្បដិឃស្ស នអរណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមប្បច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

[៧១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៧១១] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ពឹងផ្អែក នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៧១៣] ធម៌ ប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានរណៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ លោកកប់ហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីកប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកត្តិកប្បដ្ឋានំ
កុសលត្តិកវេទនាត្តិកេ
នកុសលត្តិកនវេទនាត្តិកំ

(៧១៤) កុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ កុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៧១៥) អកុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកវេទនាត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនវេទនាត្តិកៈ

[៧១៤] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខ-វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៥ ។

[៧១៥] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខ-វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

អកុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៧១៦) អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧១៧) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ នវ អវិគតេ តេរស ។

(៧១៨) អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៧១៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧១៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

(៧១៨) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧១៩) កុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារម្មណប្បច្ចយា កុសលំ សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ន អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន សុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារម្មណប្បច្ចយា អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន អកុសលោ ន សុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារម្មណប្បច្ចយា

(៧១៩) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខ-វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យា-កតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ

អព្យាកតំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧២០) នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ ទ្វេ នអធិបតិយា តេរស នោវិគតេ ទ្វេ ។

(៧២១) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(៧២២) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ បច្ចយវារម្បិ និស្សយវារម្បិ
សំសដ្ឋវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(៧២៣) កុសលោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ នកុសលស្ស នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ អារម្មណេ អដ្ឋារស ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧២៤) អកុសលំ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ

ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧២០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៧២១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧២២] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៧២៣] ធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ពេ។ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៨ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៧២៤] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា

ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ ទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។បេ។ អកុសលំ ទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧២៥) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ច អវិគតេ អដ្ឋ ។

(៧២៦) អព្យាកតំ ទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ច នអកុសលោ នទុក្ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នហេតុប្បច្ចយា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។

(៧៦៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនាក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧២៧) នហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧២៨) កុសលំ អទុក្ខមសុខាយវេទនាយ-សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអទុក្ខមសុ-ខាយវេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៧២៩) ហេតុយា តេរស សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

កុសលត្តិកវិបាកត្តិកេ នកុសលត្តិកនវិបាកត្តិកំ

(៧៣០) អព្យាកតំ វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុស-លោ នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៣១) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៣២) កុសលំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុស-លោ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុស-លំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នវិបាកធម្ម-ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នវិបាកធម្មធម្មោ ច នអកុស-លោ នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

[៧២៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៧២៨] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខម-សុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ សេចក្តីពិស្តារ មានគ្រប់បច្ច័យទាំងអស់ ។

កុសលត្តិកវិបាកត្តិកៈ ឥកុសលត្តិកនវិបាកត្តិកៈ

[៧៣០] ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៣២] ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

តីណិ ។ អកុសលំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អកុសលំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នវិបាកធម្មធម្មោ ច នអកុសលោ នវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៣៣) ហេតុយា ន ។

(៧៣៤) អព្យាកតំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អព្យាកតំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អព្យាកតំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច នអកុសលោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៣៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៧៣៤) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសលក្តី មិនមែនជាមិនមែនវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាកទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៣៥) ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកេ
នកុសលត្តិកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកំ

(៧៣៦) អព្យាកតំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច នអកុសលោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៣៧) ហេតុយា តីណិ ។

[៧៣៥] កុង់ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ
នកុសលត្តិកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

[៧៣៦] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៣៧] កុង់ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៣៨) កុសលោ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ន កុសលស្ស ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ... ន អកុសលស្ស ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ... ន កុសលស្ស ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ន អកុសលស្ស ន អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលេ តីណិ ។ អព្យាកតអនុបាទិន្នុបាទានិយេ តីណិយេវ ។ បេ ។

(៧៣៩) កុសលំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៧៣៨) ធម៌ ជាកុសល ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណបច្ច័យ . . មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន . . . ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាអកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ កុសល អកុសល មានវារៈ ៣ ។ កុសលអព្យាកតអនុបាទិន្នុបាទានិយៈ មានវារៈ ៣ ដែរ ។ បេ ។

(៧៣៩) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៤០) ហេតុយា ឆ ។

កុសលត្តិកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកេ
នកុសលត្តិកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកំ

(៧៤១) អកុសលំ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៤២) ហេតុយា តីណិ

(៧៤៣) កុសលំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៤៤) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៤៥) អព្យាកតំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ... នកុសលោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិ-កោ ... នអកុសលោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ... នកុសលោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច នអ-ព្យាកតោ នអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ...

(៧៤០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

(៧៤១) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៤២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៤៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ដែលមិនសៅ-ហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៤៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៤៥) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ... មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ... មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ... ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី ...

ន អកុសលោ ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ន អព្យាកតោ ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា . . . ន កុសលោ ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ន អកុសលោ ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៦៦) ហេតុយា ឆ ។

(៧៦៧) កុសលំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៧៦៨) ហេតុយា ឆ ។

កុសលត្តិកវិតក្កត្តិកេ នកុសលត្តិកនវិតក្កត្តិកំ

(៧៦៩) កុសលំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅ-ហ្មងក្តី មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី . . ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៦៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៧៦៧) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមែនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនសៅ-ហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមែនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៦៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកវិតក្កត្តិកៈ នកុសលត្តិកនវិតក្កត្តិកៈ

(៧៦៩) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកត្តិកបដ្ឋានំ

(៧៥០) ហេតុយា តេរស ។ កុសលេ បញ្ច អកុសលេ បញ្ច អព្យាកតេ តីណិ ។

(៧៥១) កុសលំ អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៥២) ហេតុយា តេរស ។

(៧៥៣) កុសលំ អវិតក្កអវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន អវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៧៥៤) ហេតុយា ន ។

កុសលត្តិកបីតិត្តិកេ នកុសលត្តិកនបីតិត្តិកំ

(៧៥៥) កុសលំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។

(៧៥៦) ហេតុយា តេរស ។

(៧៥៧) កុសលំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច ន កុសលោ ន សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា បញ្ច ។

(៧៥៨) ហេតុយា តេរស ។

(៧៥០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ ក្នុងកុសល មានវារៈ ៥ ក្នុងអកុសល មានវារៈ ៥ ក្នុងអព្យាកតៈ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥១) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៥២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

(៧៥៣) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកបីតិត្តិកៈ នកុសលត្តិកនបីតិត្តិកៈ

(៧៥៥) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៧៥៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

(៧៥៧) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងសុខ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៧៥៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

(៧៥៩) កុសលំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។

(៧៦០) ហេតុយា តេរស ។

កុសលត្តិកទស្សនត្តិកេ នកុសលត្តិកនទស្សនត្តិកំ

(៧៦១) អកុសលំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៦២) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៦៣) អកុសលំ ភាវនាយ បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៦៤) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៦៥) អព្យាកតំ នេវទស្សនេន នភាវនាយ-បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអព្យាកតោ ននេវទស្សនេន-នភាវនាយ បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-ច្ចយា ។

(៧៦៦) ហេតុយា តីណិ ។

[៧៥៩] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៧៦០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

កុសលត្តិកទស្សនត្តិកៈ នកុសលត្តិកនទស្សនត្តិកៈ

[៧៦១] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៦២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៦៣] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៦៥] ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈនិងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ និងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ
នកុសលត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

(៧៦៧) អកុសលំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៦៨) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៦៩) អកុសលំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៧០) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៧១) អកុសលំ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ ននេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៧២) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៧៣) អព្យាកតំ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ ននេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

កុសលត្តិកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

[៧៦៧] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៦៩] ធម៌ មិនមែនជាអកុសល ដែលមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៧១] ធម៌ មិនមែនជាកុសល ដែលមិនមែនជាមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈនិងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល ដែលមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈនិងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៧៣] ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដែលមិនមែនជាមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈនិងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ ដែលមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈនិងមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៧៤) ហេតុយា តីណិ ។

កុសលត្តិកអាចយគាមិត្តិកេ

នកុសលត្តិកនអាចយគាមិត្តិកំ

(៧៧៥) កុសលំ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច ន-កុសលោ នអាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-ច្ចយា ។

(៧៧៦) ហេតុយា ឆ ។

(៧៧៧) កុសលំ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច ន-កុសលោ នអបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៧៧៨) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៧៩) អព្យាកតំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ ននេវាចយគាមិនាបច-យគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៨០) ហេតុយា បញ្ច ។

[៧៧៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកអាចយគាមិត្តិកៈ
នកុសលត្តិកនអាចយគាមិត្តិកៈ

[៧៧៥] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៧៧៧] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៧៩] ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

កុសលត្តិកសេក្ខត្តិកេ នកុសលត្តិកនសេក្ខត្តិកំ

(៧៨១) កុសលំ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ទ្វេ មូលានិ ច ។

(៧៨២) អព្យាកតំ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៨៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៨៤) អព្យាកតំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ ននេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៨៥) ហេតុយា បញ្ច ។

កុសលត្តិកបរិត្តត្តិកេ នកុសលត្តិកនបរិត្តត្តិកំ

(៧៨៦) អព្យាកតំ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នបរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៨៧) ហេតុយា តីណិ ។

(៧៨៨) កុសលំ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នមហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុសលត្តិកសហេតុកទុកៈ នកុសលត្តិកនសហេតុកទុកៈ

(៧៨១) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាសហេតុកៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាកុសល ជាសហេតុកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ មូល ៤ មានវារៈ ៦ ។

(៧៨២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអហេតុកៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាអហេតុកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៨៤) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនមែនជាសហេតុកៈនិងមិនមែនជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាសហេតុកៈនិងមិនមែនជាអហេតុកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកបរិត្តត្តិកៈ នកុសលត្តិកនបរិត្តត្តិកៈ

(៧៨៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៨៨) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨៩) ហេតុយា ឆ ។

(៧៩០) កុសលំ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច ន-កុសលោ នអប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៧៩១) ហេតុយា ឆ ។

កុសលត្តិកបរិត្តារម្មណត្តិកេ
នកុសលត្តិកនបរិត្តារម្មណត្តិកំ

(៧៩២) កុសលំ បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នបរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-តុប្បច្ចយា ។

(៧៩៣) ហេតុយា ឆវ ។

(៧៩៤) កុសលំ មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នមហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៩៥) ហេតុយា ឆវ ។

(៧៩៦) កុសលំ អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ ប-ដិច្ច នកុសលោ នអប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៩៧) ហេតុយា ឆ ។

(៧៨៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៧៩០) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ
នកុសលត្តិកនបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

(៧៩២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៧៩៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៧៩៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកហីនត្តិកេ នកុសលត្តិកនហីនត្តិកំ

(៧៩៨) អកុសលំ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៩៩) ហេតុយា តីណិ ។

(៨០០) អព្យាកតំ មជ្ឈិមំ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ នមជ្ឈិមោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០១) ហេតុយា ឆ ។

(៨០២) កុសលំ បណីតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នបណីតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០៣) ហេតុយា បញ្ច ។

កុសលត្តិកមិច្ឆត្តត្តិកេ នកុសលត្តិកនមិច្ឆត្តត្តិកំ

(៨០៤) អកុសលំ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នមិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០៥) ហេតុយា តីណិ ។

(៨០៦) កុសលំ សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នសម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុសលត្តិកហេតុត្តិកៈ នកុសលត្តិកនហេតុត្តិកៈ

(៧៩៨) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនហេតុទាប អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអកុសល ហេតុទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨០០) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាកណ្តាល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ ជាកណ្តាល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨០១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨០២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនឧត្តម អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល ឧត្តម ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨០៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

កុសលត្តិកមិច្ឆត្តត្តិកៈ នកុសលត្តិកនមិច្ឆត្តត្តិកៈ

(៨០៤) ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨០៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨០៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានសភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨០៧) ហេតុយា តីណិ ។

(៨០៨) អព្យាកតំ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា នអព្យាកតោ នអនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០៩) ហេតុយា បញ្ច ។

កុសលត្តិកមគ្គារម្មណត្តិកេ
នកុសលត្តិកនមគ្គារម្មណត្តិកំ

(៨១០) កុសលំ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នមគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨១១) ហេតុយា ៩ ។

(៨១២) កុសលំ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នមគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨១៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៨១៤) កុសលំ មគ្គាធិបតឹ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នមគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨១៥) ហេតុយា ៩ ។

(៨០៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨០៨) ធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនជាមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨០៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកមគ្គារម្មណត្តិកៈ
នកុសលត្តិកនមគ្គារម្មណត្តិកៈ

(៨១០) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨១១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨១២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានមគ្គជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨១៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨១៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានមគ្គជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨១៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

កុសលត្តិកឧប្បន្នត្តិកេ
នកុសលត្តិកនឧប្បន្នត្តិកំ

(៨១៦) កុសលោ អនុប្បន្នោ ធម្មោ នកុសលស្ស នអនុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨១៧) អារម្មណេ ឯ ។

ឧប្បាទី អនុប្បន្នសទិសំ ។

កុសលត្តិកអតីតត្តិកេ
នកុសលត្តិកនអតីតត្តិកំ

(៨១៨) កុសលោ អតីតោ ធម្មោ នកុសលស្ស នអតីតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨១៩) អារម្មណេ ឯ ។

អនាគតំ អតីតសទិសំ ។

កុសលត្តិកអតីតារម្មណត្តិកេ
នកុសលត្តិកនអតីតារម្មណត្តិកំ

(៨២០) កុសលំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកឧប្បន្នត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនឧប្បន្នត្តិកៈ

[៨១៦] ធម៌ ជាកុសល មិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនទាន់កើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨១៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

ធម៌ ដែលកើតឡើង ដូចគ្នានឹងធម៌ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ។

កុសលត្តិកអតីតត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនអតីតត្តិកៈ

[៨១៨] ធម៌ ជាកុសល ជាអតីត ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអតីត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨១៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

អនាគត ដូចគ្នានឹងអតីតដែរ ។

កុសលត្តិកអតីតារម្មណត្តិកៈ

នកុសលត្តិកនអតីតារម្មណត្តិកៈ

[៨២០] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាអតីត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ជាអតីត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២១) ហេតុយា នវ ។

(៨២២) កុសលំ អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៨២៣) ហេតុយា នវ ។

(៨២៤) កុសលំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នបច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៨២៥) ហេតុយា នវ ។

កុសលត្តិកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ
នកុសលត្តិកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(៨២៦) កុសលំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៨២៧) ហេតុយា នវ ។

(៨២៨) កុសលំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៨២១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៨២២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ ជាអនាគត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៨២៤) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

ធកុសលត្តិកធអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

(៨២៦) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៨២៨) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២៩) ហេតុយា ឆ ។

កុសលត្តិកសនិទស្សនត្តិកេ

នកុសលត្តិកនសនិទស្សនត្តិកំ

(៨៣០) អព្យាកតោ សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ នអព្យាកតស្ស នសនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣១) អារម្មណេ ឆ ។

តីណិ វេទិតកំ កាតព្វំ ។

(៨៣២) អព្យាកតំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ច នអកុសលោ នអនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨២៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

កុសលត្តិកសនិទស្សនត្តិកៈ

ឆកុសលត្តិកឆសនិទស្សនត្តិកៈ

(៨៣០) ធម៌ ជាអព្យាកតៈ ប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាអព្យាកតៈ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៣១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

បទ ដែលគួរដឹង បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យមានវារៈ ៣ ផងចុះ ។

(៨៣២) ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៣៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៨៣៤) កុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អកុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[៨៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៣៤] ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អកុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អព្យាកតំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អព្យាកតំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច នអកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច អព្យាកតំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អកុសលំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច អព្យាកតំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកុសលោ នអនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៣៥) ហេតុយា បណ្ណរស ។

វេទនាត្តិកកុសលត្តិកេ នវេទនាត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៣៦) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

ធម៌ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះ-ពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអកុសល មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ជាអព្យាកតៈ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

វេទនាត្តិកកុសលត្តិកៈ នវេទនាត្តិកនកុសលត្តិកៈ

[៨៣៦] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាកុ-សល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខម-សុខវេទនា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខ-វេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។

(៨៣៧) ហេតុយា ចុទ្ទស ។

(៨៣៨) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ អកុសលំ

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៨៣៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។

(៨៣៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាអកុសល

ធម្មំ បដិច្ច ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច . . . សត្ត ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច . . . សត្ត ។ ឯកវីសតិ បញ្ហា ។

(៨៣៩) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ន សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នអព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។

> អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិយេវ បនានំ តីណិ វេទនាយ បរិវត្តិយា ឱវត្តេ ឯកវីសបញ្ហាយ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តអព្យាកតមូលស្ស អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តអព្យាកតមូលស្សបិ កាតព្វំ ។

វិបាកត្តិកកុសលត្តិកេ នវិបាកត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៤០) វិបាកធម្មធម្មំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៤១) ហេតុយា តីណិ ។

អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាអកុសល ... មានវារៈ ៧ ។ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាអកុសល ... មានវារៈ ៧ ។ មានបញ្ហា ២១ ។

(៨៣៩) ធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាអព្យាកតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនមែនជាអព្យាកតៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

ធម៌ ជាអព្យាកតៈ រមែងកើតឡើង មានវារៈ ៣ គ្រប់ ៗ បទ ការផ្លាស់ប្តូរ នៃវេទនា ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបញ្ហា ២១ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ នូវអព្យាកតមូលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ផង នូវអព្យាកតមូលប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនាផង ។

វិបាកត្តិកកុសលត្តិកៈ នវិបាកត្តិកនកុសលត្តិកៈ

(៨៤០) ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៤១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៤២) វិបាកធម្មធម្មំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នវិបាកធម្មធម្មោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៤៣) ហេតុយា តីណិ ។

(៨៤៤) នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៤៥) ហេតុយា តីណិ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកកុសលត្តិកេ
នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៤៦) អនុបាទិន្នុបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នឧបាទិន្នុបាទានិយោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៦២) ធម៌ មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៦៤) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាអព្យាកតៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកកុសលត្តិកៈ
នឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកនកុសលត្តិកៈ

(៨៦៦) ធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកនិងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកនិងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៤៧) ហេតុយា ឆ ។

(៨៤៨) អនុបាទិន្នុបាទានិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៤៩) ហេតុយា តីណិ ។

(៨៥០) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ន អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៥១) ហេតុយា បញ្ច ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកកុសលត្តិកេ
នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៥២) អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៤៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៤៨) ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៤៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥០) ធម៌ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនមែនជាអព្យាកតៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៥១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកកុសលត្តិកៈ
នសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកនកុសលត្តិកៈ

(៨៥២) ធម៌ មិនមែនសៅហ្មងនិងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងនិងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនសៅហ្មងនិងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៩៣) ហេតុយា ២ ។

(៨៩៤) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ន អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩៥) ហេតុយា តីណិ ។

វិតក្កត្តិកកុសលត្តិកេ នវិតក្កត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៩៦) សវិតក្កសវិចារំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិតក្កវិចារមត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន អវិតក្កវិចារមត្តោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩៧) ហេតុយា បណ្ណរស ។

(៨៩៨) សវិតក្កសវិចារំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន សវិតក្កសវិចារោ ន កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩៩) ហេតុយា នវ ។

[៨៥៣] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៥៤] ធម៌ មិនមែនសោវហានិនិងគួរដល់សេចក្ដីសោវហានិ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ សោវហានិនិងគួរដល់សេចក្ដីសោវហានិជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៥៥] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

វិតក្កត្តិកកុសលត្តិកៈ នវិតក្កត្តិកនកុសលត្តិកៈ

[៨៥៦] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៥៧] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

[៨៥៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៥៩] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បីតិត្តិកកុសលត្តិកេ នបីតិត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៦០) បីតិសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នបីតិសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា សត្ត ។ សុខសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសុខសហគតោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា សត្ត ។ វេទនាត្តិកសទិសំ ។ សង្ខិត្តំ ។

សនិទស្សនត្តិកកុសលត្តិកេ

នសនិទស្សនត្តិកនកុសលត្តិកំ

(៨៦១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នកុសលោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

បីតិត្តិកកុសលត្តិកៈ នបីតិត្តិកនកុសលត្តិកៈ

(៨៦០) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយសុខ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ ដូចគ្នានឹងវេទនាត្តិកៈដែរ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

សនិទស្សនត្តិកកុសលត្តិកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនកុសលត្តិកៈ

(៨៦១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ និងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ និងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកុសលក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៦២) ហេតុយា ឆ ។

(៨៦៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអកុសលោ ច នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៦៤) ហេតុយា ឆ ។

(៨៦៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា នអនិទស្សនសប្បដិឃោ នអព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

[៨៦២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៦៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអកុសល អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។បេ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ និងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអកុសលក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអកុសលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៦៥] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអព្យាកតៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនអប្បដិឃំ អព្យាកតំ ធម្មំ បច្ចយា ន-
សនិទស្សនសប្បដិឃោ នអព្យាកតោ ច នអនិ-
ទស្សនសប្បដិឃោ នអព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
ហេតុបច្ចយា ។

(៨៦៦) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកវេទនាត្តិកេ
នសនិទស្សនត្តិកនវេទនាត្តិកំ

(៨៦៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សុខាយ វេទនា-
យ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ
នសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុបច្ចយា ។

(៨៦៨) ហេតុយា ឆ ។

(៨៦៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ទុក្ខាយ វេទនា-
យ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ
នទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុបច្ចយា ។

(៨៧០) ហេតុយា ឆ ។

ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអព្យាកតៈក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាអព្យាកតៈក្តី គឺផែ្នក និងធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ជាអព្យាកតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកវេទនាត្តិកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនវេទនាត្តិកៈ

[៨៦៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៦៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៧១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អទុក្ខមសុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអទុក្ខមសុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧២) ហេតុយា ន ។

សនិទស្សនត្តិកវិបាកត្តិកេ

នសនិទស្សនត្តិកនវិបាកត្តិកំ

(៨៧៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នវិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៤) ហេតុយា ន ។

(៨៧៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៦) ហេតុយា ន ។

[៨៧១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ និងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកវិបាកត្តិកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនវិបាកត្តិកៈ

[៨៧៣] ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាវិបាក មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៧៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៧៥] ធម៌ មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៧៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ ននេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៨) ហេតុយា តីណិ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកេ
នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកំ

(៨៧៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨០) ហេតុយា ៈ ។

(៨៨១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៧) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ និងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាក និងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៧៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សនិទស្សនត្តិកឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ
នសនិទស្សនត្តិកនឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិកៈ

(៨៧៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ និងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យកនិងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៨០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៨១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលមិនមែនកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៨២) ហេតុយា ៩ ។

សនិទស្សនត្តិកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកេ
នសនិទស្សនត្តិកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកំ

(៨៨៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨៤) ហេតុយា ៩ ។

(៨៨៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បច្ចយា ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨៦) ហេតុយា តីណិ ។

(៨៨៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន អនិទស្សនអប្បដិឃោ ន អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨៨) ហេតុយា ៩ ។

[៨៨២] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកត្តិកៈ

[៨៨៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនសៅហ្មងនិងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ និងមិនមានការប៉ះពាល់ ដែលសៅហ្មងនិងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៨៤] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៨៨៥] ធម៌ ប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ពឹងផ្អែក និង ធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៨៦] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៨៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនសៅហ្មងនិងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៨៨] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនិទស្សនត្តិកវិតក្កត្តិកេ

នសនិទស្សនត្តិកនវិតក្កត្តិកំ

(៨៨៩) អនិទស្សនអប្បដិឃំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នសវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩០) ហេតុយា ន ។

(៨៩១) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នអវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩២) ហេតុយា ន ។

(៨៩៣) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អវិតក្កអវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នអវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨៤) ហេតុយា តីណិ ។

សង្ខិត្តំ ។

សនិទស្សនត្តិកវិតក្កត្តិកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនវិតក្កត្តិកៈ

(៨៨៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៨៩០) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៩១) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៨៩២) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨៩៣) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៨៩៤) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។

សនិទស្សនត្តិកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ

នសនិទស្សនត្តិកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(៨៩៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច . . . ឆ ។

(៨៩៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិទស្សនអប្បដិឃោ នពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសនិទស្សនសប្បដិឃោ នពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ

សនិទស្សនត្តិកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

នសនិទស្សនត្តិកនអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

(៨៩៥) អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង ... មានវារៈ ៦ ។

(៨៩៦) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញនិងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ

បដិច្ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។បេ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ន សនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ពហិទ្ធារម្មណោ ច ន អនិទស្សនសប្បដិឃោ ន ពហិទ្ធារម្មណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

(៨៩៧) ហេតុយា ឆ អវិគតេ ឆ ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយត្តិកត្តិកបដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ មាន អារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅក្តី មិនមែនជាមិនមានការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនមានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញទាំងមិនមានការប៉ះពាល់ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៧៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកត្តិកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុទុកសហេតុកទុកេ

នហេតុទុកនសហេតុកទុកំ

(៨៩៨) ហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ សហេតុកញ្ច នហេតុំ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៩៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ បញ្ច ។

(៩០០) នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩០១) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

អនុលោមបច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុទុកសហេតុកទុកៈ

នហេតុទុកនសហេតុកទុកៈ

(៨៩៨) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៩៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៩០០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩០១) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៩០២) ហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩០៣) ហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ ននហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ច ននហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ ននហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ច ននហេតុស្ស នសហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩០២] ធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយហេតុបច្ច័យ ។

[៩០៣] ធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋានំ

(៩០៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឆ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

បញ្ហាវារំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៩០៥) ហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩០៦) ហេតុយា ចត្តារិ ។

ហេតុទុកហេតុសម្បយុត្តទុកេ

នហេតុទុកនហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៩០៧) ហេតុំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សហេតុកសទិសំ ។

(៩០៨) ហេតុំ ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នហេតុំ ហេតុវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នហេតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[៩០៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

បញ្ហាវារៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៩០៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ហេតុទុកហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នហេតុទុកនហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[៩០៧] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ដូចគ្នានឹងសហេតុកៈដែរ ។

[៩០៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រាសចាក ហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩០៩) ហេតុយា ចត្តារិ ។

ហេតុទុកហេតុសហេតុកទុកេ
នហេតុទុកនហេតុសហេតុកទុកំ

(៩១០) ហេតុំ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុ ចេវ នអហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩១១) ហេតុយា ឯកំ ។

(៩១២) នហេតុំ សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នអហេតុកោ ចេវ ននហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩១៣) ហេតុយា ឯកំ ។

ហេតុទុកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នហេតុទុកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(៩១៤) ហេតុំ ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុ ចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩១៥) ហេតុយា ឯកំ ។

[៩០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ហេតុទុកហេតុសហេតុកទុកៈ

នហេតុទុកនហេតុសហេតុកទុកៈ

[៩១០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩១១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[៩១២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនហេតុប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ហេតុទុកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នហេតុទុកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[៩១៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(៩១៦) នហេតុំ ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ នចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ នហេតុវិប្បយុត្តោចេវ ន ន-ហេតុច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩១៧) ហេតុយា ឯកំ ។

ហេតុទុកនហេតុសហេតុកទុកេ
នហេតុទុកនហេតុនសហេតុកទុកំ

(៩១៨) នហេតុំ នហេតុំសហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុនសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩១៩) ហេតុយា ឯកំ ។

(៩២០) នហេតុំ នហេតុំអហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នហេតុនអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩២១) ហេតុយា ឯកំ ។

[៩១៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រាសចាកហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយហេតុទាំងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩១៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ហេតុទុកនហេតុសហេតុកទុកៈ
នហេតុទុកនហេតុនសហេតុកទុកៈ

[៩១៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-តុប្បច្ច័យ ។

[៩១៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[៩២០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩២១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ហេតុទុកសប្បច្ចយទុកេ

នហេតុទុកនសប្បច្ចយទុកំ

[៩២២] នហេតុ អប្បច្ចយោ ធម្មោ ន នហេតុស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ នហេតុស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណ ។ បេ ។ នហេតុស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច ននហេតុស្ស នអប្បច្ចយស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩២៣] អារម្មណេ តីណិ ។

អសង្ខតំ អប្បច្ចយសទិសំ ។ បេ ។

ហេតុទុកសនិទស្សនទុកេ

នហេតុទុកនសនិទស្សនទុកំ

[៩២៤] នហេតុ សនិទស្សនោ ធម្មោ ននហេតុស្ស នសនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ... នហេតុស្ស នសនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ... នហេតុស្ស នសនិទស្សនស្ស ច ននហេតុស្ស នសនិទស្សនស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុកសប្បច្ចយទុកៈ

នហេតុទុកនសប្បច្ចយទុកៈ

[៩២២] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៩២៣] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អសង្ខត: ដូចជាអប្បច្ចយ:ដែរ ។ បេ ។

ហេតុទុកសនិទស្សនទុកៈ

នហេតុទុកនសនិទស្សនទុកៈ

[៩២៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយការឃើញ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ... ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញផង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩២៥) អារម្មណេ តីណិ ។

(៩២៦) ហេតុំ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩២៧) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកសប្បដិឃទុកេ
នហេតុទុកនសប្បដិឃទុកំ

(៩២៨) នហេតុំ សប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩២៩) ហេតុយា ឯកំ ។

(៩៣០) ហេតុំ អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៣១) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុករូបីទុកេ នហេតុទុកនរូបីទុកំ

(៩៣២) នហេតុំ រូបឹ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ នរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៩២៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩២៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានការឃើញ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩២៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកសប្បដិឃទុកៈ

នហេតុទុកនសប្បដិឃទុកៈ

[៩២៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[៩៣០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានការប៉ះពាល់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុករូបីទុកៈ នហេតុទុកនរូបីទុកៈ

[៩៣២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានរូប អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣៣] ហេតុយា តីណិ ។

[៩៣៤] ហេតុំ អរូបីធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ន-
អរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៣៥] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកលោកិយទុកេ

នហេតុទុកនលោកិយទុកំ

[៩៣៦] នហេតុំ លោកិយំ ធម្មំ បដិច្ច នន-
ហេតុ នលោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៣៧] ហេតុយា តីណិ ។

[៩៣៨] ហេតុំ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ
នលោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៣៩] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកេ

នហេតុទុកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកំ

[៩៤០] ហេតុំ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
ហេតុ នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
បច្ចយា ។

[៩៣៣] កុសលហេតុប្បច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៣៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានរូប អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានរូប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច័យ ។

[៩៣៥] កុសលហេតុប្បច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកលោកិយទុកៈ

នហេតុទុកនលោកិយទុកៈ

[៩៣៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាលោកិយ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាលោកិយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣៧] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៣៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាលោកុត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣៩] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

នហេតុទុកនកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

[៩៤០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៤១) ហេតុយា ឆ ។

(៩៤២) ហេតុំ(១) កេនចិនវិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នកេនចិនវិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៤៣) ហេតុយា ឆ ។

ហេតុទុកអាសវទុកេ នហេតុទុកនោអាសវទុកំ

(៩៤៤) ហេតុំ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោអាសវោ(២) ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៤៥) ហេតុយា បញ្ច ។

(៩៤៦) ហេតុំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៤៧) ហេតុយា បញ្ច ។

ហេតុទុកសាសវទុកេ នហេតុទុកនសាសវទុកំ

(៩៤៨) នហេតុំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៤៩) ហេតុយា តីណិ ។

---

១ ម. ហេតុំ នកេនចិវិញ្ញេយ្យំ ។ ២ ម. នអាសវោ ។

[៩៤១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៩៤២] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាទីមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៤៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ហេតុទុកអាសវទុកៈ នហេតុទុកនោអាសវទុកៈ

[៩៤៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៤៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៩៤៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៤៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ហេតុទុកសាសវទុកៈ នហេតុទុកនសាសវទុកៈ

[៩៤៨] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៤៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៥០) ហេតុំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៥១) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកអាសវសម្បយុត្តទុកេ

នហេតុទុកនអាសវសម្បយុត្តទុកំ

(៩៥២) ហេតុំ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៥៣) ហេតុយា ទ្វេ ។

(៩៥៤) ហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៥៥) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកអាសវសាសវទុកេ

នហេតុទុកនអាសវសាសវទុកំ

(៩៥៦) ហេតុំ អាសវញ្ចេវសាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអាសវោចេវនអនាសវោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៥០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

នហេតុទុកនអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

[៩៥២] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៩៥៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកអាសវសាសវទុកៈ

នហេតុទុកនអាសវសាសវទុកៈ

[៩៥៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥៧] ហេតុយា បញ្ច ។

[៩៥៨] ហេតុំ សាសវញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន អនាសវោ ចេវ ន នោ ច(១) អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៩៥៩] ហេតុយា បញ្ច ។

ហេតុទុកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ
នហេតុទុកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកំ

[៩៦០] ហេតុំ អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ន ហេតុ ន អាសវោ ចេវ ន អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៩៦១] ហេតុយា តីណិ ។

[៩៦២] នហេតុំ អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន អាសវវិប្បយុត្តោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៩៦៣] ហេតុយា តីណិ ។

---

១ ម. ន នោអាសវោច ។

[៩៥៧] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៩៥៨] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈនិងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥៩] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ហេតុទុកអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ
នហេតុទុកនអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ

[៩៦០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាអាសវៈនិងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាអាសវៈនិងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦១] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៦២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយអាសវៈនិងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦៣] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកេ

នហេតុទុកអាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកំ

(៩៦៤) នហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ អាសវវិប្បយុត្តោ នសាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកិយសទិសំ ។

(៩៦៥) ហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវញ្ច នហេតុំ អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៦៦) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកសញ្ញោជនគោច្ឆកទុកេ

នហេតុទុកនោសញ្ញោជនគោច្ឆកទុកំ

(៩៦៧) ហេតុំ សញ្ញោជនំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោសញ្ញោជនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ហេតុទុកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ
នហេតុទុកអាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ

[៩៦៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈ និងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងលោកិយៈដែរ ។

[៩៦៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈផង មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកសញ្ញោជនគោច្ឆកទុកៈ
នហេតុទុកនោសញ្ញោជនគោច្ឆកទុកៈ

[៩៦៧] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាសញ្ញោជនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦៨) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកគន្ថគោច្ឆកទុកេ
នហេតុទុកនោគន្ថគោច្ឆកទុកំ

(៩៦៩) ហេតុំ គន្ថំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោគន្ថោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៧០) ហេតុយា ឆ ។

ហេតុទុកឱឃគោច្ឆកទុកេ
នហេតុទុកនោឱឃគោច្ឆកទុកំ

(៩៧១) ហេតុំ ឱឃំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោឱឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៧២) ហេតុយា បញ្ច ។

ហេតុទុកយោគគោច្ឆកទុកេ
នហេតុទុកនោយោគគោច្ឆកទុកំ

(៩៧៣) ហេតុំ យោគំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោយោគោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៧៤) ហេតុយា បញ្ច ។

[៩៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

ហេតុទុកគន្ថគោច្ឆកទុកៈ

នហេតុទុកនោគន្ថគោច្ឆកទុកៈ

[៩៦៩] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

ហេតុទុកឱឃគោច្ឆកទុកៈ

នហេតុទុកនោឱឃគោច្ឆកទុកៈ

[៩៧១] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាឱឃៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាឱឃៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

ហេតុទុកយោគគោច្ឆកទុកៈ

នហេតុទុកនោយោគគោច្ឆកទុកៈ

[៩៧៣] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាយោគៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជាយោគៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

ហេតុទុកនីវរណគោច្ឆកទុកេ

នហេតុទុកនោនីវរណគោច្ឆកទុកំ

[៩៧៥] ហេតុំ នីវរណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោនីវរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៧៦] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកបរាមាសគោច្ឆកទុកេ

នហេតុទុកនោបរាមាសគោច្ឆកទុកំ

[៩៧៧] នហេតុំ បរាមាសំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នោបរាមាសោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៧៨] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកសារម្មណទុកេ

នហេតុទុកនសារម្មណទុកំ

[៩៧៩] ហេតុំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៩៨០] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកនីវរណគោច្ឆកទុកៈ

នហេតុទុកនោនីវរណគោច្ឆកទុកៈ

[៩៧៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជានីវរណៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកបរាមាសគោច្ឆកទុកៈ

នហេតុទុកនោបរាមាសគោច្ឆកទុកៈ

[៩៧៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកសារម្មណទុកៈ

នហេតុទុកនសារម្មណទុកៈ

[៩៧៩] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៨១) នហេតុំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នន-ហេតុ នអជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៨២) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តទុកេ នហេតុទុកនោចិត្តទុកំ

(៩៨៣) នហេតុំ ចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៨៤) ហេតុយា តីណិ ។

(៩៨៥) ហេតុំ នោចិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ននោចិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៨៦) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចេតសិកទុកេ

នហេតុទុកនចេតសិកទុកំ

(៩៨៧) ហេតុំ ចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩៨៨) ហេតុយា តីណិ ។

[៩៨១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមាន អារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានអារម្មណ៍ ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តទុកៈ នហេតុទុកនោចិត្តទុកៈ

[៩៨៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៨៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចេតសិកទុកៈ

នហេតុទុកនចេតសិកទុកៈ

[៩៨៧] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៨៩) នហេតុំ អចេតសិកំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
នហេតុ នអចេតសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
ច្ចយា ។

(៩៩០) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តសម្បយុត្តទុកេ

នហេតុទុកនចិត្តសម្បយុត្តទុកំ

(៩៩១) ហេតុំ ចិត្តសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច
នហេតុ នចិត្តសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា ។

(៩៩២) ហេតុយា តីណិ ។

(៩៩៣) នហេតុំ ចិត្តវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច
ន នហេតុ នចិត្តវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា ។

(៩៩៤) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋទុកេ

នហេតុទុកនចិត្តសំសដ្ឋទុកំ

(៩៩៥) ហេតុំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច
នហេតុ នចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៩៨៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមានចេតសិក អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៩០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសម្បយុត្តទុកៈ

នហេតុទុកនចិត្តសម្បយុត្តទុកៈ

[៩៩១] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៩២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៩៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនប្រាសចាកចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រាសចាកចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៩៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋទុកៈ

នហេតុទុកនចិត្តសំសដ្ឋទុកៈ

[៩៩៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវធម៌ ជាហេតុ លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នហេតុំ ចិត្តសំសដ្ឋំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន ចិត្តសំសដ្ឋោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩៩៦) ហេតុយា [illegible] ។

ហេតុទុកចិត្តសមុដ្ឋានទុកេ

នហេតុទុកនោចិត្តសមុដ្ឋានទុកំ

(៩៩៧) ហេតុំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន-ហេតុ នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

(៩៩៨) ហេតុយា តីណិ ។

(៩៩៩) នហេតុំ នោចិត្តសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ(១) ន នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០០០) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តសហភូទុកេ

នហេតុទុកនោចិត្តសហភូទុកំ

(១០០១) ហេតុំ ចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

---

១ ម. ននហេតុ នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ លាយឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។

[៩៩៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។

ហេតុទុកចិត្តសមុដ្ឋានទុកៈ

នហេតុទុកនោចិត្តសមុដ្ឋានទុកៈ

[៩៩៧] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៩៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។

[៩៩៩] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០០០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសហភូទុកៈ

នហេតុទុកនោចិត្តសហភូទុកៈ

[១០០១] ធម៌ មិនមែនហេតុ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០០២) ហេតុយា តីណិ ។

(១០០៣) នហេតុំ នោចិត្តសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នោចិត្តសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០០៤) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តានុបរិវត្តិទុកេ
នហេតុទុកនោចិត្តានុបរិវត្តិទុកំ

(១០០៥) ហេតុំ ចិត្តានុបរិវត្តិំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោចិត្តានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០០៦) ហេតុយា តីណិ ។

(១០០៧) នហេតុំ នោចិត្តានុបរិវត្តិំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នោចិត្តានុបរិវត្តី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០០៨) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកេ
នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកំ

(១០០៩) ហេតុំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១០០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០០៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០០៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ នហេតុទុកនោចិត្តានុបរិវត្តិទុកៈ

[១០០៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០០៧] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០០៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកៈ
នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកៈ

[១០០៩] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ លាយឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០១០) ហេតុយា តីណិ ។

(១០១១) នហេតុំ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០១២) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកេ នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកំ

(១០១៣) ហេតុំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០១៤) ហេតុយា តីណិ ។

(១០១៥) នហេតុំ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០១៦) ហេតុយា តីណិ ។

[១០១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០១១] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនលាយឡំនឹងតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំនឹងតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

[១០១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកៈ

នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកៈ

[១០១៣] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ លាយឡំ តាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០១៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០១៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០១៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកេ

នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកំ

(១០១៧) ហេតុំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១០១៨) ហេតុយា តីណិ ។

(១០១៩) នហេតុំ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ ននោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១០២០) ហេតុយា តីណិ ។

សង្ខិត្តំ ។ បេ ។ នយាវសេន វិត្ថារេតព្វំ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វទុកេ

នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វទុកំ

(១០២១) ហេតុំ ទស្សនេន បហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នទស្សនេន បហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

ហេតុទុកចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកៈ
នហេតុទុកនោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកៈ

(១០១៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ លាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០១៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០១៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០២០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សេចក្តីបំប្រួញ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ
ដោយអំណាច នៃន័យនេះចុះ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ
នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

(១០២១) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០២២) ហេតុយា តីណិ ។

(១០២៣) នហេតុំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិយេវ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកេ

នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកំ

(១០២៤) ហេតុំ ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ ... តីណិយេវ ។

(១០២៥) នហេតុំ នទស្សនេនបហាព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ន នហេតុ ន នទស្សនេនបហាតព្វហេ-តុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០២៦) ហេតុយា ឆក្កំ ។ បេ ។

[១០២២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០២៣] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ដែរ ។

ហេតុទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

នហេតុទុកនទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកៈ

[១០២៤] ជាហេតុ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ . . . មានវារៈ ៣ ដែរ ។

[១០២៥] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

[១០២៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បេ ។

ហេតុទុកសរណទុកេ នហេតុទុកនសរណទុកំ

(១០២៧) ហេតុំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ សរណំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ សរណញ្ច នហេតុំ សរណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នសរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០២៨) ហេតុយា តីណិ ។

(១០២៩) នហេតុំ អរណំ ធម្មំ បច្ចយា ននហេតុ នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៣០) នហេតុំ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច ននហេតុ នអរណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ អរណំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ នអរណោ ច ននហេតុ នអរណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ហេតុទុកសរណទុកៈ នហេតុទុកនសរណទុកៈ

(១០២៧) ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ប្រកបដោយរណៈផង មិនមែនជាហេតុ ប្រកបដោយរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០២៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០២៩) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមានរណៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៣០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមានរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមានរណៈក្តី មិនមែនជាមិនមែនហេតុ មិនមែនជាមិនមានរណៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ មិនមានរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៣១) ហេតុយា តីណិ ។

សហេតុកទុកហេតុទុកេ

នសហេតុកទុកនហេតុទុកំ

(១០៣២) សហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៣៣) ហេតុយា ឆ ។

(១០៣៤) សហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៣៥) ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកហេតុទុកេ

នហេតុសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកំ

(១០៣៦) ហេតុសម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុសម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុវិប្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[១០៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហេតុកទុកហេតុទុកៈ នសហេតុកទុកនហេតុទុកៈ

[១០៣២] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[១០៣៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាមិនមែនហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកហេតុទុកៈ

នហេតុសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកៈ

[១០៣៦] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៣៧] ហេតុយា ឆ ។

[១០៣៨] ហេតុសម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១០៣៩] ហេតុយា តីណិ ។

ហេតុសហេតុកទុកហេតុទុកេ
នហេតុសហេតុកទុកនហេតុទុកំ

[១០៤០] ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុចេវ នអហេតុកោ ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១០៤១] ហេតុយា ឯកំ ។

[១០៤២] សហេតុកញ្ចេវ នចហេតុំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអហេតុកោចេវ ន នហេតុច(១) ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១០៤៣] ហេតុយា ឯកំ ។

---
១ ម. នបហេតុ ។

[១០៣៧] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ៗ

[១០៣៨] ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១០៣៩] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

ហេតុសហេតុកទុកហេតុទុកៈ

នហេតុសហេតុកទុកនហេតុទុកៈ

[១០៤០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១០៤១] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ៗ

[១០៤២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១០៤៣] គួរហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ៗ

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកហេតុទុកេ
នហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកំ

(១០៤៤) ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោ ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៤៥) ហេតុយា ឯកំ ។

(១០៤៦) ហេតុសម្បយុត្តញ្ចេវ នចហេតុំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុវិប្បយុត្តោចេវ ននហេតុ ច ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៤៧) ហេតុយា ឯកំ ។

សប្បច្ចយទុកហេតុទុកេ នសប្បច្ចយទុកនហេតុទុកំ

(១០៤៨) សប្បច្ចយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បច្ចយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៤៩) ហេតុយា ឯកំ ។

(១០៥០) សប្បច្ចយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្បច្ចយោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកហេតុទុកៈ
នហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកៈ

[១០៨៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុទាំងមិនមែនប្រាសចាកហេតុ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុទាំងប្រកបដោយហេតុ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១០៨៦] ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកហេតុទាំងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយហេតុទាំងមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សប្បច្ចយទុកហេតុទុកៈ នសប្បច្ចយទុកនហេតុទុកៈ

[១០៨៨] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១០៩០] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៩១) ហេតុយា ឯកំ ។

សង្ខិត្តំ សប្បច្ចយសទិសំ ។

សនិទស្សនទុកហេតុទុកេ

នសនិទស្សនទុកនហេតុទុកំ

(១០៩២) អនិទស្សនំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនិ-
ទស្សនោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៩៣) ហេតុយា តីណិ ។

(១០៩៤) អនិទស្សនំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច
នសនិទស្សនោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា ។

(១០៩៥) ហេតុយា ឯកំ ។

សប្បដិឃទុកហេតុទុកេ នសប្បដិឃទុកនហេតុទុកំ

(១០៩៦) អប្បដិឃំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអប្ប-
ដិឃោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៩៧) ហេតុយា តីណិ ។

[១០៥១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សង្ខេបៈ ដូចគ្នានឹងសប្បច្ចយៈដែរ ។

សនិទស្សនទុកហេតុទុកៈ

នសនិទស្សនទុកនហេតុទុកៈ

[១០៥២] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការឃើញ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៥៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៥៤] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការឃើញ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៥៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សប្បដិឃទុកហេតុទុកៈ

នសប្បដិឃទុកនហេតុទុកៈ

[១០៥៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៥៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៥៨) អប្បដិឃំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសប្បដិឃោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៥៩) ហេតុយា ឯកំ ។

រូបីទុកហេតុទុកេ នរូបីទុកនហេតុទុកំ

(១០៦០) អរូបី ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៦១) ហេតុយា តីណិ ។

(១០៦២) រូបី នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបី ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អរូបី នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបី ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៦៣) ហេតុយា តីណិ ។

លោកិយទុកហេតុទុកេ នលោកិយទុកនហេតុទុកំ

(១០៦៤) លោកិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ លោកុត្តរំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកុត្តរោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៥៨) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានការប៉ះពាល់ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៥៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

រូបីទុកហេតុទុកៈ នរូបីទុកនហេតុទុកៈ

(១០៦០) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរូប មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរូប ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៦១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៦២) ធម៌ មិនមែនមានរូប មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានរូប មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរូប មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរូប មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

លោកិយទុកហេតុទុកៈ នលោកិយទុកនហេតុទុកៈ

(១០៦៤) ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកុត្តរៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៦៥] ហេតុយា ចត្តារិ ។

[១០៦៦] លោកិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
លោកុត្តរោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា
ឯកំ ។ លោកុត្តរំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នលោកិ-
យោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា
ឯកំ ។

[១០៦៧] ហេតុយា ទ្វេ ។

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកហេតុទុកេ
នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកនហេតុទុកំ

[១០៦៨] កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-
កេនចិនវិញ្ញេយ្យោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
បច្ចយា តីណិ ។ កេនចិ[1]នវិញ្ញេយ្យំ ហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច នកេនចិ[2]នវិញ្ញេយ្យោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ កេនចិវិញ្ញេយ្យំ ហេ-
តុញ្ច កេនចិនវិញ្ញេយ្យំ ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នកេន-
ចិវិញ្ញេយ្យោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា
តីណិ ។

---

១ ម. នកេនចិវិញ្ញេយ្យំ ។ ២ ម. ននកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ។

[១០៦៥] គុណ៍ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[១០៦៦] ធម៌ មិនមែនជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកិយ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាលោកិយ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាលោកុត្តរៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១០៦៧] គុណ៍ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកហេតុទុកៈ

នកេនចិវិញ្ញេយ្យទុកនហេតុទុកៈ

[១០៦៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាហេតុផង មិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១០៦៩) ហេតុយា ឆ ។

(១០៧០) កេនចិវិញ្ញេយ្យំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នកេនចិវិញ្ញេយ្យោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៧១) ហេតុយា ឆ ។

អាសវទុកហេតុទុកេ នោអាសវទុកនហេតុទុកំ

(១០៧២) អាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោអាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវំ ហេតុញ្ច នោអាសវំ ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១០៧៣) សព្វត្ថ បញ្ច ។

(១០៧៤) នោអាសវំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននោអាសវោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៧៥) ហេតុយា បញ្ច ។

[១០៦៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៩ ។

[១០៧០] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាៗមួយមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណណាៗមួយ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៧១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៩ ។

អាសវទុកហេតុទុកៈ នោអាសវទុកនហេតុទុកៈ

[១០៧២] ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ មិនមែន ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ជាហេតុផង មិនមែនជាអាសវៈ ជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ១ ។

[១០៧៣] ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានការៈ ៥ ។

[១០៧៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៧៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ ៥ ។

សាសវទុកហេតុទុកេ នសាសវទុកនហេតុទុកំ

[១០៧៦] សាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អនាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[១០៧៧] ហេតុយា ចត្តារិ ។

លោកិយទុកសទិសំ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកហេតុទុកេ
នអាសវសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកំ

[១០៧៨] អាសវសម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវវិប្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវសម្បយុត្តំ ហេតុញ្ច អាសវវិប្បយុត្តំ ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[១០៧៩] ហេតុយា នវ ។

សាសវទុកហេតុទុកៈ ឧសាសវទុកឧហេតុទុកៈ

[១០៧៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៧៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ដូចគាន់នឹងលោកិយទុកៈដែរ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកហេតុទុកៈ ឧអាសវសម្បយុត្តទុកឧហេតុទុកៈ

[១០៧៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាហេតុផង ប្រាសចាកអាសវៈ ជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៧៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[១០៨០] អាសវសម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវសម្បយុត្តោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

[១០៨១] ហេតុយា ចត្តារិ ។

អាសវសាសវទុកហេតុទុកេ
នអាសវសាសវទុកនហេតុទុកំ

[១០៨២] អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ នអនាសវោច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សាសវញ្ចេវ នោចអាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ នអនាសវោច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច ហេតុញ្ច សាសវញ្ចេវ នោចអាសវំ ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោចេវ នអនាសវោច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

[១០៨០] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១០៨១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

អាសវសាសវទុកហេតុទុកៈ

នអាសវសាសវទុកនហេតុទុកៈ

[១០៨២] ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈផង មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផងមិនមែនជាអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផងមិនមែនជាអាសវៈ ជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១០៨៣] ហេតុយា បញ្ច ។

[១០៨៤] អាសវញ្ចេវ សាសវញ្ច នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនាសវោ ចេវ ន នោ ច អាសវោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១០៨៥] ហេតុយា បញ្ច ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកហេតុទុកេ
នអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកំ

[១០៨៦] អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច អាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអាសវោ ចេវ នអាសវវិប្បយុត្តោ ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

[១០៨៧] ហេតុយា ចត្តារិ ។

(១០៨៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(១០៨៤) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈផងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១០៨៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកហេតុទុកៈ

ឥអាសវអាសវសម្បយុត្តទុកឥហេតុទុកៈ

(១០៨៦) ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផងប្រកបដោយអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាអាសវៈផងមិនមែនប្រាសចាកអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈផងមិនមែនជាអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(១០៨៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(១០៨៨) អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវវិប្បយុត្តោចេវ ន នោចអាសវោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោច អាសវំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន អាសវវិប្បយុត្តោចេវ ន នោច អាសវោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៨៩) ហេតុយា ចត្តារិ ។

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកហេតុទុកេ
អាសវវិប្បយុត្តនសាសវទុកនហេតុទុកំ

(១០៩០) អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន អនាសវោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អាសវវិប្បយុត្តំអនាសវំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ន អនាសវោ ន ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១០៩១) ហេតុយា ចត្តារិ ។

[១០៨៨] ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈផង មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈផងប្រកបដោយអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រាសចាកអាសវៈផងមិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈផងមិនមែនជាអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកហេតុទុកៈ
អាសវវិប្បយុត្តសាសវទុកនហេតុទុកៈ

[១០៩០] ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(១០៩២) អាសវវិប្បយុត្តំ សាសវំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ នអនាសវោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អាសវវិប្បយុត្តំ អនាសវំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ នសាសវោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១០៩៣) ហេតុយា ទ្វេ ។

ឆគោច្ឆកទុកហេតុទុកេ ឆគោច្ឆកទុកនហេតុទុកំ

(១០៩៤) សញ្ញោជនំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា គន្ថំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឱឃំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោឱឃោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា យោគំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោយោគោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា នីវរណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោនីវរណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា នោបរាមាសំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននោបរាមាសោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១០៩២] ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនជាមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈនិងមិនមានអាសវៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ឆគោច្ឆកទុកហេតុទុកៈ ឆគោច្ឆកទុកនហេតុទុកៈ

[១០៩៤] ធម៌ មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសញ្ញោជនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាគន្ថៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាឱឃៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាឱឃៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាយោគៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាយោគៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជានីវរណៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជានីវរណៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាបរាមាសៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាបរាមាសៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៩៥] ហេតុយា តីណិ ។

សារម្មណទុកហេតុទុកេ
នសារម្មណទុកនហេតុទុកំ

[១០៩៦] សារម្មណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសារម្មណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១០៩៧] ហេតុយា តីណិ ។

[១០៩៨] សារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនារម្មណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនារម្មណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអនារម្មណោ ន(១)នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សារម្មណំ នហេតុញ្ច អនារម្មណំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអនារម្មណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១០៩៩] ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តទុកហេតុទុកេ នោចិត្តទុកនហេតុទុកំ

[១១០០] នោចិត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននោចិត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

---

១ ម. នហេតុ ធម្មោ ។

[១០៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សារម្មណទុកហេតុទុកៈ នសារម្មណទុកនហេតុទុកៈ

[១០៩៦] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៩៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១០៩៨] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានអារម្មណ៍ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុផង មិនមានអារម្មណ៍ មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តទុកហេតុទុកៈ នោចិត្តទុកនហេតុទុកៈ

[១១០០] ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១០១) ហេតុយា តីណិ ។

(១១០២) ចិត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១០៣) ហេតុយា តីណិ ។

ចេតសិកទុកហេតុទុកេ នចេតសិកទុកនហេតុទុកំ

(១១០៤) ចេតសិកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នចេតសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១០៥) ហេតុយា តីណិ ។

(១១០៦) ចេតសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអចេតសិកោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១០៧) ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសម្បយុត្តទុកហេតុទុកេ
នចិត្តសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកំ

(១១០៨) ចិត្តសម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នចិត្តសម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១១០១] គុណហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

[១១០២] ធម៌ មិនមែនជាចិត្ត មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចិត្ត មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១១០៣] គុណហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

ចេតសិកទុកហេតុទុកៈ

នចេតសិកទុកនហេតុទុកៈ

[១១០៤] ធម៌ មិនមែនជាចេតសិក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចេតសិក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១១០៥] គុណហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

[១១០៦] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានចេតសិក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាចេតសិក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

[១១០៧] គុណហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៗ

ចិត្តសម្បយុត្តទុកហេតុទុកៈ

នចិត្តសម្បយុត្តទុកនហេតុទុកៈ

[១១០៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ

អនុលោមប្បច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋានំ

[១១០៩] ហេតុយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកហេតុទុកេ

នចិត្តសំសដ្ឋទុកនហេតុទុកំ

[១១១០] ចិត្តសំសដ្ឋំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-ចិត្តសំសដ្ឋោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-យា ។

[១១១១] ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកហេតុទុកេ

នោចិត្តសមុដ្ឋានទុកនហេតុទុកំ

[១១១២] ចិត្តសមុដ្ឋានំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា ។

[១១១៣] ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសហភូទុកហេតុទុកេ

នោចិត្តសហភូទុកនហេតុទុកំ

[១១១៤] ចិត្តសហភុំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោ-ចិត្តសហភូ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១១០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកហេតុទុកៈ

នចិត្តសំសដ្ឋទុកនហេតុទុកៈ

[១១១០] ធម៌ ដែលមិនមែនលាយឡំដោយចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលលាយឡំដោយចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១១១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តសមុដ្ឋានទុកនហេតុទុកៈ

[១១១២] ធម៌ មិនមែនតាំងឡើងអំពីចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ តាំងឡើងអំពីចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសហភូទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តសហភូទុកនហេតុទុកៈ

[១១១៤] ធម៌ មិនមែនកើតជាមួយនឹងចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១១៥) ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកហេតុទុកេ

នោចិត្តានុបរិវត្តិទុកនហេតុទុកំ

(១១១៦) ចិត្តានុបរិវត្តឹ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តានុបរិវត្តី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១១១៧) ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកហេតុទុកេ

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកនហេតុទុកំ

(១១១៨) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១១១៩) ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកហេតុទុកេ

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកនហេតុទុកំ

(១១២០) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[១១១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តានុបរិវត្តិទុកនហេតុទុកៈ

[១១១៦] ធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១១៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកនហេតុទុកៈ

[១១១៨] ធម៌ មិនមែនលាយឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ លាយឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១១៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកនហេតុទុកៈ

[១១២០] ធម៌ មិនមែនលាយឡំតាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ លាយឡំតាំងឡើងនិងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១២១) ហេតុយា តីណិ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកហេតុទុកេ
នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកនហេតុទុកំ

(១១២២) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១២៣) ហេតុយា តីណិ ។

អជ្ឈត្តិកទុកហេតុទុកេ នអជ្ឈត្តិកទុកនហេតុទុកំ

(១១២៤) ពាហិរំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នពាហិរោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១២៥) ហេតុយា តីណិ ។

(១១២៦) អជ្ឈត្តិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអជ្ឈត្តិកោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១២៧) ហេតុយា តីណិ ។

ឧបាទាទុកហេតុទុកេ នឧបាទាទុកនហេតុទុកំ

(១១២៨) នោឧបាទា ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននោឧបាទា នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៤១) កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកហេតុទុកៈ

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកនហេតុទុកៈ

(១១៤២) ធម៌ មិនមែនលាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ លាយឡំ តាំងឡើងនិងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៤៣) កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អជ្ឈត្តិកទុកហេតុទុកៈ នអជ្ឈត្តិកទុកនហេតុទុកៈ

(១១៤៤) ធម៌ មិនមែនខាងក្រៅ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៤៥) កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(១១៤៦) ធម៌ មិនមែនខាងក្នុង មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៤៧) កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ឧបាទាទុកហេតុទុកៈ នឧបាទាទុកនហេតុទុកៈ

(១១៤៨) ធម៌ មិនមែនជាមិនមែនជាឧបាទា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាឧបាទា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១២៩) ហេតុយា តីណិ ។

(១១៣០) ឧបាទា នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន(១)-ឧបាទា ននហេតុ នធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៣១) ហេតុយា តីណិ ។

ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកេ នឧបាទិន្នត្តិកនហេតុទុកំ

(១១៣២) ឧបាទិន្នំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបា-ទិន្នោ នហេតុ នធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនុបាទិន្នំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន ឧបាទិន្នោ នហេតុ នធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៣៣) ហេតុយា ចត្តារិ ។

(១១៣៤) ឧបាទិន្នំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ន-អនុបាទិន្នោ ន នហេតុ នធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-ច្ចយា ឯកំ ។ អនុបាទិន្នំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច

---

១ ឱ. នោឧបាទា ។

[១១២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១១៣០] ធម៌ មិនមែនជាឧបាទា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាឧបាទា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ឧបាទិន្នទុកហេតុទុកៈ នឧបាទិន្នទុកនហេតុទុកៈ

[១១៣២] ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស (មានតណ្ហាជាដើម) កាន់យក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យក ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១១៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[១១៣៤] ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសកាន់យក មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌

ន ឧបាទិន្នោ ន នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៣៥) ហេតុយា ទ្វេ ។

ទ្វិគោច្ឆកទុកហេតុទុកេ ទ្វិគោច្ឆកទុកនហេតុទុកំ

(១១៣៦) ឧបាទានំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កិលេសំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកហេតុទុកេ
នទស្សនេនបហាតព្វទុកនហេតុទុកំ

(១១៣៧) ទស្សនេនបហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេនបហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នទស្សនេនបហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេនបហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៣៨) ហេតុយា ចត្តារិ ។

ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមិនកាន់យក មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១១៣៥] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ទុកិលេសទុកហេតុទុកៈ ទុកិលេសទុកសហេតុទុកៈ

[១១៣៦] ធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាឧបាទាន មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ មិនមែនជាកិលេស មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកិលេស ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកហេតុទុកៈ
នទស្សនេនបហាតព្វទុកសហេតុទុកៈ

[១១៣៧] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១១៣៨] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(១១៣៩) ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ នទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេន បហាតព្វោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៤០) ហេតុយា ទ្វេ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកហេតុទុកេ
នភាវនាយបហាតព្វទុកនហេតុទុកំ

(១១៤១) ភាវនាយ បហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៤២) ហេតុយា ចត្តារិ ។

(១១៤៣) ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នភាវនាយ បហាតព្វោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននភាវនាយ បហាតព្វោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

[១១៣៩] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១១៤០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកហេតុទុកៈ
នភាវនាយបហាតព្វទុកនហេតុទុកៈ

[១១៤១] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៤២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[១១៤៣] ធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ដែលមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនមែនត្រូវលះដោយភាវនា មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(១១៤៤) ហេតុយា ទ្វេ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកហេតុទុកេ
នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកនហេតុទុកំ

(១១៤៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេនបហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ តីណិ សព្វត្ថ បញ្ច ។

(១១៤៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៤៧) ហេតុយា ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។

[១១៨៤] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកហេតុទុកៈ
នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកនហេតុទុកៈ

[១១៨៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ គុណបញ្ហាទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ។

[១១៨៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានហេតុមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៨៧] គុណហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

សរណទុកហេតុទុកេ នសរណទុកនហេតុទុកំ

(១១៤៨) សរណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៤៩) ហេតុយា ចត្តារិ ។

(១១៥០) សរណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ ននហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៥១) ហេតុយា ទ្វេ ។

សរណទុកសហេតុកទុកេ
នសរណទុកនសហេតុកទុកំ

(១១៥២) សរណំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

សរណទុកហេតុទុកៈ នសរណទុកនហេតុទុកៈ

[១១៨៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ១ ។

[១១៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ៤ ។

[១១៩០] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ១ ។

[១១៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ២ ។

សរណទុកសហេតុកទុកៈ នសរណទុកនសហេតុកទុកៈ

[១១៩២] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ះ ១ ។

(១១៩៣) ហេតុយា ទ្វេ ។

(១១៩៤) សរណំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៩៥) ហេតុយា ទ្វេ ។

សរណទុកហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នសរណទុកនហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(១១៩៦) សរណំ ហេតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១១៩៧) ហេតុយា ទ្វេ ។

សហេតុកទុកសទិសំ ។

[១១៥៣] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[១១៥៤] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១១៥៥] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សរណទុកហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នសរណទុកនហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[១១៥៦] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៥៧] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ដូចគ្នានឹងសហេតុកទុកៈដែរ ។

សរណទុកហេតុសហេតុកទុកេ

នសរណទុកនហេតុសហេតុកទុកំ

(១១៥៨) សរណំ ហេតុញ្ចេវសហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នហេតុចេវនអហេតុកោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ ហេតុញ្ចេវសហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុចេវនអហេតុកោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៥៩) ហេតុយា ទ្វេ ។

(១១៦០) សរណំ សហេតុកញ្ចេវនចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នអហេតុកោចេវនន(១)ហេតុច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ សហេតុកញ្ចេវនចហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសហេតុកោចេវនចហេតុច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៦១) ហេតុយា ទ្វេ ។

---

១ ម. ន នចហេតុ ។

សរណទុកហេតុសហេតុកទុកៈ

នសរណទុកនហេតុសហេតុកទុកៈ

[១១៥៨] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាហេតុ ផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន ៣ៈ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុផងមិន មែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ១ ។

[១១៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ២ ។

[១១៦០] ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមាន ហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយ រណៈ ប្រកបដោយហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិន មែនប្រកបដោយហេតុផងមិនមែនជាមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយហេតុផងមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១ ។

[១១៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ២ ។

សរណទុកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ
នសរណទុកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

(១១៦២) សរណំ ហេតុញ្ចេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នហេតុចេវ នហេតុវិប្បយុត្តោច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុចេវសហេតុកទុកសទិសំ ។

សរណទុកនហេតុសហេតុកទុកេ
នសរណទុកនហេតុនសហេតុកទុកំ

(១១៦៣) សរណំ នហេតុំសហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុនសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ អរណំ នហេតុំសហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុនសហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

(១១៦៤) ហេតុយា ទ្វេ ។

(១១៦៥) អរណំ នហេតុំអហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នហេតុនអហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សរណទុកហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

នសរណទុកនហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

(១១៦២) ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាហេតុផង មិនមែនប្រាសចាកហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងហេតុបេរសហេតុកទុកៈដែរ ។

សរណទុកនហេតុសហេតុកទុកៈ

នសរណទុកនហេតុនសហេតុកទុកៈ

(១១៦៣) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមែនជាហេតុផងប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(១១៦៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(១១៦៥) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាហេតុផងមិនមែនជាមិនមានហេតុ អាស្រ័យនូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមែនជាហេតុផងមិនមានហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៦៦] ហេតុយា ឯកំ ។

សរណទុកប្បច្ចយទុកេ នសរណទុកប្បច្ចយទុកំ

[១១៦៧] អរណោ អប្បច្ចយោ ធម្មោ នសរណស្ស នអប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរណោ អសង្ខតោ ធម្មោ នសរណស្ស នអសង្ខតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរណោ សនិទស្សនោ ធម្មោ នអរណស្ស នសនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ... នសរណស្ស នសនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អារម្មណ ។ បេ ។

សរណទុកអាសវទុកេ នសរណទុកនោអាសវទុកំ

[១១៦៨] សរណំ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នោអាសវោ ធម្មោ ... នអរណោ នោអាសវោ ធម្មោ ... នសរណោ នោអាសវោ ច នអរណោ នោអាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សរណំ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ នោអាសវោ ធម្មោ ... ឯកំ ។

[១១៦៦] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សរណទុកបច្ចនីយានុលោមៈ

[១១៦៧] ធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមានរណៈ ជាអសង្ខតៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាអសង្ខតៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយការឃើញ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ... នៃធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយការឃើញ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។

សរណទុកអាសវទុកៈ

នសរណទុកនោអាសវទុកៈ

[១១៦៨] ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ជាអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាអាសវៈ ... ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាអាសវៈក្តី មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាអាសវៈក្តី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាអាសវៈ ... មានវារៈ ៩ ។

សរណទុកសាសវទុកេ នសរណទុកនសាសវទុកំ

(១១៦៩) អរណំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសាសវោ ធម្មោ ... ។ អរណំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

ឯកេន ឧភយេន សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

សង្ខិត្តំ ។

សរណទុកសារម្មណទុកេ
នសរណទុកនសារម្មណទុកំ

(១១៧០) សរណំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសារម្មណោ ធម្មោ ... អរណំ សារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសារម្មណោ ធម្មោ ... ។

សង្ខិត្តំ ។

សរណទុកសាសវទុកៈ នសរណទុកនសាសវទុកៈ

(១១៦៩) ធម៌ មិនមែនជាប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយអាសវៈ . . . ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាមិនមានអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់
តាមឧបាយនេះចុះ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។

សរណទុកសារម្មណទុកៈ
នសរណទុកនសារម្មណទុកៈ

(១១៧០) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ . . . ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ . . . ។

សេចក្តីបំប្រួញ ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វទុកេ
នសរណទុកនទស្សនេនបហាតព្វទុកំ

(១១៧១) សរណំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ... ឯកំ ។ អរណំ នទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នអរណោ ននទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ... ។

សង្ខិត្តំ ។

សរណទុកសឧត្តរទុកេ នសរណទុកនសឧត្តរទុកំ

(១១៧២) អរណំ សឧត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នសឧត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អរណំ អនុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច នសរណោ នអនុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

សហជាតវារម្បិ បញ្ហាវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយទុកទុកបដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

នសរណទុកនទស្សនេនបហាតព្វទុកៈ

(១១៧១) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ប្រកបដោយរណៈ ត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... មានវារៈ ១ ។ ធម៌ មិនមែនជាមិនមានរណៈ មិនមែនជាមិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមែនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ។

សេចក្ដីបំប្រួញ ។

សរណទុកសឧត្តរទុកៈ

នសរណទុកនសឧត្តរទុកៈ

(១១៧២) ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនប្រកបដោយឧត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ ប្រកបដោយឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយរណៈ មិនមែនជាមិនមានឧត្តរៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមានរណៈ មិនមានឧត្តរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្ដី បញ្ហាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋាន ។

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស សោឡសមោ ភាគោ

អនុលោមប្បច្ចនីយប្បដ្ឋានំ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកប្បដ្ឋានំ	១
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋានំ	៥៣
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ	៨៦
អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ	១៦១
អនុលោមប្បច្ចនីយត្តិកត្តិកប្បដ្ឋានំ	១៦៨
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋានំ	២៨៧

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន សោឡសមភាគ

អនុលោមប្បច្ចនីយប្បដ្ឋាន

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
អនុលោមប្បច្ចនីយតិកប្បដ្ឋាន	១
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកប្បដ្ឋាន	៥៣
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកតិកប្បដ្ឋាន	៨៤
អនុលោមប្បច្ចនីយតិកទុកប្បដ្ឋាន	១៤១
អនុលោមប្បច្ចនីយតិកតិកប្បដ្ឋាន	១៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយទុកទុកប្បដ្ឋាន	២៨៧

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធធាហោ	អវិរុទ្ធធាហោ	អង្គេ	រដ្ឋុលេខាយំ	
អាសវវិប្បយុត្តំ	ធម្មំ	ត្រូវលើកមកដាក់		
បដិច្ច	នអាសវ-	បន្ទាត់ខាងក្រោម		
សម្បយុត្តា	ប	បន្ទស់វិញ	៦៧	២
អនុលោមប្បច្ចនីយប្បដ្ឋានំ	អនុលោមប្បច្ចនីយប្បដ្ឋានំ		១៨០	១

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ៗ	ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ៗបេៗ	៨៣	៥
បិត្តសម្បយត្ត-	បិត្តសម្បយុត្ត-	១១១	២
ហេតុប្បច្ច័យ ៗ	ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ៗ	១១៤	៤
ជាអកុសល	ជាកុសល	១២៥	១៣
មិនមែនជាមិនមែនត្រូវដឹង	មិនមែនត្រូវដឹង	១៥៦	២០
មិនមែនជា	ជា	២០១	១២
និងមិនមែនប្រកប	និងប្រកប	២០៦	៩
និងប្រព្រឹត្តទៅ	និងមិនមែនប្រព្រឹត្តទៅ	២១៨	១៤
ប្រឡំនិងតាំងឡើងដោយចិត្ត	ដែលមិនមែនប្រឡំ និងតាំងឡើងអំពីចិត្ត	២២៧	១២
ឃើញនិងមិនមានការប៉ះពាល់	ឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់	២៤៦	៦
ធម៌ ប្រកបដោយ	ធម៌ មិនមែនប្រកបដោយ	២៨៣	១០

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Rengein Tanjoji Temple,
Special Head Temple of Shingonrisshu Buddhism
Rev. Eisho Kawahara
2288 Tsuiji Tamana-shi, Kumamoto Japan

この本は次の方によって復刻されました。

真言律宗 別格本山 蓮華院誕生寺　貫主 川原英照
熊本県玉名市築地2288

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.109
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institude, phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition 1994
printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・アビダルマピタカ第109巻

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発　　行：1994年12月８日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE